

4-5
October
2024

16th INTERNATIONAL HIPPOCRATES CONGRESS ON MEDICAL AND HEALTH SCIENCES

ABSTRACT BOOK

BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI

EDITORS- EDİTÖRLER

**Prof. Dr. Ayşe MEŞE
Doç. Dr. Meriç ERASLAN**

16th International Hippocrates Congress on Medical and Health
Sciences

Publishing Director / Yayın Yönetmeni: Muhammet Özcan

Editors/Editörler: Prof. Dr. Ayşe MEŞE - Assoc. Prof. Dr. Meriç ERASLAN

ISBN: 978-625-6671-49-2

Asos Yayınevi

1st Edition / 1.baskı: October– Ekim 2024

Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No:

67/2-4/MERKEZ/ELAZIĞ

E-Mail: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

Instagram: <https://www.instagram.com/asosyayinevi/>

Facebook: <https://www.facebook.com/asosyayinevi/>

Twitter: <https://twitter.com/Asosyayinevi>

BOARDS-KURULLAR

Düzenleme Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Ayşe Meşe, Dicle Üniversitesi, Türkiye

Düzenleme Kurulu

Prof. Dr. Ellie Abdi, Montclair Üniversitesi, ABD

Prof. Dr. Hülya Çiçek, Gaziantep Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Nizami Duran, Mustafa Kemal Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Robert C. Schneider, State University of New York, ABD

Doç. Dr. Meriç Eraslan, Akdeniz Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Tomasz Niznikowski, Józef Pilsudski Üniversitesi, Polonya

Bilim Kurulu

Prof. Dr. Birnur Akkaya, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. İbrahim Mehmet Tuğlu, Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Mustafa Metin Donma, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Parvez I. Haris, Montfort Üniversitesi, Leicester, İngiltere

Prof. Dr. Recep Akkaya, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Yüksel Dereli, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Aykut Eliçora, Kocaeli Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Berna Erdal, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Canan Demir, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Ergül Mutlu Altundağ, Doğu Akdeniz Üniversitesi, KKTC

Doç. Dr. Feray Aydın, Sağlık Bakanlığı, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Gülşah Barğı, İzmir Demokrasi Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Gülşah Usta Sofu, Süleyman Demirel Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Hatice Yıldırım Yaroğlu, Mersin Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. İrem Bozbey Merde, İnönü Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. İsa Ardahanlı, Şeyh Edebali Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Kayhan Özdemir, Sakarya Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Mehmet Güli Çetinçakmak, Dicle Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Mehmet Uysal, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Mehmet Yardımcı, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Meryem Kuru Pekcan, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Müjgan Gürler, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Özlem Unay Demirel, Bahçeşehir Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Özgür Albuz, Dr. Abdurrahman Yurtaslan Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Selma Usluca, Atılım Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Serhat Sirekbasan, Çankırı Karatekin Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Sinan Yasin Ertem, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Sultan Mehtap Büyüker, Üsküdar Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Türkan Dübüş, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Zuhul Uçkun Şahinoğulları, Mersin Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Algül Dilara Dokumacı, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Alparslan Yurtbay, Samsun Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Asuman Çobanoğlu, Giresun Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Cevriye Özdemir, Kayseri Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Naile Esra Saka, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Oya Korkmaz, Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Reza Behdari, Health Industry Research Center, West Tehran Branch, İslamic Azad Üniversitesi, Tahran, İran

*16th International Hippocrates Congress on Medical and Health
Sciences*

Dr. Öğr. Üyesi Songül Çuğlan, İstanbul Beykent Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Tuğçe Sönmez, Tarsus Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Javid M. Azarabadi, Başkent Üniversitesi Konya UAM, Türkiye

CONTENTS – İÇİNDEKİLER

Alüminyum Klorür (AlCl ₃) ve Biperiden İle Alzheimer Modeli Oluşturulan Farelerde Kafeinin Koruyucu Etkisinin Histolojik Olarak Araştırılması.....	1
Antifungal Susceptibility Profile of Clinical Isolates of <i>Pichia Kudriavzevii</i> (<i>C. Krusei</i>) in Candidemia	2
Betulnik Asit Uygulamasının, İskemi-Reperfüzyon Hasarında Böbrekler Üzerindeki Etkileri... 3	
CXCL13 Geninin Hastalık Patogenezindeki Potansiyel Rolüne Biyoinformatik Yaklaşım.....	4
Daha İyi Bir Bağışıklık İçin Dost Mikroorganizmalarınıza Uzanmak İster Misiniz?	6
Deneyimsiz Flebotomistlerin Neden Olduğu Aktive Parsiyel Tromboplastin Zamanı Testlerinde Preanalitik Hata Örneği	7
Deneyisel Diyabet Oluşturulan Dişi Sıçanlarda Gümüş Nanopartikül Yüklenmiş 18β-Glisiretinik Asidin Ovaryum Dokusu Üzerine Terapötik Etkileri	9
Dermoid Kist: Olgu Sunumu.....	11
Enterobiasis Tanısı Konulan Bir Ailenin Bireylerinde Beslenme ve Fiziksel Gelişim	13
Hemoglobin Varyantı Nedeniyle HbA _{1c} Sonucu Verilemeyen Olgu.....	15
Hipofaringeal Tümör Hücrelerinde FBS Yoksunluğunun miRNA Gen İfadesi, Piroptoz İle İlişkili Gen İfadelerinin Düzenlenmesi ve Oksidan-Antioksidan Denge Üzerindeki Etkilerinin Kapsamlı Değerlendirilmesi	17
Kuminaldehitin İsoproterenol İle İndüklenen Testis Hasarına Etkisinin Değerlendirilmesi	19
Lumbal Disk Hernili Kadın ve Erkek Hastalarda, Lumbal Vertebra ve İntervertebral Disklerin Morfometrik İncelenmesi	21
Orta Kulak Orijinli Fibröz Displazi	23
Travmatik Beyin Hasarı Sonrası Nebivololun Pleksus Koroideus Dokusu Üzerine Etkileri.....	25
Üçlü Negatif Meme Kanseri Tedavisinde Güncel Kemoterapi ve İmmünoterapi Yaklaşımları..	26
Alkasit ve Yüksek Viskoziteli Cam Hibrit Materyallerin Renk Stabilitelerinin Karşılaştırılması	28
Aşırı Madde Kayıplı Dişlerin Direkt ve İndirekt Yöntemler Kullanılarak Restore Edilmesi	30
Dental İmplantın Etrafında Piyojenik Granülom Görünümlü Akciğer Karsinomu Metastazı... 32	
Dental Travma Gülüşünüze Engel Olmasın	33
Diş Hekimliğinde ve Ortodontide Üç Boyutlu Tarayıcıların ve Üç Boyutlu Yazıcıların Kullanımı: Güncel Bilgiler ve Gelecek Yönelimler	35
Ebeveynlerin Covid-19 Korkusunun Çocuklarının Ağız Sağlığı ve Dental İhmal Düzeyleri Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi.....	37
Görsel Diş Rengi Seçimi ve Klinik Başarıya Etki Eden Faktörler.....	39
Kanal Tedavisi Sonrası Renklenmiş Maksiller Santral Dişin İnttrakoronal Devital Beyazlatma ve Direkt Rezin Kompozit ile Rehabilitasyonu: Vaka Raporu	41
Komplike Olmayan Kuron Kırığının Silikon Anahtar Aracılığıyla Rezin Kompozit Kullanarak Direkt Yöntem ile Restorasyonu: Vaka Raporu.....	43

Konjenital Lateral Eksikliği, Polidiastema ve Florozise Bağlı Renklenmelerin Mikroabrazyon ve Kompozit Rezine İle Kombine Restorasyonu: Vaka Sunumu	45
Maksiller Santral Dev Hücreli Granuloma: Nadir Bir Olgu Sunumu	46
Mandibulanın Farklı Bölgelerinde Görülen Periferik Dev Hücreli Granülom: İki Olgu Sunumu	47
Mandibular Tek Köklü Dişlerde Lingual Kanalin Tespitinde Dental Operasyon Mikroskobu ve Dental Loopların Etkisi: Ex Vivo Bir Çalışma	48
Masseter Kasına Botulinum Toksin Uygulamasının Erken Dönemde Atrofi Etkisinin Değerlendirilmesi: Bir Olgu Sunumu	50
Molar Incisor Hypomineralisation and Treatment Approaches	52
Nanohibrit Kompozit Resinlerde Tamir Bağlanma Dayanımları: Türk ve Uluslararası Markaların Karşılaştırması.....	53
Ön Grup Dişlerde Görülen Şekilsel Anomalinin Multidisipliner Yaklaşımla Rehabilitasyonu ..	55
Oral Liken Planus Vaka Serisi.....	57
Ortodontik Tedavi Sonrası Dişler Arasında Oluşan Diastemanın Direkt Resin Kompozit ile Estetik Rehabilitasyonu: Polidiastema Vakası	59
Travma Sonrası Komplike Olmayan Kron Kırığının Kırık Diş Parçası ile Onarımı.....	61
Travmaya Bağlı Gelişen Santral Diş Kron Kırığının Kanal Tedavisi, Fiber Post ve Fiber Splint Desteği İle Reataçman Tedavisi: Vaka Sunumu.....	63
Üst Anterior Dişlerin Estetik Rehabilitasyonu	64
Akdeniz Diyeti Mitral Anüler Kalsifikasyona Karşı Koruyucu Olabilir	66
Özel Hastanelerde Hekimlik Hizmet Alımı Üzerine Nitel Bir Araştırma	67
Aile Hekimliği Asistanlarının Yaşlılarda Çoklu İlaç Kullanımına Yönelik Tutum ve Uygulamaları	68
Akut Koroner Sendrom ile Başvuran Hastalarında Fragmented QRS ile Sistemik İmmün İnflamatuvar İndeksi Arasındaki İlişki.....	69
Ankilozan Spondilit Hastalığıyla İlgili Sorulara Yapay Zeka Destekli Programlar Tarafından Verilen Cevapların Doğruluğu ve Güvenilirliğinin Karşılaştırılması	71
Bilateral Striopallidodentat Kalsinozis: Klinik, Genetik ve Radyolojik Bulgular	73
Distal Üreter Taşı İle Flebolit Ayrımında Bilgisayarlı Tomografi Histogram Analizinin Yerinin Araştırılması	75
Epizodik Migren Baş Ağrılarının Profilaksisinde Botulinum Toksin Tip A Etkinliği	77
Febril Nötropeni Ye Yaklaşım	78
Karın Ağrısı İle Acil Servise Başvuran 4 Kadın Hastada Farkındalığımızın Az Olduğu Bir Tanı: Nutracker Sendromu	79
Langerhans Hücreli Histiositoz ve Renal Hücreli Karsinom Birlikteliği: Nadir Bir Vaka.....	80
Obez Çocuklarda Subklinik İnflamasyon Belirteçlerinin Değerlendirilmesi	82
Obezitenin Beyin Sisi Üzerinde Etkisinin İncelenmesi	83
Polikistik Over Sendromu Olan Kadınlarda İnsülin Direnci Üzerinde Polifenollerin Etkisi	85

Primeri Bilinen Vertebra Metastazı veya Şüphesi Olan Olgularda Difüzyon MRG Bulguları... 87	
Serebral Palsi'li Bireylerde Alt Ekstremitte Fonksiyonu İle Fonksiyonel Bağımsızlık Düzeyi Arasındaki İlişkinin Araştırılması..... 89	
Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Benlik Saygısı, Aleksitimi ve D Tipi Kişilik Özellikleri..... 91	
Transjuguler Karaciğer Biyopsisi..... 92	
Türkiye'de Trafik Kazalarının On Yıllık Değişimi: 2014-2023 Yıllarının İstatistiksel Analizi ... 94	
Üsye Semptomları ile Başvuran Hastalarda PCR ile Saptanan Etkenlerin Dağılımı..... 96	
Maymun Çiçeği Tanısında PCR ve Biyokimyasal Değişkenlerin Birlikteliği..... 97	
Diyaliz Hastalarında Öz Bakım Gücünün ve Etkileyen Faktörlerin Egzersiz Engelleri ve Faydaları Algılarına Etkisi 99	
Genç Bireylerin Ruhsal Sağlık Durumları ve Dijital Ruh Sağlığı Hizmetlerine İhtiyaçları 100	
Hematoloji Servisinde Yatan Hastaların Hemşirelik Bakımına İlişkin Algıları 101	
Hemşirelik Öğrencilerinin İlk Klinik Uygulama Öncesi Kaygı Düzeylerinin Belirlenmesi..... 102	
Deride İlaç Salımının Artırılması için Çeşitli Yağ Fazları ve Ko-Surfaktanlar Kullanılarak Hazırlanan İbuprofen İçeren Emülsiyonların Optimizasyonu ve Değerlendirilmesi 104	
Eczacılık Fakültesi Öğrencilerinin Bitki ve Bitkisel Ürün Kullanım Davranışlarının Araştırılması 106	
Oral Anticancer Drugs Safe Handling, Storage, and Disposal Practices Among Cancer Patients 107	
Ratlarda Sisplatin ile Oluşturulan Deneysel Akut Böbrek Hasarında Hidrojen Sülfür Donörü Sodyum Hidrojen Sülfür ve Kükürtlü Kayısının Koruyucu Etkinliğinin Araştırılması 108	
Türkiye'nin Van İlinde Yoğun Bakımda Yatan Hastalarda Vankomisine Dirençli Enterokoklar Arasında Vana ve Vanb Genlerinin Moleküler Tespiti 110	
Effects of Football On Individual Health: Physical and Psychological Dimensions 111	
Protective Effect of Football On Health: Physical Activity and Mental Well-Being..... 112	
Benign Paroksizmal Pozisyonel Vertigo Atak Döneminde İskemi Modifiye Albümin Düzeyinin Değerlendirilmesi..... 113	
Bibliometrik Analiz: “Annals of Thoracic Surgery” Dergisinde En Fazla Atıf Alan 100 Yayın115	
Duodenal Ülser Erozyonuna Bağlı Sistik Arter Kanaması 116	
Etonogestrel Salgılayan Deri Altı İmplantının Kadın Cinsel İşlev Bozukluğuna Etkisi..... 117	
Gebelikle İlişkili Meme Kanseri: Olgu Sunumu..... 119	
Hiatal Fıtık Onarımı Sonrası Yer Değiştiren Meshin Laparoskopik Makas Kullanılarak Endoskopik Yolla Peroral Çıkarılması 120	
Künt Göğüs Travması Konusunda En Fazla Atıf Alan 500 Makalenin Bibliometrik Analizi... 122	
Nadir Bir Olgu Perfore Apendisit Sonrası Gelişen Retroperitoneal Uzanım ile Gelişen Akciğer Ampiyemi Olgusu 123	
Nadir Bir Olgu: Ters Polarite Gösteren Papiller Renal Neoplazm 125	
Nadir Bir Vaka; Laparoskopik Yöntemle Çıkarılan Peritoneal İnküzyon Kisti,vaka Sunumu126	
Oral Mukozal Greft ile Üretroplasti: İlk 30 Vakanın Komplikasyonları 127	

Proksimal Mini Transvers İnsizyon ile Açık Karpal Tünel Gevşetme: Cerrahi Teknik ve Klinik Sonuçlar.....	129
Sekretuar Meningiom: Malign Tümörlerle Karışabilen Nadir Bir Alt Tip.....	131
Skapular Morfolojinin Tam Kat Rotator Manşet Yırtıklarındaki Rolü.....	132
Supraklavikular Blok Sonrası Gelişen Horner Sendromu, Olgu Sunumu	134
Approach to the Patient With Diplopia.....	135
Nonorganic Visual Loss: Diagnosis and Management.....	136
Üçüncü Basamak Bir Hastanede Ameliyathanede Çıkarılması Gerek 98 Yabancı Cisim Batması Hastasının Retrospektif Değerlendirilmesi	137
Evcil Karnivorlarda Güç Doğuma Yardım ve Cerrahi Yaklaşım	138
Hayvanlarda Nörolojik Muayene Yöntemleri	140

Presentation ID / Sunum No= 23

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4357-4966

| 1

Alüminyum Klorür (AlCl₃) ve Biperiden İle Alzheimer Modeli Oluşturulan Farelerde Kafeinin Koruyucu Etkisinin Histolojik Olarak Araştırılması

Dr. Mürşit Enis Akyüz¹, Asst. Prof. Dr. Derya Deniz Kanan², Assoc. Prof. Dr. Işıl Aydemir³,
Prof.Dr. Eda Kumcu¹, Prof.Dr. Fazilet Aksu⁴

¹Çukurova Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Farmakoloji AD.

²Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji AD.

³Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji AD.

⁴Yakın Doğu Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Farmakoloji AD. Yakın Doğu Üniversitesi Deneysel Sağlık Bilimleri Araştırma Merkezi (YDÜ-DESAM)

Özet

Alzheimer Hastalığı (AH) ilerleyici nörodejeneratif bir hastalık olup demansın en sık görülen nedenidir. AH, hafıza ve kognitif yeteneklerin ilerleyici bir şekilde kaybı ile kendisini göstermektedir. Beyin dokusunda β -amiloid plaklar ve tau proteinlerinin neden olduğu nörofibriler yumaklar (NFY) görülmesi belirleyici nitelik olarak göze çarpmaktadır. Bu çalışmada, AH'nin oluşmasında alüminyum ve bir M1 reseptör antagonisti olan biperidenin rolü, olası dejenerasyonun beyinde histolojik düzeyde bulguları ve kafeinin AH'de olası koruyucu etkisi araştırıldı. Bu amaçla deneysel Alzheimer modeli oluşturmak için AlCl₃ (Alüminyum klorür/Sigma-Aldrich) çözeltisi hazırlandı. Farelerin suluklarına doldurularak, 90 gün boyunca günde yaklaşık 50 mg/kg/gün dozunda alüminyum klorür almaları sağlandı. Toplam 65 adet fare kullanılarak yedi grup oluşturuldu. İlgili gruplarda Kafein (Caffeine/Sigma-Aldrich) içme suyuna 0,3mg/ml dozunda eklendi. İlgili gruplarda Biperiden (Biperiden hydrochloride/ Sigma-Aldrich) intraperitoneal olarak 0,3mg/kg olacak şekilde haftada bir kez uygulandı. Doksan günün sonunda genel anestezi ile sakrifiye edilen farelerin beyin dokuları çıkarıldı ve Hematoksilen-Eozin ve Congo Red boyamaları yapılarak incelendi. Hematoksilen-Eozin boyamada, Biperiden ve AlCl₃ grupları kontrol grupları ile karşılaştırıldığında hücre hasarlarının varlığı saptandı. Piknotik çekirdeğe sahip hücre sayısında artış ve serebral vakuollerin oluştuğu görüldü. Biperiden ve AlCl₃ modeli oluşturulan farelere kafein verilmesiyle serebral hasarın belirgin şekilde azaldığı görüldü. Congo Red ile boyamada, AlCl₃ ve biperiden gruplarına ait CA1 bölgesinde belirgin nörofibriller yumakların dolayısıyla β -amiloid plaklarının oluştuğu izlendi. AlCl₃ ile birlikte kafein verilen farelerde hem kortekste hem de hipokampüsün CA1 bölgesinde β -amiloid plak sayısında azalma meydana geldiği saptandı. Kontrol, kafein, kafein+biperiden alan gruplarda nöronların büyük ökromatik çekirdeğe sahip oldukları ve hücre sınırlarının düzgün olduğu tespit edildi. Sonuçta hem biperiden hem de AlCl₃ alan gruplarda kafeinin koruyucu etkisi gözlemlendi. Her iki grupta da kafein, hem hücre hasarını hem de β -amiloid plak oluşumunu sınırladı. Kafeinin Alzheimer'a karşı koruyucu etkisinin hem dışsal nörotoksin maruziyetinde hem de reseptör düzeyinde oluşan nöronal hasara karşı etkili olabileceği düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Alzheimer Hastalığı; Alüminyum Klorür; Kafein; M1 Reseptör; β -Amiloid Plak

Presentation ID / Sunum No= 26

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4354-3729

| 2

Antifungal Susceptibility Profile of Clinical Isolates of *Pichia Kudriavzevii* (*C. Krusei*) in Candidemia

Ph D Zeynep Yazgan¹ , Prof.Dr. Gökhan Aygün¹

¹*Istanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi*

**Corresponding author: Zeynep Yazgan*

Abstract

Recently, there has been a significant increase in the prevalence of fungal infections. The most frequently isolated agents are fungi of the genus *Candida* and their infections are widespread worldwide. Candidemia, a serious bloodstream infection caused by the *Candida* species, is associated with a high mortality rate and presents a notable clinical challenge due to its difficulty in diagnosis and treatment in the early stages. The susceptibility profile of *Pichia kudriavzevii* (*C. krusei*) isolates, the causative agent of candidemia, to azole and echinocandin group antifungal drugs, considered the preferred agents in treatment, remains poorly defined. *Pichia kudriavzevii* (*C. krusei*) isolates, isolated from blood cultures in the Medical Mycology Laboratory of Cerrahpaşa Medical Faculty in a 9-year period between 2015 and 2023, minimum inhibitory concentration values of azole group antifungals (fluconazole, voriconazole, itraconazole), echinocandin group antifungals (anidulafungin, micafungin) and Amphotercin B were determined and evaluated according to the recommendations of 'European Committee on Antimicrobial Susceptibility Testing'. In the study, antifungal susceptibility tests were performed by Gradient test (E-test) method and MIC range and MIC50-MIC90 values were determined. MIC range for Flukonazol, Vorikonazol, Itrakonazol, Amphotercin B, Anidulafungin and Micafungin in *Pichia kudriavzevii* (*C. krusei*) species were 16->256, 0.125-0.75, 0.125-8, 0.023-4, <0.002-0.064 and 0.094-0.25 µg/ml and MIC50 values were >32, 0.5, 0.75, 0.5, 0.004 and 0.125; MIC90 values were >256, 0.5, 2, 1, 0.064 and 0.19 µg/ml. Considering the increase in minimum inhibitory concentration values and resistance status of rare *Candida* species, it is vital to determine the general susceptibility profile with the studies to be reported on the efficacy against antifungal drugs in cases where data are limited. Identification of *Pichia kudriavzevii* species and determination of resistance will be useful in the correct evaluation of risky patients and correct and effective treatment.

Keywords: *Pichia Kudriavzevii*, *C. Krusei*, Candidemia, Antifungal, Azole, Echinocandin.

Presentation ID / Sunum No= 95

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Senem ÇETİN DURAN: 0009-0007-0192-0166 Enis DURAN:0009-0008-8361-779X
Fırat AŞIR: 0000-0002-6384-9146

| 3

Betulinik Asit Uygulamasının, İskemi-Reperfüzyon Hasarında Böbrekler Üzerindeki Etkileri

Ph.d. Cand. Senem Çetin Duran¹ , Dr. Enis Duran² , Asst. Prof. Dr. Fırat Aşır¹

¹Dicle Üniversitesi

²Van Yüzcü Yıl Üniversitesi

Özet

Over iskemireperfüzyonunun böbrek dokusunda önemli patolojik değişikliklere neden olur. Bu değişiklikler arasında dejenerasyon, hücresel bütünlük kaybı ve inflamatuvar infiltrasyon bulunmaktadır. Çalışmamızda 4 grubu ele aldık. Sham Grubu: Over IR hasarı uygulanmadı. Genel anestezi altında yalnızca batinları cerrahi protokol ile açıldı ve 1 dk sonra başka müdahale yapılmadan insizyon hattı 3-0 ipek sütür ile kapatıldı. Uygulamadan önce hayvanlara 7 gün boyunca 1 cc dimetil sülfoksit çözeltisi intraperitoneal verildi 2. IR Grubu: Over IR işlemi uygulandı. Uygulamadan önce hayvanlara 7 gün boyunca 1 cc dimetil sülfoksit çözeltisi intraperitoneal verildi 3. Betulinik Asit Grubu: Over IR uygulanmadı. Genel anestezi altında yalnızca batinları cerrahi protokol ile açıldı ve 1 dk sonra başka müdahale yapılmadan insizyon hattı 3-0 ipek sütür ile kapatıldı. Uygulamadan önce hayvanlara 7 gün boyunca 1 cc dimetil sülfoksit çözeltisi çözödürölen 50mg/kg/ vücut ağırlığı dozunda betulinik asit intraperitoneal verildi 4. IR+Betulinik Asit Grubu: Over IR işlemi uygulandı. Uygulamadan önce hayvanlara 7 gün boyunca 1 cc dimetil sülfoksit çözeltisi çözödürölen 50mg/kg/ vücut ağırlığı dozunda betulinik asit intraperitoneal verildi Over IR sonrası böbrek dokusunda meydana gelen değişikliklerin belirlenmesi amacıyla Hematoksilin Eosin boyama protokolü uygulandı. Elde ettiğimiz bulgularda betulinik asit uygulaması, iskemireperfüzyon hasarının böbrekler üzerindeki olumsuz etkilerini önemli ölçüde hafifletmiştir. Betulinik asit tedavisi alan gruplarda normal böbrek histolojisinin korunduğu, inflamasyonun azaldığı ve hücresel hasarın azaldığı gözlenmiştir. Bu bulgular, betulinik asitin iskemireperfüzyon kaynaklı böbrek hasarına karşı koruyucu bir ajan olarak potansiyel taşıdığını göstermektedir. Betulinik asit tedavisi, böbrek yapısının ve fonksiyonunun korunmasına yardımcı olarak terapötik değerini ortaya koymuştur. Bu bulguların doğrulanması ve betulinik asitin mekanizmalarının ayrıntılı olarak incelenmesi için daha ileri araştırmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Ayrıca, betulinik asitin böbrekler ve muhtemelen diğer organlardaki iskemireperfüzyon hasarının yönetimindeki klinik uygulanabilirliği de araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Betulinik Asit, İskemi, Reperfüzyon, Böbrek Hasarı

Presentation ID / Sunum No= 36

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3507-482X

| 4

CXCL13 Geninin Hastalık Patogenezindeki Potansiyel Rolüne Biyoinformatik Yaklaşım

Assoc. Prof. Dr. Hayriye Şentürk Çiftçi¹

¹Istanbul Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: CXCL13 (CXC motif kemokin ligandı 13) protein kodlayan bir genidir. CXCL13 kemokini lenfositler için kemotaktiktir ve bağışıklık için önemli bir rol oynar. CXCL13, etkilerini ortaya çıkarmak için CXCR5 reseptörüyle etkileşime girer. CXCL13 ve CXCR5 reseptörü lenf dokularındaki foliküller içindeki B hücrelerinin düzenlenmesini kontrol eder ve sekonder lenfoid organlara göçünü etkiler. CXCL13 birçok dokuda ifade edilir. CXCL13'ün inflamatuvar, otoimmün hastalıklar ve kanserin patolojik süreçlerine karıştığı gösterilmiştir. Çalışmamızda biyoinformatik araçlar kullanılarak CXCL13'ün hastalık patogenezindeki potansiyel rolünü değerlendirmek amaçlanmıştır. Yöntemler: CXCL13 geninin diğer genlerle ilişkisini belirlemek için Genemania/Gwas veritabanı kullanıldı, hedef miRNA'ları göstermek için miRDB veritabanı ve targetscan, diğer genlerle ilişkisini anlamak için String, MalaCards, GenCard veritabanları ve hastalıklardaki rolünü göstermek için Gwas veri tabanı kullanıldı. Yolak ve protein etkileşimleri için UniProt/KEGG veritabanı kullanıldı. Sonuçlar: Genemania ve String veritabanları üzerinden yaptığımız incelemede CXCL13 geninin; CCL2, CCL4, CCL28, PV4V1 gibi genlerle yakın ilişkili olduğu ve CXCL13'ün en belirgin şekilde karaciğer, lenf düğümü, dalak, eksprese edildiği belirlendi. 33 adet miRNA tanımlandı. miRDB veritabanı analizi sonucunda, hsa-miR-26b-5p, miR-21-3p, miR-142-5p miRNA'larının CXCL13 geni ile ilişkili olduğu görülmüştür. CXCL13'ü hedefleyen miRNA'ları listesini Target Scan kullanarak belirledik. MalaCards, GWAS/GeneCards ve STRING veritabanlarında yaptığımız incelemede CXCL13 geninin; Lymphoma (Score=15.96), Multiple Sclerosis (Score=14.11), B-Cell Lymphoma (Score=12.78), Prostate Cancer (Score=10.47), Interstitial Lung Disease 2 (Score=10.09), Neuromyelitis Optica (Score=9.50) gibi hastalıklar ile ilişkisi görülmüştür. KEGG veri tabanı, CXCL13 geninin; Kemokin sinyal yolağı, Jak-STAT sinyal yolağı, gibi yolaklarda yer aldığını gösterdi. Tartışma: Biyoinformatik araçlar kullanılarak yapılan bu çalışma CXCL13'ün hastalık patogenezinde önemli bir rol oynadığını gösteren bulgular sunmaktadır. Elde edilen bilgilerin CXCL13'ün işlevini ve hastalıklardaki rolünü daha iyi anlamaya ve CXCL13'ü hedef alan yeni tedavi yöntemlerinin geliştirilmesine katkıda bulunacağı düşünülmektedir

Anahtar Kelimeler: CXCL13, Biyoinformatik, Hastalık Patogenez

Bioinformatics Approach to the Potential Role of CXCL13 Gene in Disease Pathogenesis

Abstract

Objective: CXCL13 (CXC motif chemokine ligand 13) is a protein-coding gene. CXCL13 chemokine is chemotactic for lymphocytes and plays an important role in immunity. It interacts with the CXCR5 receptor to elicit its effects. CXCL13 and CXCR5 receptor affect their migration to secondary lymphoid organs. CXCL13 is expressed in many tissues. CXCL13 has been shown to be involved in the pathological processes of inflammatory, autoimmune diseases and cancer. Our study aimed to evaluate the potential role of CXCL13 in disease pathogenesis using bioinformatics tools. Methods: Genemania/Gwas database was used to determine the relationship of CXCL13 gene with other genes, miRDB database and targets can were used to show target miRNAs, String, MalaCards, GenCard databases were used to understand its relationship with other genes and Gwas database was used to show its role in diseases. UniProt/KEGG database was used for pathway and protein interactions. Results: In our examination of Genemania and String databases, it was determined that CXCL13 gene was closely related to genes such as CCL2, CCL4, CCL28, PV4V1 and SIRT1 was most prominently expressed in liver, lymph node, spleen. 33 miRNAs were identified that using Target Scan. As a result of miRDB database analysis, hsa-miR-26b-5p, miR-21-3p, miR-142-5p miRNAs were found to be associated with CXCL13 gene. In our examination of MalaCards, GWAS/GeneCards and STRING databases, CXCL13 gene was associated with Lymphoma (Score=15.96), Multiple Sclerosis (Score=14.11), B-Cell Lymphoma (Score=12.78), Prostate Cancer (Score=10.47), Interstitial Lung Disease 2 (Score=10.09), Neuromyelitis Optica (Score=9.50). KEGG database, CXCL13 gene; It was shown to be involved in pathways such as chemokine signaling pathway, Jak-STAT signaling pathway. Discussion: This study, conducted using bioinformatics tools, provides findings showing that CXCL13 plays an important role in disease pathogenesis. It is thought that the information obtained will contribute to a better understanding of the function and role of CXCL13 in diseases

Keywords: CXCL13, Bioinformatics, Disease Pathogenesis

Presentation ID / Sunum No= 62

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3865-0407 / 0000-0001-8485-3286

| 6

Daha İyi Bir Bağışıklık İçin Dost Mikroorganizmalarınıza Uzanmak İster Misiniz?

Ph.D.MsC. Ayhan Hilal Gezer¹, Prof.Dr. İbrahim Pirim¹

*¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı. Hücre, Doku ve Organ Nakli Uygulama ve
Araştırma Merkezi, İzmir, Türkiye.*

Özet

Beynimiz ve beynimizin fonksiyonlarının keşfinden sonra belki de önemli keşiflerin başında kabul edilen mikrobiyotamız ve onun fonksiyonları olmuştur. Vücudumuzdaki en önemli ve miktar olarak en fazla mikroorganizmadan oluşan ve ikinci beyin olarak kabul edilen insan bağırsağı ile ilgili araştırmalar günümüzde hızla devam etmektedir. Bağırsak mikrobiyotasındaki disbiyozis durumu lokal ve sistemik inflamatuvar yanıtı ve nihayetinde konak bağışıklığını önemli ölçüde etkileyebilmektedir. Bağırsaktaki dost mikroorganizmalarımız ile bağışıklığımız arasındaki önemli ilişki her gün daha da aydınlatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mikrobiyom, Mikrobiyota, Bağırsak Mikrobiyotası, Disbiyozis, Bağışıklık

Abstract

After the discovery of our brain and its functions, perhaps the most important discovery was our microbiota and its functions. Research on the human intestine, which is the most important and most abundant microorganism in our body and is considered the second brain, continues rapidly today. Dysbiosis in the intestinal microbiota can significantly affect local and systemic inflammatory responses and ultimately host immunity. The important relationship between the friendly microorganisms in the gut and our immunity is becoming clearer everyday.

Keywords: Microbiome, Microbiota, Gut Microbiota, Dysbiosis, Immunity.

Presentation ID / Sunum No= 45

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7929-7681

| 7

Deneyimsiz Flebotomistlerin Neden Olduğu Aktive Parsiyel Tromboplastin Zamanı Testlerinde Preanalitik Hata Örneği

Asst. Prof. Dr. Hasan Arıcı¹

¹*Karamanoğlu Mehmetbey Ün. Tıp Fak.*

Özet

Amaç: İzole aktive parsiyel tromboplastin zamanı (APTZ) uzaması olan (protrombin zamanı normal olan) vakalarda deneyimsiz flebotomistlerin neden olduğu kan alma hatalarının önemli bir etken olduğuna dikkat çekmek. **Yöntem:** 2024 Mayıs ayı içinde poliklinik kan alma biriminde kanları alınan hastalardan izole APTZ uzaması saptanan hastalara ulaşılarak laboratuvara çağrılmış, tekrar kan alınarak APTZ testleri yeniden çalışılmıştır. İlk alınan örnekler ve ikinci kez alınan örneklerden çalışılan APTZ sonuçlarındaki değişim izlenmiştir. **Bulgular:** İzole APTZ uzaması saptanıp laboratuvara çağrılarak ikinci kez kan alınan 32 hastanın örneklerinden çalışılan APTZ test sonuçlarının hepsi normal referans aralığında (23-35 saniye) bulunmuştur. Yapılan çalışmada, poliklinik kan alma biriminde pratik eğitim almaları amacıyla görevlendirilen yeni atanmış deneyimsiz hemşireler tarafından alınan kan örneklerinde izole APTZ uzaması hatasının olduğu, hatalı APTZ sonuçlarına kan alma hatasının (travmatik kan alma ve uzun süreli turnike kullanımı) neden olduğu, hastalarla yapılan görüşmeler sonucunda anlaşılmıştır. Göreve yeni başlayan hemşireler kan alma konusunda bir eğitim aldıktan sonra kan alma işlemlerini gerçekleştirdikleri halde, oluşan preanalitik hatanın önüne geçilemediği görülmektedir. Deneyimsiz hemşirelerin kan alma biriminde çalıştıkları 2 hafta boyunca izole APTZ uzama hatası devam etmiştir. Hastalardan alınan her iki örnekte de hemoliz, pıhtılı örnek, kan/antikoagülan oranı hatası, heparin ve türevi ilaç kullanım öyküsü gibi APTZ uzamasına neden olabilecek başka faktörler olmadığı teyit edilmiştir. Tecrübeli bir flebotomist tarafından laboratuvarında tekrar alınan kan örneklerinden çalışılan APTZ test sonuçlarının hepsi normal referans aralığında (23-35 saniye) bulunmuştur. **Sonuç:** Laboratuvarında saptanan izole APTZ uzaması durumunda ekarte edilmesi gereken başlıca neden preanalitik hatalar, özellikle de kan örneği alma hatalarıdır. Bu çalışmada hata kaynağı olan deneyimsiz flebotomistler her ne kadar bir eğitim aldıktan sonra kan alma pratiğine başlamış olsalar da tecrübe eksiklikleri nedeniyle kan alırken deneyimli bir flebotomistten çok daha fazla hatalı kan alımına neden olmuşlardır. Biyokimya laboratuvarındaki hataların büyük kısmından sorumlu olan preanalitik hatalar, koagülasyon grubu test sonuçları yorumlanırken de öncelikle akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Preanalitik Hata, İzole Aktive Parsiyel Tromboplastin Zamanı (APTZ) Uzaması, Deneyimsiz Flebotomist

An Example of Preanalytical Error in Activated Partial Thromboplastin Time (APTT) Tests Caused by Inexperienced Phlebotomists

Abstract

Objective: To draw attention to the fact that blood collection errors caused by inexperienced phlebotomists are an important factor in cases with isolated activated partial thromboplastin time (APTT) prolongation (with normal prothrombin time). Method: In May 2024, the patients with isolated APTT prolongation among the patients whose blood was drawn at the outpatient blood collection unit were reached and called to the laboratory, blood was drawn again and APTT tests were re-run. The changes in APTT results from the first and second samples were monitored. Results: All of the APTT test results obtained from the samples of 32 patients with isolated APTT prolongation, who were called to the laboratory for their blood to be drawn for the second time, were within the normal reference range (23-35 seconds). In the research conducted, it was understood as a result of interviews with patients that isolated APTT prolongation error occurred in blood samples taken by newly appointed inexperienced nurses who were assigned to receive practical training in the outpatient blood collection unit, and that blood collection error (traumatic blood collection and prolonged tourniquet use) caused the erroneous APTT results. Although new nurses perform blood collection procedures after receiving a training on blood collection, it is seen that the pre-analytical error cannot be prevented. Isolated APTT prolongation error continued for 2 weeks when inexperienced nurses worked in the blood collection unit. It was confirmed that there were no other factors that could cause APTT prolongation such as hemolysis, clotted samples, blood/anticoagulant ratio errors or history of heparin and derivative drug use in both samples taken from the patients. All of the APTT test results from blood samples retaken in the laboratory by an experienced phlebotomist were within the normal reference range (23-35 seconds). Conclusion: In the case of isolated APTT prolongation detected in the laboratory, the main reason to be ruled out is pre-analytical errors and especially blood sampling errors. Although inexperienced phlebotomists, who were the source of errors in this study, started practicing blood sampling after receiving training, their lack of experience resulted in more blood sampling errors compared to an experienced phlebotomist. Pre-analytical errors, which are responsible for the majority of errors in the biochemistry laboratory, should be kept in mind when interpreting coagulation group test results.

Keywords: Pre-Analytical Error, Isolated Prolonged Activated Partial Thromboplastin Time (Aptt), Inexperienced Phlebotomist

Presentation ID / Sunum No= 97

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1750-3889

| 9

DeneySEL Diyabet Oluşturulan Dişi Sıçanlarda Gümüş Nanopartikül Yüklenmiş 18β-Glisiretinik Asidin Ovaryum Dokusu Üzerine Terapötik Etkileri

Asst. Prof. Dr. Elif Erbaş¹ , Prof.Dr. Adem Kara²

¹Atatürk Üni. Veteriner Fakültesi

²Erzurum Teknik Üni. Fen Fakültesi

Özet

Diyabet (Diabetes Mellitus, DM), yüksek kan şekeri ile karakterize olan ve hem dünyada hem de ülkemizde yaygın görülen metabolik bir hastalıktır. Diyabet ile ovaryum (yumurtalık) hasarı arasındaki ilişki hakkında literatür oldukça sınırlıdır ve bu konuda yapılan araştırmalar hâlâ devam etmektedir. Ancak diyabetin hormonal dengeleri etkileyebileceği ve bunun da ovaryum fonksiyonları üzerinde potansiyel bir etkisi olabileceği öne sürülmektedir. Özellikle insülin direnci veya yüksek kan şekeri seviyeleri, östrojen, progesteron ve diğer hormonların üretimini etkileyebilir. Bu hormonal dengesizlikler, ovaryum fonksiyonları ve yumurtalık sağlığını olumsuz yönde etkileyebilir. Meyan kökünün biyoaktif bileşenlerinden biri olan 18β-glisiretinik asidin (18β-GA), son zamanlarda anti-inflamatuar, antioksidan, anti-kanser, hepatoprotektif ve nefroprotektif etkiler gösterdiği rapor edilmiştir. Ayrıca, yapılan çeşitli çalışmalar gümüş nanopartiküllerin (AgNPs) antioksidan ve antiinflamatuar etkilere sahip olduğunu göstermiştir. Nanopartiküllerin doğal bileşiklerle kombine şekilde kullanılması, bu doğal ürünlerin biyoyararlanımını artırarak vücudun en etkin şekilde faydalanmasını sağlayabilmektedir. Bu çalışmada, deneysel diyabet oluşturulan dişi sıçanlarda gümüş nanopartikül yüklenmiş 18β-glisiretinik asidin ovaryum dokusundaki terapötik etkilerinin araştırılması amaçlanmıştır. Çalışmada toplam 48 sıçan rastgele olarak 8 gruba ayrılmıştır: Kontrol, AgNPs, 18β-GA, AgNPs+18β-GA, DM, DM+AgNPs, DM+18β-GA ve DM+AgNPs+18β-GA. Deney sonunda elde edilen ovaryum dokularında histopatolojik değerlendirmeler yapılmış ve western blot analizleri ile Bcl-2, Caspase-3, mTOR ve PI3K düzeyleri belirlenmiştir. Özellikle DM+AgNPs+18β-GA grubundan elde edilen ovaryum dokularının histopatolojik analizinde hasarın azaldığı gözlemlenmiştir. Ayrıca, AgNPs+18β-GA tedavisi ile Caspase-3 protein ekspresyonunun azaldığı, Bcl-2, PI3K ve mTOR ekspresyonunun ise arttığı belirlenmiştir. Sonuçlar değerlendirildiğinde, diyabet nedeniyle oluşan ovaryum hasarına karşı AgNPs+18β-GA uygulamasının terapötik etkisinin olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Alloksan, Agnps, 18β-Ga, Nanopartikül, 18β-Glisiretinik Asit

Therapeutic Effects of Silver Nanoparticle Loaded 18 β -Glycyrrhetic Acid On Ovarian Tissue in Female Rats With Experimental Diabetes

Abstract

Diabetes mellitus (DM) is a metabolic disease characterized by high blood glucose levels and is a common metabolic disorder both in Turkey and around the world. The literature on the relationship between diabetes and ovarian damage is very limited and research on this subject is still ongoing. However, it has been suggested that diabetes may affect hormonal balances and this may have a potential impact on ovarian function. In particular, insulin resistance or high blood glucose levels can affect the production of estrogen, progesterone and other hormones. These hormonal imbalances can negatively affect ovarian function and ovarian health. One of the bioactive components of licorice, 18 β -glycyrrhetic acid (18 β -GA), has recently been reported to exert anti-inflammatory, antioxidant, anti-cancer, hepatoprotective and nephroprotective effects. In addition, several studies have shown that silver nanoparticles (AgNPs) have antioxidant and anti-inflammatory effects. The use of nanoparticles in combination with natural compounds may increase the bioavailability of these natural products and enable the body to utilize them in the most effective way. In this study, it was aimed to investigate the therapeutic effects of 18 β -glycyrrhetic acid loaded with silver nanoparticles on ovarian tissue in female rats with experimental diabetes. A total of 48 rats were randomly divided into 8 groups: Control, AgNPs, 18 β -GA, AgNPs+18 β -GA, DM, DM+AgNPs, DM+18 β -GA and DM+AgNPs+18 β -GA. Histopathologic evaluations were performed on ovarian tissues obtained at the end of the experiment and Bcl-2, Caspase-3, mTOR and PI3K levels were determined by western blot analysis. Especially in the histopathologic analysis of ovarian tissues obtained from DM+AgNPs+18 β -GA group, a decrease in damage was observed. In addition, Caspase-3 protein expression decreased and Bcl-2, PI3K and mTOR expression increased with AgNPs+18 β -GA treatment. When the results were evaluated, it was determined that AgNPs+18 β -GA treatment had a therapeutic effect against diabetes-induced ovarian damage.

Keywords: Diabetes, Alloxan, Agnps, 18 β -Ga, Nanoparticles, 18 β -Glycyretinic Acid

Presentation ID / Sunum No= 3

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6886-9162

| 11

Dermoid Kist: Olgu Sunumu

Assoc. Prof. Dr. Sema Polat¹ , Exp. Dr. Fatma Yasemin Öksüzler²

¹*Çukurova üniversitesi, Tıp fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, Adana, Türkiye*

²*İzmir Demokrasi Üniversitesi Buca Seyfi Demirsoy Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Radyoloji Bölümü, İzmir, Türkiye*

Özet

Tipik olarak gebeliğin üçüncü ile beşinci haftaları arasında nöral tüp kapanması sırasında ektodermal elemanların dahil olmasından kaynaklanan intrakraniyal dermoid kistler, nadir görülen konjenital lezyonlar olup tüm intrakraniyal tümörlerin %1'inden daha azını temsil ederler. Bu çalışmada, trafik kazası sebebiyle Acil Servise başvuran 49 yaşında bir kadın hastanın beyin Bilgisayarlı Tomografi (BT) Anjiyografi görüntüleri sunulmuştur. Ventriculus lateralis, ventriculus quartus ve bazal cisternalar normal genişlikte bulunmuştur. Beyin orta hat yapılarında yer değiştirme bulunmamıştır. Sol fossa temporalis'ten başlayan silvian fissura doğru uzanan ekstraksiyel 42*29mm boyutunda oval düzgün konturlu büyük oranda yağ dansitesinde içerisinde yüksek dansiteleri komponentler bulunan dermoid kist ile uyumlu lezyon izlenmiştir. Lezyonun sol optik sinire yakın olması dikkat çekicidir. Dermoid kist rüptürü ile uyumlu olarak solda frontoparietal bölgede subarachnoid mesafede milimetrik boyutlu yağ dansitesinde alanlar izlenmiştir. Intrakraniyal ana vasküler yapılar patent görünümündedir ve anevrizma bulunmamaktadır. Intrakraniyal dermoid kistler asemptomatik seyredebileceği gibi baş ağrısı ve baş dönmesi gibi hastalığa eşlik eden semptomların ortadan kaldırılması açısından önemlidir. Lezyonun cerrahi rezeksiyonu gerektiren rüptür vakaları gibi durumlarda uygun tedaviyi sağlamak için tanıya ve uygun uzmanlık alanına yönlendirmeye yardımcı olmak açısından da önemlidir. Ayrıca, dermoid kistin rezeksiyonu ve ardından semptomların çözülmesiyle karakterize başarılı cerrahi bir sonuç için klinik değerlendirme, ileri görüntüleme ve cerrahi uzmanlığı içeren multidisipliner bir yaklaşım gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dermoid Kist, İntrakraniyal Dermoid Kist, Asemptomatik, Bilgisayarlı Tomografi

Dermoid Cyst: A Case Report

Abstract

Intracranial dermoid cysts, which typically arise from the incorporation of ectodermal elements during neural tube closure between the third and fifth weeks of gestation, are rare congenital lesions, representing less than 1% of all intracranial tumours. In this study, the ventriculus lateralis, quartus and basal cisternae were found to be of normal width in brain angio-CT performed in a 49-year-old female patient who was admitted to the Emergency Department due to a traffic accident. No displacement was found in the midline structures of the brain. An extraxial 42*29 mm oval smooth contoured lesion with a size of 42*29 mm starting from the left fossa temporalis and extending towards the sylvian fissure was observed, which was compatible with a dermoid cyst with high density components within a large fat density. It is noteworthy that the lesion is close to the left optic nerve. It displaces the left MCA posteriorly but does not narrow it. Millimetric fatty areas in the subarachnoid space in the left frontoparietal region consistent with dermoid cyst rupture were observed. Intracranial main vascular structures appear patent and there is no aneurysm. Intracranial dermoid cysts may be asymptomatic or may be accompanied by symptoms such as headache and dizziness. If these symptoms accompany the disease, early diagnosis of the dermoid cyst is important for the elimination of symptoms. It is also important to aid diagnosis and referral to the appropriate speciality to ensure appropriate treatment in cases such as rupture cases requiring surgical resection of the lesion. Furthermore, a successful surgical outcome characterised by resection of the dermoid cyst and subsequent resolution of symptoms requires a multidisciplinary approach involving clinical assessment, advanced imaging and surgical expertise.

Keywords: Dermoid Cyst, Intracranial Dermoid Cyst, Asemptomatic, Computed Tomography

Presentation ID / Sunum No= 15

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0875-4654

| 13

Enterobiasis Tanısı Konulan Bir Ailenin Bireylerinde Beslenme ve Fiziksel Gelişim

Dr. Maksut Şahin¹ , Asst. Prof. Dr. Selahattin Aydemir¹ , Exp. Dr. Esra Gürbüz² , Assoc. Prof. Dr. Abdurrahman Ekici¹

¹Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Parazitoloji AD, Van, Türkiye

²SBU Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji, Van, Türkiye

*Corresponding author: Maksut Şahin

Özet

Halk arasında kıl kurdu olarak bilinen *Enterobius vermicularis*, aile içi enfeksiyonlara sebep olan ve özellikle çocuklarda klinik belirti oluşturan bir nematoddur. İnsana bulaş yumurtaların oral olarak alınmasıyla, retroenfeksiyon ve oto enfeksiyonla olur. Bu çalışmanın amacı enterobiasis'in hastaların beslenme ve fiziksel gelişimine etkisini araştırmaktır. Çalışma için Van YYÜ Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulundan etik kurul izni alındı (Tarih: 11.08.2023, Karar no: 2023/08-04). Çalışmaya Van YYÜ Dursun Odabaş Tıp Merkezi Parazitoloji Laboratuvarına yönlendirilen ve selofan bant yöntemi ile *E. vermicularis* saptanan aynı aileden altı hasta dahil edildi. Hastalara bilgilendirilmiş onam formu imzalatılarak diyet polikliniğine yönlendirildi. Diyet polikliniğinde tedavi öncesi ve Albendazol tedavisinden bir yıl sonrasında hastaların boy, ağırlık ve vücut yağ oranı gibi antropometrik ölçümleri yapıldı. Olguların tedavi öncesi ve bir yıl sonrasında tam kan ve biyokimyasal tetkikleri yapıldı. Çalışmaya dahil edilen hastaların sırasıyla üç, beş, dokuz, 12, 36 ve 44 yaşlarında olduğu saptandı. Çalışmada dört çocuk olgunun; ikisinde tedavi öncesinde eozinofil değerinin normal değerlerin üzerinde olduğu belirlendi. Tedavi sonrasında ise tüm çocukların eozinofil değerlerinde düşüş olduğu saptandı. Çocuk hastalarda bazofil değerleri normal değerler aralığında seyretse de tedavi sonrası bazofil değerlerinde de önemli oranda düşüş olduğu gözlemlendi. Tedavi öncesi bazofil değerleri ve tedavi sonrası bazofil değerleri arasında yapılan istatistiksel değerlendirmede anlamlı bir fark saptandı ($p=0.001$). Yetişkin olguların eozinofil ve bazofil değerlerinin ise normal sınırlarda olduğu ve tedavi sonrasında önemli bir değişim olmadığı belirlendi. Çalışmada üç çocuk olguda hem kilo hem de boy açısından persentil değerlerinin %3-%10 arasında olduğu, bir çocuk olguda ise kilo persentil oranının %3-%10, boy persentil oranının ise %25-%50 arasında olduğu saptandı. Olgulardan sadece bir yetişkin olguda BMI normal değerlerde olup diğer beş olguda normal değerlerin altında olduğu belirlendi. Tedavi sonrası özellikle çocuklarda boy ve ağırlık düzeyleri ve BMI değerlerinde önemli oranda artış olduğu gözlemlendi. Ayrıca yetişkin olgularda da ağırlık artışı görüldü. Sonuç olarak enterobiasis'in çocuk gelişimini yetişkinlere göre daha fazla etkilediği; gelişme geriliği, kilo kaybı, iştahsızlık şikâyeti olan ve normal sınırlarda dahi görülse bazofil değerleri üst sınıra yakın olan çocuklarda enterobiasis'in mutlaka akla getirilmesi gerektiği kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Enterobiasis, Beslenme, Fiziksel Gelişim, Persentil

Nutrition and Physical Development in Family Members Diagnosed With Enterobiasis

Abstract

Enterobius vermicularis, commonly known as pinworm, is a nematode that causes intrafamilial infections and causes clinical symptoms especially in children. Transmission to humans occurs through oral ingestion of eggs, retroinfection and autoinfection. The aim of this study is to investigate the effects of enterobiasis on the nutrition and physical development of patients. Ethics committee approval was obtained from the Van YYU Non-Interventional Clinical Research Ethics Committee for the study (Date: 11.08.2023, Decision no: 2023/08-04). Six patients from the same family who were referred to Van YYU Dursun Odabaş Medical Center Parasitology Laboratory and *E. vermicularis* was detected by cellophane tape method were included in the study. The patients were directed to the dietetic polyclinic after signing an informed consent form. Anthropometric measurements such as height, weight and body fat percentage of the patients were taken in the dietetic polyclinic before treatment and one year after Albendazole treatment. Complete blood and biochemical tests were performed on the cases before and one year after treatment. It was determined that the patients included in the study were three, five, nine, 12, 36 and 44 years old, respectively. In the study, it was determined that eosinophil values were above normal values in two of the four children before treatment. After treatment, it was determined that there was a decrease in eosinophil values in all children. Although basophil values in the pediatric patients were within the normal range, a significant decrease in basophil values was also observed after treatment. A significant difference was found in the statistical evaluation between the basophil values before treatment and the basophil values after treatment ($p=0.001$). It was determined that the eosinophil and basophil values of the adult cases were within normal limits and that there was no significant change after treatment. In the study, it was determined that the weight and height percentile values were between 3% and 10% in three children, and the weight percentile rate was between 3% and 10% and the height percentile rate was between 25% and 50% in one child. Only one adult case had normal BMI values, and the other five cases were below normal values. After treatment, it was observed that there was a significant increase in height and weight levels and BMI values, especially in children. In addition, weight gain was also seen in adult cases. As a result, we believe that enterobiasis affects child development more than adults; enterobiasis should definitely be considered in children with developmental delay, weight loss, anorexia complaints and basophil values close to the upper limit, even if seen within normal limits.

Keywords: Enterobiasis, Nutrition, Physical Development, Percentile

Presentation ID / Sunum No= 89

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1135-9476

| 15

Hemoglobin Varyantı Nedeniyle HbA1c Sonucu Verilemeyen Olgu

Exp. Dr. Fadime Pınar Ateş¹

¹*Karaman Eğitim ve Araştırma Hastanesi -Tıbbi Biyokimya Karaman, Türkiye.*

e-posta: pinarfadime@hotmail.com

**Corresponding author: Fadime Pınar Ateş*

Özet

Amaç: Glisemi takibinde kullanılan glikohemoglobin ölçümü, hemoglobin varyantı olgularında beklenen amacı karşılamayabilir. Bu çalışmada iyon-exchange HPLC yöntemi ile HbA1c analizi %0,0 olan bir hemoglobin F varyantı olgusu sunulmuştur. Sunumun amacı hemoglobin varyantı ile HbA1c arasındaki ilişkiye dikkat çekmektir. Yöntem: Hastanemiz Dahiliye polikliniğine halsizlik şikayeti ile başvuran 52 yaşındaki kadın hastada iyon-exchange HPLC yöntemi (Tosoh G8-90SL-Bioscience, Inc. South San Francisco, ABD) ile HbA1c analizi yapıldı. HbA1c analizinin % 0,0 olarak sonuçlanması üzerine kan örneğinden HPLC yöntemiyle (Tosoh HLC-723G8-Bioscience, Inc. South San Francisco, ABD) hemoglobin varyant analizi yapıldı. Bulgular: İyon-exchange HPLC yöntemiyle çalışılan tam kan örneğinin glikohemoglobin analiz sonucunda HbA1c %0,0 (referans aralığı: %4-5,6) ve HbF pik uyarısı gözlemlendi. Kan örneğinin Tosoh HLC-723G8 analizörü ile yapılan hemoglobin varyant analizinde; HbF %96,2 (referans aralığı: <%2,0), HbA2 %1,4 (referans aralığı: %1,5-3,5), HbA0 %0,5 (referans aralığı >%80) olarak bulundu. Sonuç: Glisemi takibinde klinik durumla uyumsuz HbA1c sonuçları ile karşılaşıldığında hemoglobin varyantları düşünülmeli ve olguda farklı bir yöntemle HbA1c analizi ve/veya fruktozamin gibi diğer hiperglisemi takip parametreleri çalışılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: HbA1c, Hemoglobin Varyantı, Hb-F

Case with Unavailable HbA1c Result Due to Hemoglobin Variant

Abstract

Objective: Glycohemoglobin measurement used in glycaemia monitoring may not fulfil the expected purpose in hemoglobin variant cases. In this study, a case of hemoglobin F variant with HbA1c analysis of 0% by ion-exchange HPLC method was presented. The aim of the presentation was to draw attention to the relationship between hemoglobin variant and HbA1c. Method: HbA1c analysis was performed by ion-exchange HPLC method (Tosoh G8-90SL-Bioscience, Inc. South San Francisco, USA) in a 52-year-old woman who presented to the Internal Medicine outpatient clinic of our hospital with fatigue. As the HbA1c analysis report resulted as 0%, hemoglobin variant analysis was performed from the blood sample by HPLC method (Tosoh HLC-723G8-Bioscience, Inc. South San Francisco, USA). Results: HbA1c was 0 % (reference range: 4-5.6%) and HbF peak warning was observed in the Glycohemoglobin analysis report of the whole blood sample studied by ion-exchange HPLC method. The blood sample was then subjected to hemoglobin variant analysis with Tosoh HLC-723G8 analyser. A prominent HbF peak was observed in the chromatogram. In the analysis report, HbF was 96.2% (reference range: <2.0%), HbA2 was 1.4% (reference range: 1.5-3.5%), HbA0 was 0.5% (reference range >80%). Conclusion: Hemoglobin variants should be considered when HbA1c results incompatible with the clinical situation are encountered in glycaemia follow-up, and HbA1c analysis with a different method and/or other hyperglycaemia follow-up parameters such as fructosamine should be studied in the case.

Keywords: HbA1c, Haemoglobin Variant, Hb-F

Presentation ID / Sunum No= 98

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0112-2969>

| 17

Hipofaringeal Tümör Hücrelerinde FBS Yoksunluğunun miRNA Gen İfadesi, Piroptoz İle İlişkili Gen İfadelerinin Düzenlenmesi ve Oksidan-Antioksidan Denge Üzerindeki Etkilerinin Kapsamlı Değerlendirilmesi

Dr. Öğr. Üyesi Yasemin Kartal¹ , Dr. Fatma Yesilyurt²

¹Kırklareli Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı

²Atatürk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı

Özet

Hipofaringeal kanserler, ağırlıklı olarak skuamöz hücreli karsinomlar olup, baş ve boyun maligniteleri arasında en kötü prognoza sahip kanser türüdür. MikroRNA (miRNA), gen ifadesini düzenleyen ve çeşitli biyolojik süreçlerin modülasyonunda rol oynayan kısa, kodlamayan bir RNA molekülüdür. Piroptoz ile ilişkili genlerin ifadeleri ise, kanserle ilişkili süreçler ve tedavi sonuçları üzerinde önemli etkilere sahip olabilir. Ek olarak, genetik ve metabolik değişimler, kanser hücrelerinin moleküler düzeyde yeniden programlanmasında kritik bir rol oynamakta ve bu hücrelerin gelişim ve progresyonunu etkilemektedir. Bu bağlamda, mevcut çalışma FBS (fetal bovine serum) yoksunluğunun hipofaringeal tümör hücrelerinde miRNA gen ifadesi, piropnoz ile ilişkili gen ifadelerinin düzenlenmesi ve oksidan-antioksidan belirteçler üzerindeki etkisini aydınlatmayı amaçlamaktadır. FaDu hücreleri, 24, 48 ve 72 saat boyunca serumdan yoksun ortamda inkübe edilmiştir. hsa-miR-27a-3p, BCL2 apoptoz düzenleyici geni ve Gasdermin D (GSDMD) ile Gasdermin E (GSDME) gibi piropnoz ile ilişkili genlerin zamana bağlı ifade düzey değişimleri qRT-PCR ile değerlendirilmiştir. Ayrıca, deney gruplarında tümör nekroz faktör alfa (TNF- α) seviyeleri değerlendirilmiş ve oksidatif stres indeksi (OSI) hesaplanmıştır. Elde edilen sonuçlara göre, hsa-miR-27a-3p ifadesinin 24, 48 ve 72 saatlik serum yoksunluğu uygulamaları sonrasında kontrol grubuna kıyasla istatistiksel olarak anlamlı bir artış gösterdiği tespit edilmiştir ($p<0.05$). Buna karşın, 24 saatlik serum yoksunluğunda GSDMD ve GSDME gen ifadelerinde kontrol grubuna kıyasla anlamlı bir azalma gözlemlenmiştir ($p<0.05$). Ek olarak, GSDMD gen ifade seviyesinin 72 saat, GSDME gen ifade seviyesinin ise 48 saat serum yoksunluğu uygulamalarında kontrol grubuna kıyasla anlamlı bir şekilde artış gösterdiği belirlenmiştir ($p<0.05$). Diğer yandan, BCL2 gen ifade seviyesinin, hem 24 hem de 72 saat serum yoksunluğu uygulamaları sonucunda kontrol grubuna kıyasla anlamlı bir şekilde azaldığı tespit edilmiştir ($p<0.05$). Ayrıca, TNF- α seviyelerinin ve oksidatif stres indeksinin, kontrol grubuna kıyasla zamana bağlı artış gösterdiği belirlenmiştir. Tüm sonuçlar birlikte değerlendirildiğinde, elde edilen bulgular serum yoksunluğunun hipofaringeal tümör biyolojisini etkileyebileceğini önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Hipofaringeal Tümör, hsa-miR-27a-3p, Oksidatif Stres Belirteçleri, Piroptoz.

Comprehensive Assessment of the Effect of FBS Starvation On miRNA Expression, Pyroptosis-Related Gene Regulation, and Oxidant-Antioxidant Balance in Hypopharyngeal Tumor Cells

Abstract

Hypopharyngeal cancers are predominantly squamous cell carcinomas, characterized by the poorest prognosis among all head and neck malignancies. MicroRNA (miRNA) is defined as a short non-coding RNA molecule that regulates gene expression and is involved in a wide range of biological processes. The expression of pyroptosis-related genes can influence cancer-related processes and treatment outcomes. Additionally, genetic and metabolic alterations play a pivotal role in the molecular reprogramming of cancer cells, affecting their development and progression. In this context, the present study aims to elucidate the effect of FBS (fetal bovine serum) deprivation on miRNA expression, pyroptosis-related gene regulation, and oxidant-antioxidant markers in hypopharyngeal tumor cells. FaDu cells were incubated in serum-deprived media for 24, 48, and 72h. The expression levels of hsa-miR-27a-3p, the BCL2 apoptosis regulator gene, and pyroptosis-related genes, including Gasdermin D (GSDMD) and Gasdermin E (GSDME) were evaluated by qRT-PCR in a time-dependent manner. Furthermore, the levels of tumor necrosis factor alpha (TNF- α) were assessed and oxidative stress index (OSI) was calculated in the experimental groups. The results demonstrated that hsa-miR-27a-3p expression levels were significantly increased at 24, 48, and 72h serum starvation manner compared to control ($p < 0.05$). In contrast, there was a significant decrease in the expression levels of GSDMD and GSDME at 24h serum deprivation application compared to the control ($p < 0.05$). Additionally, GSDMD expression levels were significantly increased at 72h, while GSDME expression levels were significantly increased at 48h serum starvation manner relative to control ($p < 0.05$). On the other hand, the expression levels of BCL2 were significantly decreased in cells at 24h and 72h serum deprived application compared to the control ($p < 0.05$). Furthermore, TNF- α levels and oxidative stress index exhibited a significant increase in a time-dependent manner relative to the control. Taken together, these data suggest that serum starvation can influence hypopharyngeal tumor biology.

Keywords: hsa-miR-27a-3p, Hypopharyngeal Tumor, Oxidative Stress Markers, Pyroptosis.

Presentation ID / Sunum No= 99

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0009-6482-9946

| 19

Kuminaldehitin İsopterrenol İle İndüklenen Testis Hasarına Etkisinin Değerlendirilmesi

Arş. Gör. Dr. Lalezar Begüm KOÇKAN¹, Arş. Gör. Dr. Ülkü Elif Özdemir²,
Doç. Dr. Eray ÖZGÜN³, Arş. Gör. Dr. Mervenur BARAKLI KOCABAŞ⁴, Yüksek Biyolog
Ebru GÖNCÜ⁵, Dr. Öğr. Üyesi Özlem DELEN⁶

¹Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı,
begumkockan@outlook.com, ORCID: 0009-0009-6482-9946

²Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı,
ulkuelifozdemir@gmail.com, ORCID: 0000-0001-8084-4454

³Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı,
drozgune@hotmail.com, ORCID: 0000-0002-6744-1519

⁴Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı,
mervenurbarakli@trakya.edu.tr, ORCID: 0009-0000-4470-0111

⁵Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı,
ebrugoncu@hotmail.com, ORCID: 0000-0002-4810-6336

⁶Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı,
dr.ozlemdelen@gmail.com, ORCID: 0000-0001-5652-2658

Özet

İsopterrenol (ISO), sentetik bir katekolamin ve non-selektif bir beta-agonisttir. ISO uygulaması, testosteron seviyelerinde azalmaya ve testislerde zararlı morfolojik değişikliklere yol açabilmektedir. Kuminaldehit (KuA), anti-mikrobiyal, anti-fungal, anti-inflamatuvar, anti-oksidan, anti-karsinojenik ve güçlü anti-diyabetik özellikleri olan doğal bir aldehittir. Çalışmamızın amacı; ISO uygulanarak testis hasarı oluşturulan sıçanlarda KuA'nın etkisini araştırmaktır. Çalışmamızda; 18 adet, 2,5-3 aylık erkek, Wistar albino sıçan üç eşit gruba ayrıldı: kontrol grubuna (n=6); deneyin 7 günü boyunca KuA'nın çözücüsü (% 0.4 tween-80 içeren serum fizyolojik-SF) ve deneyin 6. ve 7. günleri ISO çözücüsü (SF) intraperitoneal (ip.) olarak verildi. İsopterrenol (ISO) grubuna (n=6); deneyin 7 günü boyunca KuA'nın çözücüsü ve deneyin 6. ve 7. günleri 85 mg/kg ISO ip. olarak verildi. İsopterrenol+Kuminaldehit (ISO+KuA) grubuna (n=6) ise; deneyin 7 günü boyunca 50 mg/kg KuA çözdürülerek verildi ve deneyin 6. ve 7. günleri 85 mg/kg ISO ip. olarak uygulandı. Son ISO uygulamasından 24 saat sonra sıçanlar 10 mg/kg rompun ve 50 mg/kg ketamin anestezisi altında testis dokuları alınarak kurban edildi. Epididimleri alınarak sperm analizleri (sperm konsantrasyonu, sperm canlılığı ve anormal sperm yüzdesi) yapıldı. Histopatolojik değerlendirme için testis dokularına hematoksilin-eosin (H-E) boyama yapıldı. Kontrol grubu histopatolojik olarak değerlendirildiğinde, testislerin normal histolojik organizasyonda olduğu görüldü. ISO grubunda; seminifer tübüllerde vakuolizasyon, ayrılma ve dökülme bulgularının olduğu gözlemlendi. ISO grubu kontrol grubuyla karşılaştırıldığında histopatolojik skorda anlamlı derecede artış bulundu (p<0,05). ISO+KuA grubunda ise ISO grubuna göre patolojik bulgularda düzelme gözlenmekle birlikte histopatolojik skorda anlamlı derecede azalma gözlemlendi (p<0,05). Sperm parametreleri değerlendirildiğinde; kontrol grubuna kıyasla ISO grubunda sperm

konsantrasyonunda ve canlılığında anlamlı derecede azalma olduğu ve anormal sperm yüzdelerinde anlamlı derecede artış olduğu saptandı ($p<0,05$). ISO+KuA grubunda ise sperm konsantrasyonu ve sperm canlılığında ISO grubuna kıyasla anlamlı derecede artış ile birlikte anormal sperm yüzdelerinde anlamlı derecede düzelme olduğu bulundu ($p<0,05$). Sonuç olarak, kuminaldehitin ISO ile indüklenen testis hasarını önlemeye yardımcı olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: İsopterrenol, Akut Testis Hasarı, Kuminaldehit

Evaluation of the Effect of Cuminaldehyde On Isoproterenol-Induced Testicular Damage

Abstract

The aim of our study was to investigate the effect of KuA in rats with testicular damage induced by ISO administration. In our study; 18 male, Wistar albino rats, 2.5-3 months old, were divided into three equal groups: Control group (n=6); KuA solvent was given for 7 days and ISO solvent-SF was given intraperitoneally on the 6th and 7th days of the experiment. ISO group (n=6); KuA solvent was administered for 7 days and 85 mg/kg ISO was administered ip, on the 6th and 7th days of the experiment. To the ISO+KuA group (n=6); 50 mg/kg KuA was administered dissolved for 7 days and 85 mg/kg ISO was administered ip, on the 6th and 7th days. 24 hours after the last ISO administration, rats were sacrificed by taking testicular tissues under 10 mg/kg rompun and 50 mg/kg ketamine anesthesia. Epididymises were taken and sperm analyses were performed. Hematoxylin-eosin staining was performed on testicular tissues. When the control and KuA groups were evaluated histopathologically, it was seen that the testes had normal histological organization. In the ISO group; vacuolization, separation and sloughing were observed in the seminiferous tubules. When the ISO group was compared with the control group, a significant increase in the histopathological score was found ($p<0,05$). In the ISO+KuA group, although there was improvement in pathological findings, a significant decrease in the histopathological score was observed ($p<0,05$). It was found that there was a significant decrease in sperm count and vitality in the ISO group compared to the Control group, and a significant increase in abnormal sperm percentages ($p<0,05$). In the ISO+KuA group, there was a significant increase in sperm count and sperm vitality compared to the ISO group, and a significant improvement in abnormal sperm percentages ($p<0,05$). In conclusion, it is thought that cuminaldehyde may help prevent ISO-induced testicular damage.

Keywords: Isoproterenol, Acute Testicular Damage, Cuminaldehyde

Presentation ID / Sunum No= 105

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4517-5889

| 21

Lumbal Disk Hernili Kadın ve Erkek Hastalarda, Lumbal Vertebra ve İntervertebral Disklerin Morfometrik İncelenmesi

Ma. St. Ruşeda Nur Ertarğın¹, Prof.Dr. Meltem AÇAR GÜDE², Prof. Dr. Şirin ASLAN BARAN³

¹Uşak Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

²Samsun Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi A.B.D, SAMSUN

³Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon A.B.D, TOKAT

Özet

Lumbal bölgenin anatomisindeki değişikliklerin detaylı bir şekilde incelenmesi, klinik cerrahi müdahalelerin etkinliği açısından büyük bir önem taşımaktadır. Bu çalışmada disk hernisinin lumbal bölge morfolojisinde meydana getirdiği değişiklikleri kadın ve erkeklerde yaşa göre incelemeyi amaçladık. Çalışma retrospektif bir çalışmadır. Araştırma için kullanılacak görüntüler Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalına ait Picture Archiving and Communication System (PACS) arşiv sisteminden Lumbal disk hernisi (LDH) tanısı konulup bel bölgesi MR (Manyetik rezonans) çekilmiş hasta görüntüleri elde edilmiştir. Çalışmaya 100 kadın 100 erkek olmak üzere lumbal disk hernisi bulunan bireyler dahil edilmiştir. Lumbal vertebrada osteofit tanısı konulan, cerrahi operasyon geçirmiş hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir. Çalışmamızda yapacağımız ölçümler lomber MR görüntüleri alınmış bireylerin PACS sisteminden sagittal ve aksiyal görüntüleri kullanılarak, SECTRA programı üzerinden ölçümler morfometrik olarak yapılmıştır. Çalışmamız sonucunda lumbal vertebraların ön, arka ve orta yükseklikleri cinsiyete göre anlamlı bulunmuştur. ($p<0,001$) Lumbal vertebraların ön, arka ve orta yüksekliği ve yaşla ilişkisi arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. ($p<0,050$). L1-L2 discus intervertebralisin ön yüksekliği ile L4-L5 discus intervertebralisin ön yükseklikleri arasında cinsiyete bağlı değişimi anlamlı bulunmuştur ($p=0,001$). Diğer seviyelerde anlamlı ilişki bulunmamıştır ($p=0,006$). İntervertebral disklerin arka yükseklikleri L1-L2 ve L2-L3 parametreleri cinsiyete göre karşılaştırıldığında anlamlı bulunmuştur ($p=0,003$). Diğer parametrelerin cinsiyete göre karşılaştırılmasında anlamlı bir fark gözlenmemiştir. Ölçülen tüm disk derinlikleri arasında cinsiyete bağlı değişimleri anlamlı bulunmuştur ($p<0,001$). Kama indeksi değerleri sadece L2-L3 seviyelerinde ölçülen kama indeksi değerleri cinsiyetle ilişkisi anlamlı bulunmuştur. Cobb açısının cinsiyete bağlı anlamlı bulunmuştur ($p=0,044$). İntervertebral disklerin arka yüksekliklerinin yaşa bağlı kıyaslandığında anlamlı bir ilişki gözlenmiştir ($p=0,007$). Disk derinliklerinin yaşa bağlı kadınlarda ikinci, üçüncü ve dördüncü seviyelerde anlamlı bir ilişki bulunurken erkeklerde ikinci seviyede anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p=0,044$). Tüm katılımcıların kama indeksi ve yaşa bağlı değişimi anlamlı bulunmuştur. Yaş arttıkça Cobb açısı artmıştır. Özellikler erkek bireylerde yaşla birlikte Cobb açısının artışı belirgindir. Sonuçlarımızın cerrahi yöntemlerde ve tedavilerde fayda sağlayacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Columna Vertebralis, Lumbal Vertebra, Morfometrik Ölçüm, İntervertebral Disk, Manyetik Rezonans, Lumbal Disk Hernisi

Morphometric Examination of Lumbar Vertebra and Intervertebral Discs in Male and Female Patients With Lumbar Disc Herniation

Abstract

A detailed examination of changes in the anatomy of the lumbar region is crucial for the effectiveness of clinical surgical interventions. In this study, we aimed to investigate the morphological changes in the lumbar region caused by disc herniation in women and men across different age groups. This study is retrospective in nature. The images used for this research were obtained from the Picture Archiving and Communication System (PACS) archive of the Physical Therapy and Rehabilitation Department at Tokat Gaziosmanpaşa University Medical Faculty Hospital. The patients diagnosed with Lumbar Disc Herniation (LDH) underwent lumbar MRI (Magnetic Resonance Imaging) of the lumbar region. We included 100 female and 100 male individuals with lumbar disc herniation in the study. Patients diagnosed with osteophytes in the lumbar vertebrae and those who underwent surgery were excluded. Measurements in our study were performed morphometrically using sagittal and axial images from the PACS system of individuals whose lumbar MRI images were taken, with measurements conducted via the SECTRA program. As a result of our study, the anterior, posterior, and middle heights of the lumbar vertebrae showed significant differences based on gender ($p < 0.001$). However, no significant relationship was found between the anterior, posterior, and middle heights of the lumbar vertebrae and age ($p < 0.050$). The changes in the anterior height of the L1-L2 and L4-L5 intervertebral discs were found to be significant based on gender ($p = 0.001$), while no significant relationship was identified at other levels ($p = 0.006$). When comparing the posterior heights of the L1-L2 and L2-L3 intervertebral discs according to gender, the differences were significant ($p = 0.003$). No significant differences were observed for the other parameters when compared by gender. Changes in the wedge index values were also significant based on gender ($p < 0.001$), with significance found only at the L2-L3 level. The Cobb angle demonstrated a significant relationship based on gender ($p = 0.044$). A significant relationship was observed when comparing the posterior heights of the intervertebral discs with age ($p = 0.007$). In women, there was a significant relationship in the second, third, and fourth levels of disc depths with age, while in men, a significant relationship was noted only at the second level ($p = 0.044$). The wedge index and age-related changes were significant for all participants. The Cobb angle increased with age, particularly evident in male individuals. We believe that our results will be beneficial for surgical methods and treatments.

Keywords: Columna Vertebralis, Lumbar Vertebra, Morphometric Measurement, Intervertebral Disc, Magnetic Resonance, Lumbar Disc Herniation

Presentation ID / Sunum No= 2

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7330-4919

| 23

Orta Kulak Orijinli Fibröz Displazi

Exp. Dr. Fatma Yasemin Öksüzler¹, Assoc. Prof. Dr. Sema Polat²

¹*İzmir Demokrasi Üniversitesi Buca Seyfi Demirsoy Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Radyoloji Bölümü, İzmir, Türkiye*

²*Çukurova üniversitesi, Tıp fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, Adana, Türkiye*

**Corresponding author: sema Özandaç*

Özet

İlk kez 1938'de Lihtenstein ve Jaffe tarafından tanımlanan Fibröz displazi, normal medullar kemiğin yerini alan anormal fibroosseöz dokunun yavaş ancak ilerleyici büyümesi ile karakterize, nedeni tam olarak bilinmeyen ve kemik mezenkimal kökenli benign fibro-osseoz bir lezyondur. Yaklaşık 6 aydır işitmede azalma ve bir aydır devam eden sağ kulaktan akıntı şikayeti ile Kulak Burun Boğaz Polikliniği'ne başvuran otuz iki yaşında kadın hastanın Temporal kemik Bilgisayarlı Tomografi (BT) görüntülerine ait bulguları sunulmuştur. Solda orta kulak kemikçikleri komşuluğunda minimal enflamatuar yumuşak doku dansitesi izlenmiştir. Her iki temporal kemikte (os temporale) dış kulak yolu (meatus acusticus externus), orta kulak kemikçiklerinin dizilimi ve morfolojisi normaldir. Sol temporal kemik mastoid segmentinden posterior'a occipital kemiğe (os occipitale) doğru uzanım gösteren expansil buzlu cam dansitesinde kemik lezyonu izlenmiş olup fibrözdisplazi ile uyumlu bulunmuştur. Ayrıca, bilateral iç kulakta cochlea, vestibuli ve semisirküler kanallar normal olup, bilateral internal akustik kanallarda simetrik ve normal genişliğe sahiptir. BT, fibröz displazi tanısının konulmasında, anomalinin tespitinde ve ayırt edilmesinde sıklıkla tercih edilen bir yöntemdir. Ayrıca, fibröz displazinin tipinin ve tutulum yerinin var olan klinik bulgularla ilişkilendirilip erken dönemde teşhisinin konması gelişebilecek bazı semptomların azaltılmasında ve önlenmesinde yardımcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Fibröz Displazi, Temporal Kemik, Bilgisayarlı Tomografi

Fibrous Dysplasia Originating From the Middle Ear

Abstract

Fibrous dysplasia, first described by Lihtenstein and Jaffe in 1938, is a benign fibro-osseous lesion of bone mesenchymal origin of unknown origin characterised by slow but progressive growth of abnormal fibroosseous tissue replacing normal medullary bone. Temporal bone computed tomography findings of a 32-year-old woman who presented to the otolaryngology department with complaints of decreased hearing for about 6 months and discharge from the right ear for one month are presented. Minimal

inflammatory soft tissue density was observed in the neighbourhood of the middle ear ossicles on the left. The external auditory canal, alignment and morphology of the middle ear ossicles were normal in both temporal bones. An expansile ground-glass bone lesion extending from the mastoid segment of the left temporal bone posteriorly towards the occipital bone was observed and found to be compatible with fibrosysplasia. In addition, the cochlea, vestibuli and semicircular canals in the bilateral inner ear were normal and the bilateral internal acoustic canals were symmetrical and had normal width. CT is a frequently preferred method for the diagnosis of fibrous dysplasia, detection and differentiation of the anomaly. In addition, early diagnosis of fibrous dysplasia by correlating the type and site of involvement with the existing clinical findings will help to reduce and prevent some symptoms that may develop.

Keywords: Fibrous Dysplasia, Temporal Bone, Computed Tomography

Presentation ID / Sunum No= 96

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Senem ÇETİN DURAN: 0009-0007-0192-0166 Enis DURAN:0009-0008-8361-779X
Fırat AŞIR: 0000-0002-6384-9146

| 25

Travmatik Beyin Hasarı Sonrası Nebivololun Pleksus Koroideus Dokusu Üzerine Etkileri

Ph.d. Cand. Senem Çetin Duran¹ , Dr. Enis Duran² , Asst. Prof. Dr. Fırat Aşır¹

¹Dicle Üniversitesi

²Van Yüziüncü Yıl Üniversitesi

Özet

Nebivololün pleksus koroideus üzerine etkilerini araştırmayı hedefledik. Tüm gruplarda ratlar anestezi uygulamasından sonra operasyon masasına sabitlenerek prone pozisyonunda, kalvaryumda temporal bölge tıraşlanarak %10 povidon-iyot ile temizlendikten sonra 3 cm'lik alt orta hat insizyonu ile açıldı. Etraftaki bağ doku geriye kaydırılarak temporal kemiğin görünmesi sağlandı. Ayrıca TBI ve TBI+neбивolol grubunda sıçanın temporal kemiği üzerine çelik bir başlık konuldu. Daha sonra halka bir standda sabitlenmiş plexiglas bir tüpten 18 mm çapında pirinçten yapılmış bir 50 gr ağırlığındaki bir ağırlık 1 metre yükseklikten bırakılarak beyinde travma oluşturuldu. 1. Sham (kontrol grubu): Başka herhangi bir işlem yapılmadan kafa derisi dikildi. 14 gün boyunca hayvan normal kafesine alınıp gözleme tabi tutuldu. 2. Nebivolol grubu: Başka herhangi bir işlem yapılmadan kafa derisi dikildi ve 14 gün boyunca 10 mg/kg/gün neбивolol oral olarak verildi. 14 gün boyunca hayvan normal kafesine alınıp gözleme tabi tutuldu. 3. Travmatik beyin hasarı grubu (TBI grubu): 14 gün boyunca günde 1 kez 0.1 ml %0.9 saline i.p. olarak verildi. 14 gün boyunca hayvan normal kafesine alınıp gözleme tabi tutuldu. 4. TBI+neбивolol grubu: 14 gün boyunca 10 mg/kg/gün neбивolol oral olarak verildi. 14 gün boyunca hayvan normal kafesine alınıp gözleme tabi tutuldu. TBI hasarı sonrası beyinde bulunan pleksus koroideus dokusunda meydana gelen değişikliklerin belirlenmesi amacıyla Hematoksilin ve Eosin boyama protokolü uygulandı. Travmatik beyin hasarının (TBI) pleksus koroideus üzerinde ciddi histopatolojik değişikliklere yol açtığını ve bu değişikliklerin beyin işlevlerinde bozulmalara neden olabileceğini göstermektedir. TBI'nin neden olduğu hiperplazi, piknosis, vasküler konjesyon ve hemoraji gibi patolojik bulgular, kan-beyin bariyerinin bütünlüğünün bozulmasına, inflamasyonun artmasına ve beyin dokusunun hasar görmesine yol açabilir. Nebivolol tedavisinin, TBI sonrası pleksus koroideus yapısının büyük ölçüde restore edilmesine yardımcı olduğu ve kontrol grubuna yakın histolojik özelliklerin korunmasını sağladığı gözlenmiştir. Nebivolol'ün antioksidan ve anti-inflamatuar özellikleri, vasküler yapıların bütünlüğünü korumada ve inflammatuar yanıtları azaltmada etkili olabilir. Bu bulgular, Nebivolol'ün TBI sonrası beyin dokusunun korunmasında ve iyileşmesinde potansiyel bir tedavi olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Nebivolol, Beyin Hasarı, Pleksus Koroideus

Presentation ID / Sunum No= 101

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1149-9022

| 26

Üçlü Negatif Meme Kanseri Tedavisinde Güncel Kemoterapi ve İmmünoterapi Yaklaşımları

Ma. St. Beyza Reisoğlu¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Moleküler Tıp Anabilim Dalı

Özet

Meme kanseri (breast cancer BC), kadınlarda görülen en yaygın kanser türüdür. Meme kanseri, dünya çapında kadın sağlığı için büyük bir tehdit oluşturmaktadır ve morbiditesi yıldan yıla artan bir eğilim göstermektedir. Üçlü negatif meme kanseri (triple-negative breast cancer, TNBC); östrojen reseptörü (estrogen receptor ER), progesteron reseptörü (progesterone receptor PR) ve insan epidermal büyüme faktör reseptörü 2 (human epidermal growth factor receptor 2 HER2) protein ekspresyonu düşük ya da negatif olan meme kanseri alt grubudur. TNBC, tüm meme kanserlerinin %10 ila 20'sini oluşturmaktadır. TNBC, diğer BC türleri ile karşılaştırıldığında hormonal tedaviye veya HER2 reseptörlerini hedef alan ilaçlara iyi yanıt alınamadığı için sınırlı ilaç tedavisi seçeneğine sahiptir. Bu sınırlı tedavi TNBC hastaları için kemoterapiyi ana tedavi seçeneği yapmaktadır. TNBC tümörleri genetik kararsızlığı ve tümör mutasyon yükü nedeniyle bağışıklık sistemi tarafından kolayca tanınır, bu da onu immünoterapi müdahalesi için uygun tümör tiplerinden biri yapmaktadır. TNBC hala en kötü prognoza sahip meme kanseri alt tipi olmasına rağmen hem erken hem de metastatik evrelerde kemoterapiye immünoterapinin eklenmesi sağkalım oranlarını önemli ölçüde iyileştirmiştir. Bu derleme makale, TNBC için mevcut tedavileri gözden geçirmeyi ve aynı zamanda gelecekteki gelişmeleri incelemeyi amaçlamaktadır. TNBC hasta alt gruplarının uygun şekilde seçilmesi, en iyi tedavi yaklaşımını belirlemek için kritik öneme sahiptir. Tümör biyolojisinin ayrıntıları keşfedildikçe, TNBC alt tiplerinin farklı alt kümeler içerdiği anlaşılmakta ve klinik çalışmalarda yeni ilaçlar test edilmeye devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Üçlü Negatif Meme Kanseri, Kemoterapi, İmmünoterapi

Current Chemotherapy and Immunotherapy Approaches in Triple Negative Breast Cancer Treatment

Abstract

Breast cancer (BC) is the most common type of cancer in women. Breast cancer poses a major threat to women's health worldwide, and its morbidity is on an increasing trend from year to year. Triple-negative breast cancer (TNBC) is a subgroup of breast cancer with low or negative estrogen receptor (estrogen receptor ER), progesterone receptor (progesterone receptor PR) and human epidermal growth factor receptor 2 (HER2) protein expression. TNBC accounts for 10 to 20% of all breast cancers. Compared to other types of BC, TNBC has limited drug treatment options as it does not respond well to hormonal therapy or drugs targeting HER2 receptors. This limited treatment makes chemotherapy the main treatment option for TNBC patients. TNBC tumors are easily recognized by the immune system due to their genetic instability and tumor mutation burden, making it one of the most suitable tumor types for immunotherapy intervention. Although TNBC remains the breast cancer subtype with the worst prognosis, the addition of immunotherapy to chemotherapy in both early and metastatic stages has significantly improved survival rates. This review article aims to review current treatments for TNBC and also examine future developments. Appropriate selection of TNBC patient subgroups is critical to determine the best treatment approach. As details of tumor biology are discovered, it is becoming clear that TNBC subtypes contain distinct subsets and new drugs continue to be tested in clinical trials.

Keywords: Triple Negative Breast Cancer, Chemotherapy, Immunotherapy

Presentation ID / Sunum No= 52

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8037-6408

| 28

Alkasit ve Yüksek Viskoziteli Cam Hibrit Materyallerin Renk Stabiliteilerinin Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Merve Ağaccioğlu¹ , Asst. Prof. Dr. Merve Nur Yılmaz¹ , Dr. Elif Soslu Bulut¹

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

**Corresponding author: Merve Nur Yılmaz*

Özet

Amaç: Bu çalışmada farklı içeceklere maruz bırakılan alkasit materyalin renk stabilitesini yüksek viskoziteli cam hibrit ve geleneksel kompozit rezinle karşılaştırılması amaçlanmıştır. **Metot:** Bu çalışmada, üç farklı solüsyon (distile su, kola ve kahve) ve üç farklı restoratif materyal test edildi: alkasit (Cention N), yüksek viskoziteli cam hibrit (Equia Forte HT) ve kompozit rezin (Estelite Posterior-EP) materyaller. Her materyalden doksan altı disk şeklinde örnek (n=8) hazırlanmıştır. Başlangıç renk ölçümlerinden sonra, numuneler farklı solüsyonlarda bekletilmiştir ve ölçümler bir spektrofotometre kullanılarak, 7 ve 28 günlük bekletmeden sonra tekrarlanmıştır. Renk değişimi $\Delta E001$ (başlangıç-7 gün) ve $\Delta E002$ (başlangıç-28 gün) olarak kaydedilmiştir (CIEDE 2000). Bağımlı ikili karşılaştırmalar için, bağımlı örnek T-testi ve normallik sağlanmadığında Wilcoxon işaret sıra testi kullanılmıştır. Üç gruplu normal dağılım gösteren değişkenler ANOVA ile karşılaştırılmıştır ve normal dağılıma sahip olmayan durumlar ise Kruskal Wallis testi kullanılmıştır. Grup farklarını belirlemek için Post Hoc Bonferroni ve Tamhane testleri kullanılmıştır ($p=0,05$). **Bulgular:** En yüksek renk değişimi ikinci zaman aralığında ($\Delta E002$) kahve boyalı-Cention N grubunda tespit edilmiştir. Her iki zaman aralığında ($\Delta E001$ ve $\Delta E002$) en düşük renk değişimi ise distile su-EP gruplarında bulunmuştur. Tüm materyallerin kahvede bekletilmiş grupları ve EF-distile su grubu hariç ($p<0,05$), materyallerin farklı solüsyon grupları arasında $\Delta E001$ ve $\Delta E002$ arasında anlamlı bir fark görülmemiştir ($p>0,05$). **Sonuç:** Alkasit materyali, geleneksel kompozit rezin materyaline kıyasla gelişmiş renk stabilitesi sunmamıştır. Ayrıca, yüksek viskoziteli cam hibrit materyali, alkasit materyalinden daha az renk değişimi göstermiştir. Alkasit materyalinin optik özelliklerinin, kompozit rezin restorasyonları için bir alternatif olarak kabul edilebilmesi için geliştirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Alkasit, Yüksek Viskoziteli Cam Hibrit, Kompozit Rezin, Renk Stabilitesi, Renk Değişimi.

Color Stability Comparison of An Alkasite and a High-Viscosity Glass Hybrid Material

Abstract

Aim: This study evaluated the color stability of an alkasite material exposed to different beverages compared with a high-viscosity glass hybrid material and a traditional composite resin. **Method:** In this study, three different solutions (distilled water, coke, coffee) and three different restorative materials were tested: alkasite material (Cention N), high-viscosity glass hybrid (Equia Forte HT), and composite resin (Estelite Posterior-EP). Ninety-six disc-shaped samples (n=8) were prepared from each material. After baseline color measurements, the samples were stored in the different solutions, and the measurements were taken after 7- and 28-day storage using a spectrophotometer. The discolorations were recorded as $\Delta E001$ (baseline-7 days) and $\Delta E002$ (baseline-28 days) (CIEDE 2000). For dependant pair comparisons, the dependent sample T-test was utilized, and when normality was not met, the Wilcoxon signed-rank test was utilized. The normally distributed variants with three groups were compared with ANOVA, and the Kruskal-Wallis test was used if the data was not normally distributed. Post Hoc Bonferroni and Tamhane tests were employed to determine group differences ($p=0,05$). **Results:** The highest discoloration at the second time interval ($\Delta E002$) was detected in the coffee-stained-Cention N group. The lowest discoloration of both time intervals ($\Delta E001$ and $\Delta E002$) were found in distilled water-EP groups. There were no significant differences between $\Delta E001$ and $\Delta E002$ within the materials' different solution groups ($p>0,05$) except for coffee-stained groups of all materials and the EF-distilled water group ($p<0,05$). **Conclusion:** Alkasite material did not offer improved color stability compared to traditional composite resin material. Also, high-viscosity glass hybrid material demonstrated less discoloration than the alkasite material. Alkasite material's optical properties need to be advanced to be considered an alternative for composite resin restorations.

Keywords: Alkasite, High-Viscosity Glass Hybrid, Composite Resin, Color Stability, Discoloration.

Presentation ID / Sunum No= 66

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-8130-6708

| 30

Aşırı Madde Kayıplı Dişlerin Direkt ve İndirekt Yöntemler Kullanılarak Restore Edilmesi

Ra. Sena Candan¹ , Prof.Dr. Oya Bala¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, aşırı madde kaybı olan dişlerin direkt ve indirekt yöntemler kullanılarak restore edilme aşamalarını sunmaktır. **Yöntem:** Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı Kliniği'ne alt çenedeki dişlerinde kırık bulunması nedeni ile başvuran hastaya yapılan klinik ve radyolojik muayenede, hastanın 37 numaralı dişinde büyük bir restorasyon ile beraber bukkal bölgesinde kırık olduğu, 36 numaralı dişinde ise uyumu bozulmuş büyük bir restorasyon ve restorasyon tabanında sekonder çürük olduğu görüldü. Klinik muayene sonucunda hasta gereksinimleri ve tercihleri de göz önünde bulundurularak hastaya tedavi seçenekleri anlatıldı, 37 numaralı dişin indirekt yöntem ile 36 numaralı dişin ise direkt yöntem ile restore edilmesine karar verilerek, başlangıç fotoğrafları alındı. İlk önce 36 nolu diş rubber-dam ile izole edildi. Takiben, eski restorasyon kaldırılıp sekonder çürük temizlendikten sonra, fiberle güçlendirilmiş rezin kompozit (EverX Posterior, GC, Australia) kullanılarak restore edildi ve polisajı yapılarak restorasyonu tamamlandı. 37 numaralı diş de rubber-dam ile izole edildikten sonra, eski restorasyon kaldırıldı, kırık bölgedeki keskin kenarlar bizote edilerek mikrohibrit rezin kompozit kullanılarak diş restore edildi, ardından knife-edge yöntem ile dişin preparasyonu yapıldı. Daha sonra dişin etrafına retraksiyon ipi yerleştirilerek CAD-CAM tarayıcı (Cerec Omnicam 2, Dentsply Sirona, USA) ile dijital taraması yapıldı. Restorasyonun bilgisayar ortamında tasarımı yapıldıktan sonra, monolitik zirkonyum bloklar (VITA YZHT-98, Germany zirkonyum blok) kullanılarak restorasyon hazırlandı. Restorasyonun ağız içi kontrollerinden sonra self-adeziv rezin siman (RelyX U200, 3M ESPE) ile simantasyonu gerçekleştirildi. Oklüzal ilişki kontrol edilerek hastaya bilgilendirme yapıldı. **Sonuç:** Aşırı madde kayıplı dişlerin restorasyonunda hastanın yaşına ve beklentilerine ve dişin durumuna uygun restorasyon yönteminin seçimi oldukça önemlidir. Diş sert doku kayıplarının fazla olduğu durumlarda indirekt restorasyonlar tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Direkt Yöntem, İndirekt Yöntem, CAD-CAM

Restoration of Teeth With Extensive Material Loss Using Direct and Indirect Methods

Abstract

Aim: The aim of this case report is to present the restoration stages of teeth with extensive substance loss using both direct and indirect methods. **Method:** A patient who presented to the clinic due to fractures in the mandibular teeth was clinically and radiologically examined. The examination revealed a large restoration with a buccal fracture in tooth 37 and a deteriorated large restoration with secondary caries underneath in tooth 36. After the clinical examination, treatment options were explained to the patient, taking into consideration the patient's needs and preferences. It was decided to restore tooth 37 using an indirect method and tooth 36 using a direct method. Initial photographs were taken. First, tooth 36 was isolated with a rubber dam. Then, after the old restoration was removed and the secondary caries cleaned, the tooth was restored using a fiber-reinforced resin composite (EverX Posterior, GC, Australia), followed by polishing to complete the restoration. Tooth 37 was also isolated with a rubber dam, the old restoration was removed, sharp edges in the fractured area were beveled, and the tooth was restored using a microhybrid resin composite. Subsequently, the tooth was prepared using the knife-edge method. A retraction cord was placed around the tooth, and a digital scan was performed using a CAD-CAM scanner. After the restoration was designed digitally, it was fabricated using monolithic zirconia blocks (VITA YZHT-98, Germany). Following intraoral checks of the restoration, it was cemented with a self-adhesive resin cement (RelyX U200, 3M ESPE). The occlusal relationship was checked, and the patient was informed. **Conclusion:** In the restoration of teeth with extensive substance loss, it is crucial to select a restoration method appropriate to the patient's age, expectations, and the condition of the tooth. In cases where there is significant loss of hard dental tissue, indirect restorations may be preferred.

Keywords: Direct Method, Indirect Method, CAD-CAM

Presentation ID / Sunum No= 35

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-2111-6810

| 32

Dental İmplantın Etrafında Piyojenik Granülom Görünümlü Akciğer Karsinomu Metastazı

Ra. Selin Akın¹ , Asst. Prof. Dr. Hatice Boyacıoğlu² , Asst. Prof. Dr. Gökçen Akçiçek³

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene radyolojisi A.B.D

²Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi A.B.D

³Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi A.B.D

Özet

Piyojenik granülom (PG), oral kavitenin benign vasküler bir lezyonudur. Ağız boşluğunda görülen vakaların %75'i dişeti yerleşimli olup dudak, dil, bukkal mukoza, sert damak ve implant etrafındaki mukozada da görülebilir. Oral PG, yüzeyden kabarık düz veya lobüler bir yüzeye sahip sapsız veya saplı bir yapıda bulunmaktadır. Hızlı büyüme ve kanama eğilimli olması ile karakterizedir. Ağız boşluğuna metastaz, kanser hastalarında nadir görülen bir olaydır. Bu uzak yayılma, kanser hücrelerinin kan dolaşımı ve lenf sistemi yoluyla vücuttaki çeşitli bölgelere ulaşabileceğini gösterir. Metastatik lezyonlar yumuşak dokuda, çene kemiklerinde veya hem kemik hem de yumuşak dokuda oluşabilir. Vakaların çoğunda hem kemik hem de mukoza etkilendiğinden, ilk metastatik bölge her zaman belirgin olmayabilir. Oral kaviteye metastaz yapan tümörlerin primer yerleri genellikle akciğer, göğüs ve böbreklerdir. Metastazlar genellikle mandibulada özellikle de molar bölgede yer almaktadır. Genellikle agresif olmayan, benign lezyonları ya da basit odontojenik enfeksiyonları taklit eden lokal bir şişlik, ağrı veya parestezi gibi klinik semptomlar göstermektedirler. Metastazlar ve primer tümörler, nadiren de olsa dental implantların etrafında görülebilmektedirler. Dental implantların etrafında oluşum gösteren primer tümör ve metastazlar, klinik olarak periimplant enfeksiyonlarındaki şişme, sondlamada kanama ve ağrı özelliklerini gösterdiğinden erken aşamada teşhis oldukça zor olmaktadır. Periimplant etrafındaki dokunun debridmana dirençli olması malignitenin ilk göstergesi olabilmektedir. VAKA SUNUMU Kırk dört yaşında erkek hasta implant çevresinde ağrı ve şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucunda dental implantın etrafında piyojenik granülom görünümlü lezyona rastlandı. Yapılan ileri tetkikler sonucunda lezyonun akciğer karsinomuna bağlı metastaz olduğu tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Metastaz, implant, piyojenik Granülom

Presentation ID / Sunum No= 47

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0607-6703

| 33

Dental Travma Gülüşünüze Engel Olmasın

Asst. Prof. Dr. Tülin Doğan Çankaya¹

¹Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Dental travmalar özellikle çocukluk döneminde sıklıkla karşılaşılan periodontal ve dental dokularda ciddi hasarlar meydana getirebilen yaralanmalardır. Dental travmalarda doğru teşhis ve uygulanacak tedavi planı ilgili bölgenin prognozu açısından büyük önem arz etmektedir. Bu olgu sunumunun amacı çocukluk döneminde üst çene ön bölgesinden travmaya uğramış olan bir bireye uygulanan multidisipliner tedavi yaklaşımını sunmaktır. **Olgu:** 36 yaşında erkek hasta üst çene ön bölgesindeki dişlerindeki estetik problem nedeniyle kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnez, radyografik inceleme ve klinik muayene sonucu hastanın 11 numaralı dişinde çocukluk çağında spor yaparken geçirmiş olduğu dental travma kaynaklı kalsifik metamorfoz teşhis edildi. İlgili diş vitalite testlerine negatif cevap verdi. Hastanın 11 numaralı dişindeki koyu sarı renk değişikliği ve 21 numaralı dişindeki travma akabinde defalarca yapılan estetik olmayan metal destekli kurona yönelik tedaviler planlandı. Ayrıca gülme hattında olan 14-15 numaralı dişlerinin de kuronlarının yenilenmesini isteyen hastanın ilgili dişleri de tedavi planına dahil edildi. Hastanın 11 numaralı dişinin kök kanalının kalsifiye olduğu CBCT ve klinik olarak doğrulandıktan sonra dişin servikal bölgesine cam iyonomer siman yerleştirilerek doğrudan devital beyazlatma uygulandı. 11 numaralı dişte istenilen renk elde edilince daimi restorasyon kompozit ile tamamlandı. 21 numaralı dişin kuronu zirkon destekli porselen ile değiştirildi. Mevcut kök kanal tedavileri radyografik olarak yeterli ve asemptomatik olan 14-15 numaralı dişlere madde kaybı fazla olduğu için fiber post yerleştirildi. Daha sonra 14-15 numaralı dişlerin metal destekli porselen kuronları yenilendi. **Bulgular:** Hastanın üst çene ön bölgesindeki dişlerdeki estetik olmayan renk farklılıklarında homojenlik sağlandı. Yapılan kontrollerde ilgili bölgedeki dişler asemptomatikti ve herhangi bir estetik ve fonksiyonel bir problem görülmedi. **Sonuç:** Dental travma kaynaklı estetik problemler yaşayan hastaya multidisipliner ve minimal invaziv tedavi yaklaşımıyla dental fonksiyon ve tatmin edici estetik bir gülüş kazandırıldı.

Anahtar Kelimeler: Dental Travma, Devital Beyazlatma, Kalsifik Metamorfoz

Don't Let Dental Trauma Get in the Way of Your Smile

Abstract

Aim: Dental traumas are injuries that can cause serious damage to periodontal and dental tissues, especially during childhood. In dental traumas, the correct diagnosis and the treatment plan to be applied are of great importance in terms of the prognosis of the relevant region. The purpose of this case report is to present the multidisciplinary treatment approach applied to an individual who suffered trauma to the anterior maxilla during childhood. Case: A 36-year-old male patient applied to our clinic due to an aesthetic problem in his teeth in the anterior maxilla region. As a result of the anamnesis, radiographic examination and clinical examination taken from the patient, calcific metamorphosis was diagnosed in the patient's tooth number 11, which was caused by dental trauma during childhood sports. Treatments were planned for the dark yellow discoloration on the patient's tooth number 11 and the unaesthetic metal-supported crown on the patient's tooth number 21. In addition, the patient's teeth numbers 14-15, which are in the smile line, were also included in the treatment plan. After CBCT and clinical confirmation that the root canal of the patient's tooth number 11 was calcified, devital bleaching was applied, and the permanent restoration was completed with composite. The crown of tooth number 21 was replaced with zirconia-supported porcelain. Fiber posts were placed on teeth numbered 14-15, whose existing root canal treatments were asymptomatic. Metal-supported porcelain crowns of teeth numbered 14-15 were renewed. Results: Homogeneity was achieved in the unaesthetic color differences in the teeth of the patient's maxillary anterior region. In the controls, the teeth in the relevant region were asymptomatic, and no aesthetic or functional problems were observed. Conclusion: The patient, who had aesthetic problems due to dental trauma, was given dental function and a satisfactory aesthetic smile with a multidisciplinary and minimally invasive treatment approach.

Keywords: Dental Trauma, Devital Bleaching, Calcific Metamorphosis

Presentation ID / Sunum No= 50

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9871-8226

| 35

Diş Hekimliğinde ve Ortodontide Üç Boyutlu Tarayıcıların ve Üç Boyutlu Yazıcıların Kullanımı: Güncel Bilgiler ve Gelecek Yönelimler

Dr. Gizem Boztaş Demir¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi

*Corresponding author: GİZEM DEMİR

Özet

Amaç: Üç boyutlu (3B) tarayıcı ve yazıcı teknolojilerinin entegrasyonu, ortodonti pratiğini şekillendirmiş, tedavi hassasiyetini ve iş akışı verimliliğini artırmıştır. İntraoral tarayıcılar ve 3B yazıcılar, ortodontide rutin araçlar haline geldikçe, bu teknolojilerin mevcut klinik etkilerini değerlendirmek ve gelecekteki kullanım alanlarını keşfetmek önem kazanmaktadır. Bu derleme, 3B tarayıcılar ve yazıcıların doğruluğu ve klinik etkinliği üzerine son yıllardaki çalışmalarını sistematik bir şekilde inceleyerek gelecekteki araştırma yönelimlerine ışık tutmayı amaçlamaktadır. Yöntemler: Google Scholar, PubMed, Scopus ve Web of Science veri tabanlarında kapsamlı bir literatür taraması yapılmıştır. Tarama bu veritabanlarında Eylül 2024'e kadar yayımlanan son beş yıl içindeki çalışmalara odaklanılarak gerçekleştirilmiştir. "3B tarayıcılar," "3B yazıcılar," "doğruluk," "etkinlik" ve "ortodonti" gibi anahtar kelimeler kullanılmıştır. Eleme sürecinin ardından, 27 çalışma ayrıntılı analiz için seçilmiştir. Sonuçlar: Bulgular, farklı üreticilere ait intraoral tarayıcıların ortodontik uygulamalar için benzer doğruluk seviyeleri sağladığını göstermektedir. Aynı şekilde, farklı türde 3B yazıcılar klinik olarak kabul edilebilir diş modelleri üretmekte olup, yazıcı türü, malzeme seçimi ve model taban tasarımı doğruluğu etkileyen faktörler arasında yer almaktadır. Baskı sürecinde katman yüksekliği ve modelin pozisyonunun doğruluğa minimal bir etkisi olduğu tespit edilmiştir. Sonuç: 3B tarayıcılar ve 3B yazıcıların doğruluğu ve etkinliği iyi bir şekilde kanıtlanmış olsa da, gelecekteki yeniliklerin donanım iyileştirmelerinden çok yeni uygulama alanlarının keşfedilmesiyle ortaya çıkması beklenmektedir. Gelecekteki araştırmalar, dijital ölçümler ve 3B baskının karmaşık ortodontik tedavilerdeki rolünü genişletmeye odaklanmalı ve yapay zeka destekli tasarım ve ileri malzeme teknolojilerinin entegrasyonu ile klinik sonuçların iyileştirilmesi hedeflenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Üç Boyutlu Yazıcı, Üç Boyutlu Tarayıcı, Ortodonti

Current Insights and Future Directions in the Use of 3d Scanners and Printers in Dentistry and Orthodontics

Abstract

Background: The integration of 3D scanning and printing technologies has reshaped orthodontic practice, enhancing treatment precision and workflow efficiency. As intraoral scanners and 3D printers become routine tools in orthodontics, assessing their current impact and exploring future applications is critical. This review aims to systematically analyze recent studies on the accuracy and clinical efficacy of 3D scanners and printers, drawing insights from the latest literature to propose future research directions. **Methods:** A comprehensive literature search was conducted using Google Scholar, PubMed, Scopus, and Web of Science. The search included the first 100 relevant studies from Google Scholar, and articles from the other databases, focusing on publications from the last five years, up to September 2024. **Keywords** such as “3D scanners,” “3D printing,” “accuracy,” “efficacy,” and “orthodontics” were used. After screening, 27 studies were selected for detailed analysis. **Results:** The findings indicate that intraoral scanners from different manufacturers demonstrate comparable accuracy for orthodontic applications. Similarly, various types of 3D printers provide clinically acceptable models, with factors like printer type, material selection, and base design influencing the outcome. Minimal impact was observed from layer height and model positioning during the printing process. **Conclusions:** While the accuracy and efficacy of 3D scanners and printers are well-established, future advancements are expected to arise from exploring novel applications rather than further hardware refinement. Future research should focus on expanding the role of digital impressions and 3D printing in complex orthodontic treatments, potentially incorporating AI-driven design and advanced materials for improved clinical outcomes.

Keywords: 3d Printer, 3d Scanner, Orthodontics

Presentation ID / Sunum No= 31

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1471-4605

| 37

Ebeveynlerin Covid-19 Korkusunun Çocuklarının Ağız Sağlığı ve Dental İhmal Düzeyleri Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi

Assoc. Prof. Dr. İpek Arslan¹ , Assoc. Prof. Dr. Sema Aydınoglu² , Exp. Dr. İrem Okumuş² , Exp. Dr. Sena Sakın Ulubay²

¹*Özel Klinik, Çanakkale*

²*Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi*

Özet

Bu çalışmanın amacı ebeveynlerin Covid-19 korkusunun çocuklarının ağız sağlığı ve dental ihmal düzeyleri üzerine etkisinin değerlendirilmesi ve ebeveynlerin olası başka pandemilerde çocuklarının ağız ve diş sağlığını korumaya yönelik davranışlar hakkında bilgilendirilmesidir. Bu kesitsel anket çalışmasına 6-12 yaş aralığındaki 160 çocuk ve ebeveyni dahil edildi. Ebeveynlere çocuklarına ait sosyo-demografik verileri içeren ve ebeveynlerin Covid-19 ile ilgili geçmiş tecrübelerini sorgulayan altı sorudan oluşan bir anket, Covid-19 Korku Skalası ve Dental İhmal Skalası yüz yüze uygulandı. Çocukların ağız içi muayeneleri gerçekleştirilerek süt ve daimi dişler için DMFT ve PUFA indeksleri hesaplandı. Verilerin analizinde Mann Whitney U ve Spearman Korelasyon testleri kullanıldı. Bir veya birden fazla yakını Covid-19 geçiren ebeveynlerde Covid-19 korkusunun daha yüksek olduğu sonucuna ulaşıldı. Daha küçük yaş grubundaki çocuklarda dental ihmalin daha fazla olduğu rapor edildi. Ebeveynlerin Covid-19 korkusunun ve dental ihmalin çocuklarının DMFT ve PUFA değerleri ile ilişkili olmadığı görüldü. Ebeveynlerin Covid-19 korkusu arttıkça çocuklarının dental ihmal değerlerinin arttığı belirlendi. Bu çalışmada yer alan ebeveynlerin Covid-19 korku seviyeleri arttıkça çocuklarının dental ihmal düzeylerinin de arttığı sonucuna ulaşıldı. Yaşanabilecek olası başka bir pandeminin ağız sağlığı üzerine oluşturacağı tehditleri önlemek, gelecek pandemiler için gerekli tedbirleri alarak hazırlıklı olmak açısından ebeveynlerin bilgilendirilmesi önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ağız Sağlığı, Covid-19, Diş Çürüğü, Korku

Evaluation of the Effect of Parents' Fear of Covid-19 On Their Children's Oral Health and Dental Neglect Levels

Abstract

The aim of this study is to evaluate the effect of parents' fear of Covid-19 on their children's oral health and dental neglect levels and to inform parents about how they should act to protect their children's oral and dental health in possible other pandemics. This cross-sectional survey study included 160 children aged 6-12 years and their parents. A survey consisting of six questions, including the socio-demographic

data of their children and questioning the parents' past experiences with Covid-19, the Covid-19 Fear Scale, and the Dental Neglect Scale were administered face to face to the parents. DMFT and PUFA indexes were calculated for primary and permanent teeth. Mann Whitney U and Spearman Correlation tests were used to analyze the data. It was concluded that the fear of Covid-19 was higher in parents whose one or more relatives had Covid-19. It was determined that dental neglect was more prevalent in children in the younger age group. It was observed that parents' fear of Covid-19 and dental neglect were not associated with their children's DMFT and PUFA values. It was determined that as parents' fear of Covid-19 increased, their children's dental neglect values increased. It was concluded that as the Covid-19 fear levels of the parents in this study increased, their children's dental neglect levels also increased. It is important to inform parents in order to prevent the threats to oral health posed by another possible pandemic, and to be prepared by taking the necessary measures for future pandemics.

Keywords: Covid-19, Fear, Oral Health, Tooth Decay

Presentation ID / Sunum No= 65

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0005-3630-8909

| 39

Görsel Diş Rengi Seçimi ve Klinik Başarıya Etki Eden Faktörler

Ra. Elif Nazlı Tekin¹

¹*Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

**Corresponding author: Elif Nazlı Tekin*

Özet

Hastaların artan estetik beklentileri, diş hekimliğinde kullanılan materyallerde ve tedavi yöntemlerinde gelişmelere yol açmaktadır. Hastaların estetik taleplerini karşılayabilecek ideal restorasyonların yapımında en önemli basamaklardan biri doğru renk seçimidir. Diş hekimi hastası için en ideal diş rengini seçmeli ve bu rengi doğru bir şekilde teknisyene aktarmalıdır. Diş hekimliğinde renk seçimi görsel veya aletsel olmak üzere iki kategoriye ayrılabilir. Renk algısı hekimin yaşı, tecrübesi, hastanın başının pozisyonu, kullanılan ışık kaynağı gibi birçok faktörden etkilenebildiği için renk skalaları kullanılarak yapılan görsel renk seçimi oldukça subjektiftir. Daha güvenilir sonuçlar elde edebilmek için spektrofotometre, spektrometre, kolorimetre ve dijital kameraların kullanıldığı aletli renk seçim yöntemleri geliştirilmiştir. Bu cihazlar, hızlı, kolay ve sayısal olarak ifade edilebilen objektif ve hassas sonuçlar verebilirler ancak görsel yöntemle kıyasla daha uğraştırıcı ve pahalıdır. Renk algısının kişiden kişiye değişmesi, renk seçiminin karmaşıklığı ve dijital renk ölçüm cihazlarında yaşanabilecek sorunlar nedeniyle, diş hekimliğinde renk seçiminde hem dijital hem de görsel yöntemlerin bir arada kullanılması tavsiye edilmektedir. Bu çalışmada diş hekimliğinde renk kavramı, renk skalaları kullanılarak yapılan görsel renk seçimi ve bu seçimi etkileyen faktörler anlatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Estetik, Görsel Renk Seçimi, Renk Algısı

Visual Tooth Shade Selection and Factors Affecting Clinical Success

Abstract

The increasing aesthetic expectations of patients have led to advancements in materials and treatment methods used in dentistry. One of the most crucial steps in creating ideal restorations that meet patients' aesthetic demands is accurate color selection. The dentist should select the most ideal tooth shade for the patient and accurately communicate this to the technician. In dentistry, color selection can be categorized into two methods: visual or instrumental. Since color perception can be influenced by many factors such as the age and experience of the clinician, the patient's head position, and the light source used, visual color selection with shade guides is highly subjective. To achieve more reliable results, instrumental color selection methods have been developed, utilizing devices such as

spectrophotometers, spectroradiometers, colorimeters, and digital cameras. These devices can provide fast, easy, and numerically expressed objective and precise results, but they are more complex and expensive compared to visual methods. Due to the subjectivity of color perception, the complexity of the color selection process, and the potential issues with digital color measurement devices, it is recommended to use both digital and visual methods together in dental color selection. In this study, the concept of color in dentistry, visual color selection using color scales, and the factors affecting this selection are discussed.

Keywords: Aesthetics, Visual Shade Selection, Color Perception

Presentation ID / Sunum No= 85

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7101-5950

| 41

Kanal Tedavisi Sonrası Renklenmiş Maksiller Santral Dişin İntrakoronal Devital Beyazlatma ve Direkt Rezin Kompozit ile Rehabilitasyonu: Vaka Raporu

Researcher Serra Yaren Yeşil¹ , Prof.Dr. Oya Bala¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

**Corresponding author: Serra Yaren YEŞİL*

Özet

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, kanal tedavisi sonucu renklenmiş maksiller santral dişin intrakoronal beyazlatma tedavisi uygulanmasının ardından rezin kompozit ile restore edilmesinin aşamalarını sunmaktır. **Yöntem:** Ön dişindeki renk değişikliği şikâyetiyle Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Kliniğine başvuran kadın hastadan alınan anamnezde, ilgili dişe kanal tedavisi yapıldıktan sonra rezin kompozit ile restorasyon yapıldığı öğrenildi. İntraoral muayenede 21 nolu dişte renklenmiş ve kenar uyumu bozulmuş rezin kompozit restorasyonun olduğu görüldü. Hasta, periapikal dokular ve önceki kök kanal tedavisi açısından radyografik olarak değerlendirildi ve herhangi bir patolojiye rastlanmadı. Bunun üzerine dişe intrakoronal beyazlatma tedavisi yapılmasına karar verildi. Mevcut rezin kompozit restorasyon kaldırılarak, giriş kavitesi, açıldı. Kanal ağzındaki güta perka ve kanal patı artıkları temizlendi. Güta perka seviyesi servikal yönde 2-3 mm indirildi. Kanal ağzları, dentin tübüllerini koruyacak şekilde rezin cam iyonomer siman (Nova Glass LC, Imicryl, Konya, Türkiye) ile kapatıldı. Hidrojen peroksit bazlı beyazlatma ajanı (Potenza Bianco Pro %35 , PHS, Brasil) kaviteye 15 er dakika olmak üzere üç kere uygulandı. Pulpa odası beyazlatma ajanından arındırılarak hidrojen peroksitin etkinliğini nötralize etmek için kaviteye kalsiyum hidroksit (CalciPlus, IMICRYL, Türkiye) yerleştirildi ve bir hafta beklendi. Hasta bir hafta sonrasında geldiğinde yeterli beyazlatma elde edildiğinden, geçici restorasyon çıkarılarak pulpa odası serum fizyolojik ile yıkandı. Takiben, diş rezin kompozit Clearfil Majesty Esthetic A1 (Kuraray Medical Co, Tokyo, Japonya) kullanılarak restore edildi. **Sonuç:** Devital diş renklenmesinin görüldüğü durumlarda beyazlatma tedavisi sonrası rezin kompozit ile restorasyonu klinik olarak başarılı bir tedavi yaklaşımıdır. Bu nedenle yöntemin daha komplike ve daha masraflı protetik tedavi yaklaşımlarına alternatif olarak kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Devital Beyazlatma, Kompozit Rezin, Diş Renklenmeleri

Case Report of Intracoronal Devital Bleaching and Direct Composite Resin Rehabilitation of Discolored Maxillary Central Tooth After Root Canal Treatment

Abstract

Aim: The aim of this case report is to present the stages of restoration of a maxillary central tooth, which was discoloured as a result of root canal treatment with resin composite after intracoronal bleaching treatment. **Method:** In the anamnesis of a female patient who applied to our clinic with the complaint of discolouration of her anterior tooth, it was learned that the tooth was restored with resin composite after root canal treatment. Intraoral examination revealed a discoloured and edge-mismatched resin composite restoration on tooth number 21. The patient was radiographically evaluated in terms of periapical tissues and previous root canal treatment and no pathology was found. It was then decided to perform intracoronal bleaching treatment. The existing resin composite restoration was removed and the access cavity was opened. Gutta percha and canal paste residues in the canal mouth were cleaned. The level of gutta percha was lowered 2-3 mm in the cervical direction. The canal openings were sealed with resin glass ionomer cement (Nova Glass LC, Imicryl, Turkey) to protect the dentinal tubules. Hydrogen peroxide-based bleaching agent (Potenza Bianco Pro 35%, PHS, Brazil) was applied to the cavity three times for 15 minutes each. The pulp chamber was cleaned of the bleaching agent and calcium hydroxide (CalciPlus, IMICRYL, Turkey) was placed in the cavity to neutralise the effectiveness of hydrogen peroxide and waited for one week. When the patient returned after one week, the temporary restoration was removed and the pulp chamber was rinsed with saline. Subsequently, the tooth was restored using resin composite Clearfil Majesty Esthetic A1 (Kuraray Medical Co, Tokyo, Japan). **Conclusion:** In such cases, restoration with resin composite after bleaching treatment is a clinically successful treatment approach. Therefore, it is recommended to use this method as an alternative to more complicated and costly prosthetic treatment approaches.

Keywords: Devital Bleaching, Composite Resin, Tooth Discolouration

Presentation ID / Sunum No= 84

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7101-5950

| 43

Komplike Olmayan Kuron Kırığının Silikon Anahtar Aracılığıyla Rezin Kompozit Kullanarak Direkt Yöntem ile Restorasyonu: Vaka Raporu

Researcher Serra Yaren Yeşil¹ , Prof.Dr. Oya Bala¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Özet Amaç: Ön bölge dişlerinde görülen komplike olmayan kuron kırıkları, daimî dentisyonda en sık karşılaşılan travma şekillerinden biridir. Bu tip kırık vakalarının rezin kompozit ile direkt yöntem kullanılarak restore edilmesi en çok tercih edilen minimal invaziv yaklaşımlardan biridir. Bu vaka raporunun amacı, 11 numaralı dişte görülen komplike olmayan kuron kırığının silikon anahtar aracılığıyla rezin kompozit kullanarak direkt yöntemle restore edilmesinin aşamalarını sunmaktır. Yöntem: Ön dişindeki kırık şikayeti ile kliniğimize başvuran 17 yaşında erkek hastadan alınan anamnezde, düşme nedeniyle hastanın dişinin kırıldığı öğrenildi. İntraoral muayenede 11 numaralı dişte komplike olmayan kuron kırığının olduğu ve yapılan vitalite testinde dişin vital olduğu görüldü. Silikon anahtar aracılığıyla rezin kompozit kullanarak direkt yöntemle dişin restore edilmesine karar verildi. İlk önce herhangi bir adeziv uygulamadan rezin kompozit ile kırık diş restore edildi ve daha sonra C tipi silikon ölçü maddesi (Zetaplus, Zhermarck, İtalya) ile dişin ölçüsü alındı. Alınan ölçüden bir silikon anahtar hazırlandı. Pamuk rulolar ve tükürük emiciyle izolasyon sağlanarak, diş yüzeyine %37'lik fosforik asit (Panora 200, Imicryl, Türkiye) 15 sn uygulandı. Diş yüzeyindeki asit yıkanıp kurutulduktan sonra, üretici firmanın talimatları doğrultusunda adeziv rezin (G-Premio Bond, GC, Tokyo, Japonya) diş yüzeyine uygulandı ve 10 saniye süreyle LED ışık cihazı (D-light Pro, GC, Tokyo, Japonya) kullanılarak polimerize edildi. Silikon anahtar ve mine kompoziti ile palatinal duvar oluşturuldu. Takiben, bölümlü matriks bandı yerleştirilerek OptiShade Light (Kerr Dental, Kaliforniya, Amerika) ve Herculite XRV Ultra Enamel'in (Kerr, Bolzano, Italy) A1 rengi kullanılarak tabakalama tekniğiyle restorasyon tamamlandı. Bitim ve cila işlemleri polisaj diskleri (Ruby Platon, Türkiye) ve elmas emdirilmiş silikon polisaj diskleri (Clearfil Twist Dia, Kuraray, Kurashiki, Japonya) ile gerçekleştirildi. Sonuç: Silikon anahtar ile palatinal duvarın oluşturulması rezin kompozitin tabakalama tekniğiyle kullanılmasını ve konturlama işlemini kolaylaştırmaktadır. Komplike olmayan kuron kırıklarının direkt rezin kompozit ile restore edilmesi fiziksel özellikler, marjinal bütünlük ve estetik özellikler açısından klinik olarak yeterli sonuçlar vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Kırık, Kompozit Resin, Silikon Anahtar

Restoration of Uncomplicated Crown Fracture by Direct Method Using Resin Composite Via Silicone Key: Case Report

Abstract

Aim: The aim of this case report is to present the stages of direct restoration of an uncomplicated crown fracture in tooth number 11 using resin composite with a silicone key. **Method:** The anamnesis of a 17-year-old male patient who presented to our clinic with the complaint of an anterior tooth fracture revealed that the patient's tooth was fractured due to a fall. Intraoral examination revealed an uncomplicated crown fracture in tooth number 11 and the vitality test showed that the tooth was vital. It was decided to restore the tooth by direct method using resin composite through silicone key. Firstly, the fractured tooth was restored with resin composite without any adhesive application and then an impression of the tooth was taken with a type C silicone impression material (Zetaplus, Zhermarck, Italy). A silicone key was prepared from the impression. After isolation with cotton rolls and saliva absorbent, 37% phosphoric acid (Panora 200, Imicryl, Turkey) was applied to the tooth surface for 15 seconds. After the acid on the tooth surface was washed and dried, adhesive resin (G-Premio Bond, GC, Tokyo, Japan) was applied to the tooth surface according to the manufacturer's instructions and polymerised using an LED light (D-light Pro, GC, Tokyo, Japan) for 10 seconds. The palatal wall was formed with a silicone key and enamel composite. Subsequently, a sectional matrix band was placed and the restoration was completed by layering technique using OptiShade Light (Kerr Dental, California, USA) and A1 colour of Herculite XRV Ultra Enamel (Kerr, Bolzano, Italy). Finishing and polishing was performed with polishing discs (Ruby Platon, Turkey) and diamond-impregnated silicone polishing discs (Clearfil Twist Dia, Kuraray, Kurashiki, Japan). **Conclusion:** Direct resin composite restoration of uncomplicated crown fractures gives clinically satisfactory results in terms of physical properties, marginal integrity and aesthetic properties.

Keywords: Fracture, Composite Resin, Silicone Key

Presentation ID / Sunum No= 25

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0009-9181-6980

| 45

Konjenital Lateral Eksikliği, Polidiastema ve Florozise Bağlı Renklenmelerin Mikroabrazyon ve Kompozit Rezine İle Kombine Restorasyonu: Vaka Sunumu

Exp. Dr. Mine Başan Tosun¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

**Corresponding author: Mine Başan Tosun*

Özet

Konjenital çift taraflı lateral eksikliği ve kanin dişlerin sürme bozukluğuna bağlı gelişen diastema gibi estetik problemlerle hastalar diş hekimine başvurmaktadır. Endikasyonu uygun olan hastalarda ilk tedavi seçeneği ortodontik tedavidir. Fakat ortodontik tedaviyi reddeden veya sosyoekonomik olarak imkanı olmayan hastalarda restoratif işlemler de sıklıkla estetik tatmini yaşatmaktadır. Mikroabrazyon tekniği minenin renklenmiş süperfasiyal %6-6,6 hidroklorik asit ve silikon karbit mikropartikülleri içeren abrazyon bir pat yardımıyla renklenmiş maddenin minimal düzeyde uzaklaştırılmasıdır. Gereksiz madde kaybından kaçınarak başarılı sonuçlar elde edilmektedir. Olgu: 31 yaşında kadın hasta ön dişlerindeki renklenme ve boşluklardan dolayı estetik beklenti ile Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi kliniğine başvurdu. Ortodontik tedaviyi kabul etmeyen hastada restoratif açıdan yapılan muayenede konjenital #12 ve #22 diş eksikliklerine bağlı #13 ve #23 numaralı dişlerin atipik sürmesi nedeniyle alt ve üst çenede polidiastema tespit edildi. Ayrıca tüm dişlerde florozis renklenmeleri olduğu belirlendi. Rubber dam izolasyonu altında yapılan çalışmada her çene için 2 şer seans olmak üzere toplamda 4 seansta tedavi tamamlandı. İlk tedavi olarak renklenmenin giderilmesi adına üretici firma talimatları doğrultusunda her bir diş için en az 3 ardışık döngü ile mikroabrazyon kiti uygulandı (Opalustre, Ultradent, ABD). Mikroabrazyonun ardından diğer seansta alt çenede mine yüzeyleri asitlendi (Ultra etch, Ultradent, ABD), adeziv (Prime&Bond Universal, Dentsply Sirona, ABD) ve kompozit rezin (Estelite Sigma Quick A2, Tokuyama, Japonya) uygulamalarıyla hem diastemalar hem de diş yüzeyindeki düzensizlikler restore edildi. Üst çene işlemleri de aynı sırada tamamlanırken alt çeneden farklı olarak #13 ve #23 numaralı dişler #12 ve #22 numaralı dişlerin anatomisine dönüştürülerek estetik olarak düzeltildi. Sonuç: Mikroabrazyon tekniği florozis renklenmelerinde invaziv yöntemlere alternatif olarak minimal invaziv bir seçenektir. Dişlerdeki anomaliler, sürme bozuklukları ve diastemaların restorasyonunda kompozit rezinler ile estetik ve başarılı sonuçlar ortaya çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mikroabrazyon, Polidiastema, Kompozit Rezine

Presentation ID / Sunum No= 80

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4945-6397>

| 46

Maksiller Santral Dev Hücreli Granuloma: Nadir Bir Olgu Sunumu

Researcher Seda Kan Yakuboğlu¹ , Prof.Dr. Meryem Toraman¹

¹Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız,Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Santral dev hücreli granüloma tüm çene tümörlerinin %7'sinden az bir kısmını oluşturan; benign,lokal agresif seyir gösteren bir kemik tümördür. Mandibulada maksillaya göre daha sık karşılaşılr. Genellikle çocukluk çağı ve genç erişkin kadınlarda görülür. Bu raporda, maksilla posterior bölgede karşılaşılan santral dev hücreli granuloma vakası sunulacaktır. Olgu Sunumu: 15 yaşındaki erkek hasta dış merkezden maksilla sağ posterior bölgedeki şişlik sebebiyle kist şüphesiyle fakülteye yönlendirildi.Ekstraoral muayenede, sağ maksiller sinüs bölgesinde belirgin şişlik gözlemlendi. Ortopantogramda, sağ maksiller premolar dişlerde yer değiştirme izlendi. Konik ışınli bilgisayarlı tomografide(CBCT); 12 no.lu diş kökü distalinden 17 no.lu diş kökü mezialine uzanan,sınırları belirgin olmayan,yaklaşık boyutları 31x27(mdxsi) mm olan,ekspansif radyolüsent lezyon izlendi. Lezyon sınırlarının net olarak belirlenebilmesi için bilgisayarlı tomografi ve manyetik rezonans görüntüleme tetkikleri kullanıldı. İlgili bölgeden yapılan aspirasyon biyopsisi sonucunda kesin tanı santral dev hücreli granüloma olarak kesinleştirildi. Lezyona rezektif cerrahi uygulandı. Opere edilen bölgenin protetik rehabilitasyonu amacıyla hastaya obtüratör yapıldı. Sonuç: Santral dev hücreli granüloma ile nadiren maksilla posterior bölgede karşılaşılr. Maksilladaki lezyonları malign görüntü verebilir. Klinisyenler bu lezyonun ayırıcı tanısında dikkatli olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Santral Dev Hücreli Granuloma, Maksilla, Cbct

Presentation ID / Sunum No= 87

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-6469-2463

| 47

Mandibulanın Farklı Bölgelerinde Görülen Periferal Dev Hücreli Granülom: İki Olgu Sunumu

Ra. Mürşide Burcu Kiriş¹ , Prof.Dr. Nihal Avcu²

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²acettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Mürşide Burcu Kiriş

Özet

Giriş: Periferal dev hücreli granülom (PDHG), karakteristik klinik ve histolojik özellikler sergileyen, dişeti ve dişsiz alveol kret mukozası üzerinde görülen, kırmızı-mor renkte, reaktif tümör benzeri lezyondur. Saplı veya geniş yüzeyli olup kadınlarda daha sık görülmektedir. Etiyolojisi tam bilinmemekle birlikte dental plak, travma, kronik mekanik iritasyon sonucu oluştuğu düşünülmektedir. Olgu 1: 29 yaşında, kadın hasta kliniğimize diş ağrısı ve ağız içinde gelişen şişlik şikayeti ile başvurdu. Ekstraoral muayenesinde patolojik bulgu izlenmemiş olup, intraoral muayenesinde sol molar diş bölgesinde 37 ve 38 numaralı dişeti ile bukkolingual kret üzerinde kırmızı-mor renkli, geniş yüzeyli, lobüler, kanamalı lezyon tespit edildi. 37 ve 38 numaralı dişlerde plak ve mobilite mevcut olup, 38 numaralı dişte lezyona bağlı migrasyon saptandı. Biyopsi sonucunda PDHG tanısı bildirildi. Olgu 2: 25 yaşında, kadın hasta kliniğimize mandibula anterior bölgedeki dişetinde oluşan şişlik nedeni ile başvurdu. İntraoral muayenesinde 31 ve 32 numaralı dişler bölgesi dişetinde ağrısız, saplı, kırmızı, kanamalı, yüzeysel parlak yumuşak doku büyümesi gözlemlendi. 31 numaralı dişte mobilite ve superiora doğru yer değişimi mevcuttu. Eksizyonel biyopsisi sonucunda PDHG tanısı bildirildi. Sonuç: Ağız içinde sıkça gözlenebilen PDHG ilerlemiş vakalarda dişetinde ülserasyonlara neden olmakta ve çevre kemiği de etkileyebilmektedir. Tedavisinde etiyolojik faktörün kaldırılması nüks riskini en aza indirmede önemlidir. Ayrıca gebelik ve menopoz gibi özellikli durumlarda lezyonun kontrolü için hormonal ve sistemik takip gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Periferal Dev Hücreli Granülom, Oral Lezyon, Diş Eti

Presentation ID / Sunum No= 104

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0568-4248

| 48

Mandibular Tek Köklü Dişlerde Lingual Kanalin Tespitinde Dental Operasyon Mikroskobu ve Dental Loopların Etkisi: Ex Vivo Bir Çalışma

Asst. Prof. Dr. Emre Çulha¹, Asst. Prof. Dr. Fatma Tunç¹, Researcher Mikail Nahırıcı²

¹Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Özel Diş Kliniği

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, dental operasyon mikroskobu (DOM) ve dental lupların (DL) tek köklü mandibular dişlerdeki lingual kanalların yerleşimine etkisini araştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** 60 adet çekilmiş dişin KIBT görüntüleri lingual kanal varlığı açısından incelendi. Deneyimli bir endodontist, örneklerin iç anatomisinden habersiz kalarak giriş kavitelerini hazırladı. Daha sonra her dişte direkt görsel muayene (DVI), DL ve DOM kullanılarak lingual kanal incelemeleri yapıldı ve kanalın varlığı belgelendi. **DVI evresi:** Lingual kanal büyütme yapılmadan arandı. **DL aşaması:** DVI aşamasında lingual kanal tespit edilemeyince 6x büyütme DL kullanılarak daha fazla inceleme yapıldı. **DOM evresi:** DL ile lingual kanal bulunamayınca orifis 1,8x ile 19,4x arasında değişen büyütmelemlerde incelendi. Tanımlayıcı veriler sunuldu ve DVI, DL, DOM ve CBCT görüntüleme arasındaki ilişkileri belirlemek için Cohen'in Kappa katsayısı kullanıldı. Özgüllük ve duyarlılık değerleri ROC eğrisi analizi ile elde edildi. **Bulgular:** KIBT görüntülemesinde 60 dişin %36'sında lingual kanallar görüldü. Üç klinik prosedürün hiçbiri tüm lingual kanalların tespitinde etkili olmadı. DL ve DOM yöntemleri, DVI ile karşılaştırıldığında lingual kanal tespitinde önemli farklılıklar gösterdi. DVI ile lingual kanal tespit etme hassasiyeti 0,40 iken DL ile 0,59'a, DOM ile ise 0,68'e yükseldi. Cohen'in Kappa testleri, DL ve DOM görüntülemede lingual kanal tespitinin önemli ölçüde arttığını gösterdi. DL görüntüleme ve CBCT arasında önemli bir uyum vardı, ancak DVI ve CBCT arasında orta düzeyde bir uyum vardı. **Sonuç:** Hiçbir yöntem lingual kanalların tamamını tespit edemedi. Mandibular tek köklü dişlerde lingual kanalların yerini tespit etmek için DOM kullanımı en geçerli yöntemdi. DVI, DOM ve DL ile karşılaştırıldığında lingual kanalının tespitini önemli ölçüde arttırdı.

Anahtar Kelimeler: Dental Operasyon Mikroskobu, Dental Loop, Büyütme, Endodonti, Aksesuar Kanal

Abstract

Aim: The purpose of this study was to investigate the influence of dental operating microscope (DOM) and dental loupes (DL) on locating lingual canals in single-rooted mandibular teeth. **Materials and Method:** CBCT images of 60 extracted teeth were examined for the presence of a lingual canal. An experienced endodontist prepared access cavities while remaining oblivious to the samples' internal anatomy. Then, lingual canal investigations were performed on each tooth utilizing direct visual inspection (DVI), DL and DOM, and the canal existence status was documented. **DVI stage:** The lingual

canal was searched without magnification. DL stage: After the lingual canal was not detected at the DVI stage, more investigation was performed using a DL with a 6x magnification. DOM stage: When the lingual canal was not found by DL, the orifice was examined at magnifications ranging from 1.8x to 19.4x. Descriptive data were presented, and Cohen's Kappa coefficient was utilized to determine the associations between DVI, DL, DOM, and CBCT imaging. Specificity and sensitivity values were obtained by ROC curve analysis. Results: CBCT imaging revealed lingual canals in 36% of 60 teeth. None of the three clinical procedures were effective in detecting all lingual canals. DL and DOM methods showed significant differences in lingual canal detection compared to DVI. The sensitivity for detecting lingual canal by DVI was 0.40, which increased to 0.59 by DL and reached 0.68 by DOM. Cohen's Kappa tests showed that lingual canal detection increased significantly in DL and DOM viewing. There was substantial agreement between DL imaging and CBCT, but moderate agreement between DVI and CBCT. Conclusion: None of the methods detected all lingual canals. The use of DOM was the most valid method for locating lingual canals in mandibular single-rooted teeth. Compared to DVI, DOM, and DL significantly increased the detection of the lingual canal.

Keywords: Dental Operating Microscope, Dental Loupes, Magnification, Endodontics, Accessory Canal

Presentation ID / Sunum No= 70

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2027-6894

| 50

Masseter Kasına Botulinum Toksin Uygulamasının Erken Dönemde Atrofi Etkisinin Değerlendirilmesi: Bir Olgu Sunumu

Assoc. Prof. Dr. Sinan Yasin Ertem¹ , Ra. Furkan Uz¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

**Corresponding author: Furkan UZ*

Özet

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, masseter kas hipertrofisi nedeniyle estetik şikayeti olan ve bruksizm şikayeti olan hastada Abobotulinum Toksin Tip A kullanılarak yapılan masseter botoksu uygulamasının erken dönem estetik ve fonksiyonel sonuçlarını değerlendirmektir. İşlem öncesi, işlemden sonraki 14. Gün, 1. Ay, 3. Ay ve 6. ayda alınan standardize fotoğraflarla, masseter kasındaki atrofi ve yüz küçülmesi değerlendirilecektir **Case Presentation:** 35 yaşındaki kadın hasta, çiğneme esnasında temporomandibular eklem bölgesinde ağrı, dişlerini sıkma ve masseter kaslarında hipertrofik görünüm şikayetiyle kliniğe başvurdu. Muayenede, hastanın masseter bölgesinde hipertrofik bir görünüm ve bruksizm olduğu anlaşıldı. Her bir masseter kasına ilk seansta 60 ünite Abobotulinum Toksin Tip A uygulandı. Hastadan işlem öncesi, işlemden 2 hafta sonra, 1 ay, 3 ay ve 6 ay sonra standart şekilde fotoğraflar alındı. Masseter ve angulus bölgesindeki atrofi ve estetik sonuçlar değerlendirildi. **Conclusions:** Birinci ay takiplerinde hastanın masseter kasında gözle görülür atrofi ve yüzünde belirgin bir küçülme saptandı. Erken dönemde hipertrofik masseter yumuşayarak atrofiye olduğu gözlemlendi. Üçüncü ayda masseter kasında beklenen atrofi maksimum seviyeye ulaştı. Abobotulinum toksin type A kullanılarak yapılan masseter botoksu uygulamasının, hastanın çiğneme fonksiyonunu daha rahat yapabilmesinin yanında estetik açıdan çene ve yüz hatlarının iyileşmesini sağlamıştır. Bu atrofünün gözlenmesi 2. Haftadan itibaren başlayabilir, gözle görülür kas küçülmesi işlemden 1 ay sonra gerçekleşebilmektedir ve maksimum atrofi 3 aylık takipte gözlenmiştir. 6 aylık takiplerde kas atrofisinin bir kısmının geri dönebildiği göz önünde bulundurularak, hastalar uzun vadeli değerlendirme ve ek tedavi planlamaları açısından dikkatle izlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Masseter, Botulinum Toksin, Hipertrofi

Evaluation of the Early Atrophy Effect of Botulinum Toxin Application to the Masseter Muscle: A Case Report

Abstract

Objectives: The aim of this case report is to evaluate the early aesthetic and functional results of masseter botox application using Abobotulinum Toxin Type A in a patient with aesthetic complaints and bruxism due to masseter muscle hypertrophy. Atrophy of the masseter muscle and facial reduction will be evaluated with standardized photographs taken before the procedure, 14th day, 1st month, 3rd month and 6th month after the procedure. **Case Presentation:** A 35-year-old woman presented to the clinic with complaints of pain in the temporomandibular joint region during chewing, clenching of the teeth and hypertrophic appearance of the masseter muscles. Examination revealed a hypertrophic appearance in the masseter region and bruxism. Each masseter muscle was treated with 60 units of Abobotulinum Toxin Type A. Standardized photographs were taken before, 2 weeks, 1 month, 3 months and 6 months after the procedure. Atrophy and aesthetic results in the masseter and angulus area were evaluated. **Conclusions:** At the first month follow-up, there was a visible atrophy of the masseter muscle and a significant reduction in the size of the patient's face. In the early period, hypertrophic masseter softened and atrophied. At third month, the expected atrophy of the masseter muscle reached the maximum level. The masseter botox application using abobotulinum toxin type A not only enabled the patient to perform chewing function more comfortably but also improved the jaw and facial contours aesthetically. Observation of this atrophy can start from the 2nd week, visible muscle shrinkage can occur 1 month after the procedure and maximum atrophy was observed at the 3rd month follow-up. At 6-month follow-up, some of the muscle atrophy may return and patients should be carefully monitored for long-term evaluation and additional treatment planning.

Keywords: Masseter, Botulinum Toxin, Hipertrophy

Presentation ID / Sunum No= 8

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7266-8593

| 52

Molar Incisor Hypomineralisation and Treatment Approaches

Exp. Dr. Semih Ercan Akgun¹

¹Department of Dentistry Services, Vocational School of Health Services, Ondokuz Mayıs University

Abstract

Molar incisor hypomineralization (MIH) is defined as a qualitative defect of systemic origin in enamel. The etiology of MIH is not fully known, but it is thought that localized and asymmetric lesions seen on the outer surface of the tooth are caused by deterioration in the amelogenesis process that occurs in the early maturation phase of the enamel or in the late secretion phase, and are of systemic origin. Many factors have been suggested in the literature, including low birth weight, perinatal complications, oxygen deficiency, calcium and phosphate metabolism disorders, respiratory tract infections, dioxins, childhood diseases, and long-term breastfeeding. MIH, which affects one or more permanent first molars, is also associated with permanent incisors. The worldwide prevalence of MIH varies between 2.4% and 40%. In studies conducted in Turkey, the prevalence of MIH was reported to be 9.1%–14.9%. MIH not only negatively affects the child patient but also creates problems for the dentist. The rapid development of caries in permanent first molars and the inability to provide adequate anesthesia to these teeth during treatment are the most common problems encountered by dentists. Children affected by MIH experience pain and sensitivity during brushing, even if their tooth enamel is intact. In addition, these children usually complain of the appearance of their incisors. Teeth affected by MIH in the mouth and performing their restorations is the preferred treatment method. Although the treatment methods for teeth in the anterior and posterior regions vary, they include preventive dentistry applications such as topical fluoride gel/varnish or casein phosphopeptide amorphous calcium phosphate, microabrasion, etch-bleach-seal technique, glass ionomer cements, amalgam, composite restorations and composite veneers, stainless steel or porcelain veneers, and extraction and orthodontic treatment approaches. To improve the quality of life, MIH should be diagnosed as early as possible, treated, and followed up regularly.

Keywords: Molar Incisor Hypomineralisation, mih, Dental Caries

Presentation ID / Sunum No= 16

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4744-5691

| 53

Nanohibrit Kompozit Rezinlerde Tamir Bağlanma Dayanımları: Türk ve Uluslararası Markaların Karşılaştırması

Asst. Prof. Dr. Hatice Tepe¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, fırçalama ve termal yaşlandırma simülasyonlarına maruz bırakılan, yerel olarak üretilen Türk markaları ve bir uluslararası marka dahil olmak üzere beş nanohibrit kompozit rezinin tamir sonrası bağlanma dayanımlarını (RBS) değerlendirmektir. Materyal ve Yöntem: Filtek Z550 (FLT), Dolgunn (DLG), RubyComp Nano (CMP), Nova Compo C (NVC) ve Parion (PRN) olmak üzere beş nanohibrit kompozit rezin test edilmiştir. Her grupta 10 örnek olacak şekilde toplamda 50 örnek hazırlanmıştır (n = 10). Polimerizasyon, üreticinin talimatlarına göre tamamlandıktan sonra, örnekler her biri 5 saniye boyunca ekstra kaba ila ekstra ince arasında değişen OptiDisc (Kerr Corporation, Orange, ABD) ile parlatılmıştır. Tüm örnekler 24 saat boyunca 37°C suda saklandıktan sonra, örneklere 10.000 döngü fırçalama simülasyonu ve termal döngü uygulanmıştır. Örnekler, seçilen onarım protokolüne uygun olarak hazırlanmış ve mikroklesme bağlanma dayanımı (μ SBS) testi uygulanmıştır. Verilerin normalliği Shapiro-Wilk testi ile değerlendirilmiştir. Verilerin normal dağılıma uymaması nedeniyle, istatistiksel analizler Kruskal-Wallis H testi ve Dunn'ın post-hoc testi ile gerçekleştirilmiş olup anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak belirlenmiştir. Sonuçlar: Ortalama μ SBS değerleri, CMP grubunda 27.63 MPa ile FLT grubunda 29.61 MPa arasında değişmiştir. İstatistiksel analizler, beş kompozit grup arasında RBS'lerde anlamlı bir fark olmadığını göstermiştir ($H(4) = 2.60$, $p = 0.626$) ve çiftler arası anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > 0.05$). Sonuç: Bulgular, yerel olarak üretilen Türk nanohibrit kompozitlerin, estetik dental restorasyonlar için uluslararası markalara kıyasla karşılaştırılabilir bağlanma dayanımı sunduğunu ve bu nedenle uygun alternatifler olduklarını göstermektedir. Bu çalışma, restoratif diş hekimliğinde hem yerel hem de uluslararası malzemelerin klinik performansı ve maliyet etkinliğini dikkate almanın önemini vurgulamaktadır. Gelecekteki araştırmalar, bu malzemelerin uzun vadeli performansını ve klinik etkilerini daha fazla incelemelidir.

Anahtar Kelimeler: Nanohibrit Kompozit Rezin, Renklenme Simülasyonu, Fırçalama Simülasyonu, Onarım, Mikroklesme Bağlanma Dayanımı

Repair Bond Strengths of Nanohybrid Composites: A Comparison of Turkish and International Brands

Abstract

Aims: The objective of this study was to evaluate the repair bond strengths (RBSs) of five nanohybrid composite resins, including locally produced Turkish brands and an international brand, after exposure to brushing and thermal aging simulations. **Materials and Methods:** Five nanohybrid composite resins—Filtek Z550 (FLT), Dolgunn (DLG), RubyComp Nano (CMP), Nova Compo C (NVC), and Parion (PRN)—were tested. A total of 50 samples were prepared, with 10 samples in each group ($n = 10$). After polymerization, the samples were polished with OptiDisc (Kerr Corporation, Orange, USA) for 5 seconds each, from extra-course to extra-fine. All samples were stored in 37°C water for 24 hours, followed by 10,000 cycles of brushing simulation and thermal cycling. The samples were then prepared according to a selected repair protocol, and microshear bond strength (μ SBS) tests were performed. Data normality was assessed using the Shapiro-Wilk test. Since the data did not conform to a normal distribution, the Kruskal-Wallis H test and Dunn's post-hoc test were used for statistical analysis, with a significance level set at $p < 0.05$. **Results:** The mean μ SBS values ranged from 27.63 MPa in the CMP group to 29.61 MPa in the FLT group. Statistical analysis revealed no significant differences in RBSs among the five composite groups ($H(4) = 2.60$, $p = 0.626$), and no significant pairwise differences were found ($p > 0.05$). **Conclusions:** The findings suggest that locally produced Turkish nanohybrid composites offer comparable bond strength to international brands, making them viable alternatives for aesthetic dental restorations. This study underscores the importance of considering both local and international materials for their clinical performance and cost-effectiveness in restorative dentistry. Future research should focus on the long-term performance and clinical implications of these materials.

Keywords: Nanohybrid Composite Resin, Staining Simulation, Brushing Simulation, Repair, Microshear Bond Strength

Presentation ID / Sunum No= 67

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-8130-6708

| 55

Ön Grup Dişlerde Görülen Şekilsel Anomalinin Multidisipliner Yaklaşımla Rehabilitasyonu

Ra. Sena Candan¹ , Prof.Dr. Oya Bala¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

**Corresponding author: Sena Candan*

Özet

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı; dişler arasındaki diastemadan ve dişeti seviyelerinin farklılığından şikayetçi olan bir hastanın multidisipliner yaklaşım ile rehabilitasyon aşamalarının sunulmasıdır. **Yöntem:** Kliniğimize üst ön bölgedeki dişleri arasında boşluk olması ve dişetlerinin aynı seviyede olmaması şikâyeti ile başvuran 24 yaşında kadın hastada yapılan intraoral muayenede hastanın 11-12 ve 42-43 numaralı dişleri arasında diastema olduğu, 13 numaralı dişinde kole defekti olduğu görüldü ve hastanın ön dişlerindeki Zenith noktalarının aynı seviyede olmadığı tespit edildi. Muayene sonucunda öncelikle gingivektomi yapılmasına, takiben rezin kompozit ile dişlerin arasındaki diastemaların restore edilmesine karar verildi.Yapılan periodontal muayeneden sonra, hastanın ağız içi ve ağız dışı bölgesine %2'lik betadin solüsyonu dezenfeksiyon amaçlı sürüldü. İlgili bölgeye infiltratif anestezi yapıldı. 13 ve 21 numaralı dişlerin Zenith noktaları belirlenerek cep tabanı hizasında kanama noktaları oluşturularak yapılacak insizyonların geçeceği sınırlar belirlendi. 15c kodlu bistüri kullanılarak gingivektomi esaslarına uygun açılardırma ile insizyonlar gerçekleştirildi. Kirkland ve Orban bıçakları kullanılarak dişetinin aproksimal ve fasiyal yüzeyleri, homojen yara kenarı oluşacak şekilde düzenlendi. Hastaya günlük kullanım için %0.12 CHX içerikli gargara solüsyonu reçete edildi. 2 hafta sonrası rutin kontrol amaçlı randevu verildi. Dişeti dokuları tamamen sağlıklı hale geldikten sonra, diastemaların restore edilmesi için dişlerin renk seçimi yapıldı. Rubber-dam ile çalışma ortamı izole edildikten sonra, restore edilecek dişlerin yüzeylerine Scotchbond asit (Scotchbond Universal Asit, 3M ESPE, USA) 30 saniye uygulandı. Asit yıkandıktan ve kurutulduktan sonra, konturlü bölümlü metal matriks dişeti oluşuna yerleştirildi. Takiben, asitlenmiş diş yüzeylerine G-Premio Bond uygulandı ve LED ışık cihazı kullanılarak 10 sn polimerize edildi. Takiben, A2 renginde nanohibrit rezin kompozit (GC G-aenial™ A'CHORD,Australia) kullanılarak dişler restore edildi. Restorasyonun tamamlanmasından sonra, restorasyon yüzeylerine kalın grenliden ince grenliye doğru sıra ile Optidisc parlatma diskleri kullanılarak bitirme ve parlatma işlemi uygulandı. Tedavinin tamamlanmasının ardından hastaya önerilerde bulunuldu. **Sonuç:** Şekilsel anomalisi bulunan hastalara multidisipliner bir yaklaşım ile tedavi uygulanması klinik olarak daha estetik sonuçlar alınmasını sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Gingivektomi, Diastema

Rehabilitation of Anterior Teeth With Shape Anomalies Using a Multidisciplinary Approach

Abstract

Aim: This case report aims to present the rehabilitation of a patient with diastema and gingival level discrepancies using a multidisciplinary approach. **Method:** A 24-year-old female presented with gaps between her maxillary anterior teeth and uneven gingival levels. Intraoral examination revealed diastema between teeth 11-12 and 42-43, a cervical defect in tooth 13, and differing Zenith points of the anterior teeth. It was decided to perform gingivectomy followed by resin composite restoration of the diastema. After periodontal examination, the patient's intraoral and extraoral areas were disinfected with 2% Betadine. Infiltrative anesthesia was administered, and the Zenith points of teeth 13 and 21 were marked. Bleeding points were created to guide incisions, which were made using a 15c blade. Gingival reshaping was done using Kirkland and Orban knives to create a uniform wound margin. The patient was prescribed 0.12% CHX mouthwash and scheduled for a two-week follow-up. After healing, shade selection was performed for the diastema restoration. The working area was isolated with a rubber dam, and Scotchbond Etchant was applied for 30 seconds. After rinsing and drying, a sectional metal matrix was placed, and G-Premio Bond was applied and light-cured. A nanohybrid resin composite in A2 shade was used to restore the teeth. Finishing and polishing were completed with Optidisc polishing discs. **Conclusion:** A multidisciplinary approach for patients with morphological anomalies can result in more aesthetically pleasing outcomes.

Keywords: Gingivectomy, Diastema

Presentation ID / Sunum No= 79

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4945-6397>

| 57

Oral Liken Planus Vaka Serisi

Researcher Seda Kan Yakuboğlu¹ , Asst. Prof. Dr. Nebiha Gözde İspir¹ , Prof.Dr. Meryem Toraman¹

¹Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız,Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Özet

Giriş-Amaç: Oral liken planus (OLP), mukozal yüzeyleri etkileyen ve etiyojisi bilinmeyen uzun süreli inflamatuvar bir durumdur. En sık posterior bukkal mukozaya tutulur; bunu dil, gingiva ve alt dudak vermilyonu izler. OLP'nin yetişkin popülasyonundaki prevalansı %0,5- 2'dir. Başlangıç yaşı genellikle 30 ile 60 yaş arasındadır ve kadınlarda 2 kat daha fazla görülür. OLP, %0,4-1,4 malign dönüşüm oranı ile potansiyel malign bir hastalık olarak kabul edilir. OLP klinik olarak çeşitli şekillerde ortaya çıkmaktadır. Bu olgu serisinin amacı OLP olgularının klinik bulgularını değerlendirmektir. **Olgu Sunumu:** Kliniğimize çeşitli dental nedenlerle başvuran 35-70 yaş arası 20 hastada OLP mevcuttu. Hastaların yaşı, cinsiyeti, semptomları, sistemik hastalıkları, alkol ve sigara alışkanlıkları değerlendirildi. Lezyonların lokalizasyonu, unilateral/bilateral oluşu, semptomların varlığı/yokluğu incelendi. **Sonuç:** 20 olgunun 14'ü kadın, 6'sı erkekti ve yaş ortalamaları 51.6 (ortalama yaş, kadın: 49, erkek: 57.8) idi. Olguların 5'inde diyabet ve hipertansiyon gibi sistemik hastalıklar, 6'sında sigara kullanımı ve 1'inde alkol tüketimi olduğu öğrenildi. Olguların çoğu bukkal mukozada (%90) görülürken, bunu sırasıyla dil yüzeyi (%15), retromolar bölge (%10), ağız tabanı (%5) ve dudaklar (%5) takip etti.Oral liken planusun yüksek displastik potansiyeli nedeniyle klinisyenler oral mukozal lezyonları incelerken dikkatli olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Oral Liken Planus, Mukozaya , Malignite

Oral Lichen Planus Case Series

Abstract

Objectives: Oral lichen planus (OLP) is a long-lasting inflammatory condition that affects mucosal surfaces and its etiology is unknown. The posterior buccal mucosa is most frequently involved, followed by the tongue, gingiva, and vermilion of the lower lip. The prevalence of OLP in general adult population is 0.5 to 2 %. The age of onset is typically between 30 and 60 years old, and the reported female-to-male sex ratio is 2:1. OLP is considered an oral potentially malignant disorder with a malignant transformation rate of 0.4–1.4%. OLP appears in several forms clinically. The aim of this case series is to evaluate the clinical findings of cases OLP. **Case Report:** OLP was present in 20 patients aged 35 to 70 years who applied to our clinic with various dental reasons. The age, gender, symptoms, systemic diseases, alcohol,

and smoking habits of the patients were evaluated. Localization, unilateral/bilateral appearance, and presence/absence of symptoms of lesions were examined. Results: Of the 20 cases; 14 were female and 6 were male, with a mean age of 51.6 (mean age, females:49, males: 57.8 years). Five patients had systemic diseases such as diabetes and hypertension, 6 patients had smoking habits and 1 patient had alcohol consumption regularly. Most of the cases were seen in the buccal mucosa (%90), followed by the tongue surface (%15), retromolar region (%10), mouth floor(%5 cases) and lips (%5) respectively. Clinicians must be aware of white lesions during mucosal examination due to the relatively high dysplastic potential of oral lichen planus.

Keywords: Oral Lichen Planus, Mucosa, Malignancy

Presentation ID / Sunum No= 81

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6885-4470

| 59

Ortodontik Tedavi Sonrası Dişler Arasında Oluşan Diastemanın Direkt Rezin Kompozit ile Estetik Rehabilitasyonu: Polidiastema Vakası

Researcher Ayşe İrem Yetiş¹ , Prof.Dr. Oya Bala¹

¹*Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

**Corresponding author: Ayşe İrem Yetiş*

Özet

Amaç: Bu vaka sunumunun amacı, ortodontik tedavisi sonrası üst çene ön bölge dişler arasında oluşan diastemaların rezin kompozit ile rehabilitasyon aşamalarını sunmaktır. **Yöntem:** 17 yaşında erkek hasta Ortodonti kliniğinden Restoratif Diş Tedavisi kliniğine yönlendirilmiştir. Herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayan hastanın klinik muayenesi sonucu, üst çene ön bölge dişleri arasında ortodontik tedavi sonucu diastemaların oluştuğu görüldü. Diastemaların rezin kompozit ile rehabilite edilmesine karar verildi. Dişlerin mine yüzeyine herhangi bir preparasyon yapılmadan, %37'lik ortofosforik asit (Panora 200, İmicyrl, Türkiye) 30 sn süreyle uygulandı, Dişlerin yüzeyi yıkanıp, kurutulduktan sonra, adeziv rezin (G Premio Bond Universal, GC, Japonya) diş yüzeyine uygulandı ve 10 sn LED ışık kaynağı (D-Light Pro, GC, Japonya) kullanılarak polimerize edildi. Takiben, mikrodoldurucu rezin kompozit (Charisma Smart A2, Kulzer, Almanya) tabakalama tekniğiyle kullanılarak diastemalar tek seansta restore edildi. Restorasyonlara bitim ve polisaj uygulandıktan sonra, hastaya rutin kontroller hakkında bilgi verildi ve 4 ay sonra kontrole gelmesi istendi. **Sonuç:** 4 aylık takip sonucunda, restorasyonun fonksiyon ve estetik açıdan yeterli olduğu görüldü. Ortodontik tedavi tamamlandıktan sonra kapatılmayan ve/veya dişler arasında yeni oluşan diastemaların rezin kompozit ile tek seansta, düşük maliyetli, estetik ve klinik olarak başarılı bir şekilde rehabilite edilmesi mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Diastema, Ortodontik Tedavi, Direkt Resin Kompozit Restorasyon

Aesthetic Rehabilitation of Diastema Formed Between Teeth After Orthodontic Treatment With Direct Resin Composite: A Case of Polydiastema

Abstract

Aim: The aim of this case report is to present the rehabilitation of the diastema between the anterior teeth of the maxillary anterior region after orthodontic treatment with resin composite. **Method:** A 17-year-old male patient was referred from the Orthodontics clinic to the Restorative Dentistry clinic. The clinical examination of the patient, who did not have any systemic disease, revealed that diastemas were

formed between the anterior teeth of the maxillary anterior region as a result of orthodontic treatment. It was decided to rehabilitate the diastemas with resin composite. Without any preparation on the enamel surface of the teeth, 37% orthophosphoric acid (Panora 200, İmicyrl, Turkey) was applied for 30 s. After the surface of the teeth was washed and dried, the adhesive resin (G Premio Bond Universal, GC, Japan) was applied to the tooth surface and polymerised for 10 s using an LED light source (D-Light Pro, GC, Tokyo). Subsequently, the diastemas were restored in a single session using a microfiller resin composite (Charisma Smart A2, Kulzer, Germany) layering technique. After the restorations were finished and polished, the patient was informed about routine check-ups and asked to come for a follow-up visit after 4 months Conclusion: After 4 months of follow-up, the restoration was found to be functionally and aesthetically adequate. After the completion of orthodontic treatment, it is possible to rehabilitate the diastemas that cannot be closed and/or newly formed diastemas between the teeth with resin composite in a single session in a low-cost, aesthetic and clinically successful way.

Keywords: Diastema, Orthodontic Treatment, Direct Resin Composite Restoration

Presentation ID / Sunum No= 82

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6885-4470

| 61

Travma Sonrası Komplike Olmayan Kron Kırığının Kırık Diş Parçası ile Onarımı

Researcher Ayşe İrem Yetiş¹ , Prof.Dr. Oya Bala¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Bu vaka sunumunun amacı, travma sonucunda oluşan komplike olmayan kron kırığının kırık diş parçasıyla onarılma aşamalarını sunmaktır. **Yöntem:** 23 yaşında erkek hasta, travma sonrası üst çene 21 numaralı dişinde komplike olmayan (pulpayı içermeyen) kron kırığı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hasta kırık parçayı su içerisinde bir gece beklettiğini belirtti. Herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayan hastanın yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucunda 21 numaralı dişin kırık parça ile tamamının örtüşmediği eksik kalan parçasının olduğu görüldü ve bu eksik kısmın rezin kompozit ile onarılmasına karar verildi. Hastaya yapılacak olan tedavi hakkında bilgilendirme yapıldı. Kırık kron parçası ve diş yüzeyi ayrı ayrı %37'lik ortofosforik asitle (Panora 200, İmicyrl, Türkiye) pürüzlendirildikten sonra, kırık parçalar ve diş yüzeyi yıkandı ve kurutuldu. Takiben, kırık parçalar ve diş yüzeyine adeziv rezin (G Premio Bond Universal, GC, Japonya) uygulandı ve LED ışık cihazı (D-Light Pro, GC, Japonya) kullanılarak 10 sn süreyle polimerize edildi. Kırık parçanın diş üzerine yerleşeceği alana yüksek dolduruculu akışkan rezin kompozit (G-anial, GC, Japonya) uygulandı. Akışkan rezin kompozit polimerize edilmeden kırık parça el basıncı ile sabitlenip ışık uygulanarak polimerize edildi. Kırık hattı frez ile aşındırıldı. Elde edilen bizotaj alanı ve kırık parçanın eksik kalan kısmını rezin kompozit (Asteria A2 , Tokuyama, Japonya) ile tamamlanarak restore edildi. Restorasyona bitim ve polisaj uygulandıktan sonra, hastaya bilgi verilerek 6 ay sonra kontrole gelmesi istendi. **Sonuç:** 6 aylık takip sonucunda, restorasyonun fonksiyon ve estetik açıdan yeterli olduğu görüldü. Komplike olmayan kron kırığının, kırık parça ile onarılması ile doğal diş görünümü elde etmek mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Dental Travma, Komplike Olmayan Kron Kırığı, Kırık Parça Reataçmanı

Repair of Post Traumatic Uncomplicated Crown Fracture With Broken Tooth Fragment

Abstract

Aim: The aim of this case report is to present the stages of repair of an uncomplicated crown fracture caused by trauma with a broken tooth fragment. **Method:** A 23-year-old male patient presented to our clinic with an uncomplicated crown fracture (not involving the pulp) in the maxillary tooth number 21 after trauma. The patient stated that he soaked the fractured piece in water overnight. As a result of the

clinical and radiological examination of the patient who did not have any systemic disease, it was seen that there was a missing part of the tooth number 21 that did not completely overlap with the broken piece and it was decided to repair this missing part with resin composite. The patient was informed about the treatment to be performed. The fractured crown fragment and tooth surface were separately roughened with 37% orthophosphoric acid, then the fractured fragments and tooth surface were washed and dried. Subsequently, adhesive resin (G Premio Bond Universal, GC, Japan) was applied to the fracture fragments and tooth surface and polymerised for 10 s using an LED light device. A high filler flowable resin composite (G-anial, GC, Japan) was applied to the area where the fracture fragment would be placed on the tooth. Before polymerising the fluid resin composite, the fracture fragment was fixed with hand pressure and polymerised by applying light. The fracture line was abraded with a milling cutter. The obtained beveling area and the missing part of the fracture piece were completed with resin composite (Asteria A2 , Tokuyama, Japan) and finishing and polishing processes were performed. Results: The 6-month follow-up showed that the restoration was functionally and aesthetically satisfactory. It is possible to obtain a natural tooth appearance by repairing an uncomplicated crown fracture with a broken fragment.

Keywords: Dental Trauma, Uncomplicated Crown Fracture, Fracture Fragment Reattachment

Presentation ID / Sunum No= 24

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0009-9181-6980

| 63

Travmaya Bağlı Gelişen Santral Diş Kron Kırığının Kanal Tedavisi, Fiber Post ve Fiber Splint Desteği İle Reataçman Tedavisi: Vaka Sunumu

Exp. Dr. Mine Başan Tosun¹

¹*Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

**Corresponding author: Mine Başan Tosun*

Özet

Travmaya bağlı gelişen ön bölge diş kırıkları diş hekimlerinin özellikle genç hastalarda sıklıkla karşılaştıkları dental yaralanmalardanır. Dişlerde oluşan madde kayıpları diş hekimlerince çeşitli yöntemlerle restore edilebilmektedir. Komplike kron kırığı vakalarında mine ve dentinin kaybının yanında pulpa ekspozedir ve bu durum restoratif tedavinin yanı sıra endodontik tedavi de gerektirmektedir. Ayrıca periodontal dokuların patolojik durumda olup olmadığına da dikkat edilmeli ve multidisipliner tedavi planı doğru yapılmalıdır. Reataçman yöntemiyle hastanın kendi dişinin yerine yapıştırılmasında başarı oranı yüksektir. Hastanın orijinal dişi olduğu için renk, yüzey dokusu, anatomik form değişikliği yaşamayan hasta bu restorasyonu kolaylıkla uzun ömürlü kullanabilmektedir. Olgu: 21 yaşında erkek hasta düştükten 15 gün sonra Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi kliniğine başvurdu. Klinik ve radyolojik muayene sonucunda 11 numaralı dişinde komplike kron kırığı tespit edildi. Restorasyonunun bitimine kadar kırık parça serum fizyolojik solüsyonunda saklandı. Kırık parçayı dişteki konumunda sabit tutarak silikon indeks oluşturuldu. Hemostaz ve çalışma alanının temizlenmesi adına palatinal bölgede diş eti koterizasyonu uygulandı. Kanal tedavisi ardından fiber post uygulandı (Whitepost, FGM, ABD). Orijinal krona postun geçebilmesi için oluk açıldı. Kırık parçanın mine yüzeyi bizotajlandı ve asitlendi (Scotchbond Asit, 3M-ESPE, ABD). Ardından her iki fragmana adeziv bond (Bond Force, Tokuyama, Japonya) uygulandı ve polimerize edildi. Yapışacak yüzeylere ve oluk içine akışkan kompozit uygulanıp silikon indeks rehberliğinde kırık kron parçası dişe yapıştırıldı (Estelite Universal Flow Medium, Tokuyama, Japonya). Gerekli bitim prosedürleri ardından stabilizeyi korumak için fiber splint yardımıyla anterior dişler birbirine bağlandı (İnterlig, Angelus, Brezilya). Sonuç: 6 aylık kontrol sonucunda restorasyonun stabilitesi ve retansiyonunda herhangi bir kayıp gözlenmedi. Periodontal dokular sağlıklı ve estetik açıdan hasta memnun olarak kaydedildi. Komplike kron kırığı tedavilerinde reataçman tedavisi başarılı ve uzun ömürlü bir tedavi şeklidir.

Anahtar Kelimeler: Kron Kırığı, Fiber Post, Reataçman Yöntemi

Presentation ID / Sunum No= 49

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0001-5731-2051

| 64

Üst Anterior Dişlerin Estetik Rehabilitasyonu

Researcher Gamze Çakmak Uysal¹ , Assoc. Prof. Dr. Sinem Akgül¹

*¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Corresponding author: Gamze Çakmak Uysal

Özet

Amaç: Diş kırıklarında ya da diastema varlığında kompozit rezin restorasyon veya protetik tedaviye kadar uzanan tedavi seçenekleri vardır. Bu olgu sunumunun amacı üst çene anterior dişlerin kompozit rezin restorasyonlar ile estetik ve fonksiyonel açıdan rehabilitasyonunu sağlamaktır. **Vaka Raporu:** 17 yaşındaki kadın hasta, üst çene anterior bölge santral diş kırığı ve diastemaları sebebiyle kliniğimize başvurdu. Tedavi seçeneklerinin açıklanmasının ardından ekonomik uygunluğu ve konservatif oluşu nedeni ile direkt rezin restorasyonlar ile tedaviye karar verildi. Rubberdam ile izolasyon sağlandı. Dişler %37'lik ortofosforik asit (Panora 200 etching gel, Imicryl Dental, Konya, Türkiye) kullanılarak 60 saniye boyunca pürüzlendirildi. Universal bond (G-Premio BOND, GC Europe N.V) 10 saniye uygulandı. Dişlerin yüzeyleri kompozit rezin ile (Estelite Asteria A1B, Tokuyama Dental, Japan) restore edildi. Bitirme işlemlerinden sonra yüzey parlatma işlemi 2 farklı renkte disk (Clearfil, Twist Dia, Kuraray Japan) ile tamamlandı. Hastaya oral hijyen eğitimi verildi ve takibe alındı. Restorasyonlar 6 ay sonraki kontrol seansında değerlendirildi ve hastanın sağlıklı olarak kullandığı tespit edildi. **Sonuç:** Direkt kompozit rezin restorasyonlar, tek seansta tamamlanması ve ekonomik bir tedavi olması yönüyle hastaya memnuniyet sağlamıştır. Tedavi hastanın estetik beklentilerini karşılamış ve hastaya kabul edilebilir estetik bir görünüm kazandırmıştır.

Anahtar Kelimeler: Diastema, Estetik, Anterior Dişler, Resin Kompozit

Aesthetic Rehabilitation of Upper Anterior Teeth

Abstract

Objective: Treatment options for tooth fractures or diastema include composite resin restoration or prosthetic treatment. The aim of this case report is to provide aesthetic and functional rehabilitation of maxillary anterior teeth with composite resin restorations. **Case Report:** A 17-year-old female patient was admitted to our clinic with central tooth fracture and diastema in maxilla. After explaining the treatment options, it was decided to treat with direct resin restorations due economic and conservative reasons.. Isolation was provided with Rubberdam. The teeth were roughened for 60 seconds using 37% orthophosphoric acid (Panora 200 etching gel, Imicryl Dental, Konya, Turkey). Universal adhesive

system (G-Premio BOND, GC Europe N.V) was applied for 10 seconds. The surfaces of the teeth were restored with composite resin (Estelite Asteria A1B, Tokuyama Dental, Japan). After finishing, surface polishing was completed with 2 different colored discs (Clearfil, Twist Dia, Kuraray Japan). The patient received oral hygiene training and was followed up. The restorations were evaluated in the control session 6 months later and it was determined that the patient was using them in a healthy manner. Conclusion: Direct composite resin restorations provided satisfying results for both patient and clinician with the advantages such as being an economical alternative and being performed in single session. The treatment met the patient's aesthetic expectations and provide an acceptable aesthetic appearance.

Keywords: Diastema, Aesthetics, Anterior Teeth, Resin Composite

Presentation ID / Sunum No= 9

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6830-1534

| 66

Akdeniz Diyeti Mitral Anüler Kalsifikasyona Karşı Koruyucu Olabilir

Assoc. Prof. Dr. Aliye Kuyumcu¹ , Assoc. Prof. Dr. Mevlüt Serdar Kuyumcu²

¹*Süleyman Demirel Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü*

²*Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı*

Özet

Giriş: Mitral anülüs kalsifikasyonu (MAK), mitral kapak halkasının fibrozu ve kalsifikasyonu ile karakterize olan kronik ve dejeneratif mitral kapak patolojisidir. MAK'nın yaşlılarda ve kadınlarda daha sık gözlemlendiği bildirilmiştir. MAK'nın karotis arter hastalığı, koroner arter hastalığı ve aortik aterom gibi aterosklerotik hastalıklarla ilişkisi gösterilmiştir. Bunun yanında, kronik böbrek yetersizliği bulunan hastalarda kalsiyum ve fosfor metabolizması bozukluklarına bağlı olarak görülme sıklığı artmaktadır. MAK'nın aterosklerotik sürecin bir göstergesi olduğu düşünülmektedir. Ateroskleroz ve MAK, ileri yaş, obezite, hipertansiyon, hiperlipidemi ve diyabet gibi benzer risk faktörlerine sahiptir. Akdeniz'i çevreleyen populasyonların tipik beslenme alışkanlıklarını temsil eden bir diyet tarzı; yüksek oranda meyve, sebze, tekli doymamış yağ, balık, kepekli tahıllar, baklagiller ve sert kabuklu yemişler ve az miktarda kırmızı et tüketimini içermektedir. Bu tip sağlıklı beslenme şekilleri, inflamasyon belirteçleri ve endotel fonksiyonu dahil olmak üzere ateroskleroz risk faktörleri ile ters ilişkilidir. Karotis arter intima-media kalınlığı, Akdeniz diyetinin bazı bileşenleri (meyveler, tam tahıllı hububatlar, lif, ceviz ve zeytinyağı) ile ilişkili bulunurken, yine de bir bütün olarak Akdeniz diyet tarzı beslenme ile MAK arasındaki ilişki hakkında veriler henüz net değildir. Bu araştırma, Akdeniz diyet skoru (ADS) ile MAK gelişimi ve şiddeti arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için amaçlanmıştır. Metod: Toplam 200 ardışık hasta [n=100 MAK (+) ve n=100 MAK (-)] çalışmaya dahil edildi. Toplanan tüm veriler ve hastaların ADS verileri karşılaştırıldı. Bulgular: Demografik özellikler açısından gruplar arasında anlamlı fark saptanmamıştır. Ortalama ADS MAK (+) grupta anlamlı olarak düşük saptanmıştır (p< 0.001). Sonuç: Çalışmamızda Akdeniz diyetinin MAK'a karşı koruyucu özellikleri saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Akdeniz Diyeti, Mitral Anüler Kalsifikasyon, İnflamasyon

Presentation ID / Sunum No= 53

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-3881-0810>

| 67

Özel Hastanelerde Hekimlik Hizmet Alımı Üzerine Nitel Bir Araştırma

Researcher Zeynep Daştan¹ , Prof.Dr. Enver Bozdemir²

¹Düzce Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Sağlık Yönetimi Analim Dalı

²Düzce Üniversitesi İşletme Fakültesi Sağlık Yönetimi Bölümü

Özet

Amaç: Özel hastanelerde hekimlik hizmet alımı, maliyetleri düşürme ve esnek istihdam politikaları açısından gittikçe tercih edilen bir yöntem haline gelmektedir. Çalışmanın amacı, özel hastanelerdeki hekimlik hizmet alım süreçlerini mali, hukuki ve idari boyutlarıyla değerlendirerek, sağlık politikası yapıcılarına ve hastane yönetimine faydalı bilgiler sunmaktır. **Yöntem:** Hekimlik hizmet alımı mali, hukuki ve idari perspektiften nitel yöntemle incelenmiştir. Veriler, Bolu ve Düzce illerindeki özel hastanelerin üst düzey yöneticileriyle yarı yapılandırılmış sorularla mülakat yoluyla toplanmıştır. Bu yöntemin uygulanmasıyla, katılımcılara açık uçlu sorularla daha derinlemesine bilgi edinme imkanı sunarak, katılımcıların deneyim ve görüşlerine dayalı geniş kapsamlı yanıtlar vermelerini sağlamıştır. Çalışma Bolu ve Düzce illerini kapsamaktadır. Veriler, Bolu’da Özel Ç. Hastanesi ve Özel F.H. Hastanesi ile Düzce’de Özel Ç. Hastanesi yöneticileriyle yüz yüze görüşmelerle elde edilmiştir. **Bulgular:** Elde edilen veriler, mali, hukuki ve idari açıdan kategorize edilerek incelenmiştir. Özel hastanelerin hekimlik hizmet alımı ile vergi ve sosyal sigorta primleri bakımından önemli avantajlar sağladığı belirlenmiştir. Bu yöntemle hastanelerin hekimlerin boşa geçen zaman ve sürelerden kaynaklanan zararı ortadan kaldırdığı görülmüştür. Bu yönetimin hem hekimlere hem de hastanelere ekonomik katkı sağladığı, ancak yönetsel açıdan hekimlerin diğer bağımlı çalışan personellerle uyumlu çalışma açısından sorunlar yaşandığı vurgulanmıştır. **Sonuç:** Özel hastanelerde hekimlik hizmet alımının maliyet avantajı sağladığını ancak yönetsel ve hukuki açıdan çeşitli zorluklarla karşılaşıldığını ortaya koymaktadır. Hekimlerin hizmet alımının, iş güvencesi ve memnuniyet açısından derinlemesine incelenmesi gerektiği ve mevcut kanuni düzenlemelerin yüzeysel kaldığı görülmektedir. Hem hastaneler hem de hekimler için mevcut yasal çerçevenin yeniden gözen geçirilerek gerekli önlemlerin alınması gerektiği sonucuna varılmıştır. **Anahtar Kelimeler:** Hekimlik Hizmet Alımı, Özel Hastaneler, Nitel Araştırma

Anahtar Kelimeler: Hekimlik Hizmet Alımı, Özel Hastaneler, Nitel Araştırma

Presentation ID / Sunum No= 72

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-2019-1214

| 68

Aile Hekimliği Asistanlarının Yaşlılarda Çoklu İlaç Kullanımına Yönelik Tutum ve Uygulamaları

Exp. Dr. Mehmet Vatansever¹

¹*Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi TRABZON*

**Corresponding author: Mehmet VATANSEVER*

Özet

Giriş:Polifarmasi, özellikle yaşlı hastalarda yaygın bir sorun olup, çoklu ilaç kullanımına bağlı yan etkiler ve ilaç-ilaç etkileşimleri nedeniyle ciddi riskler barındırmaktadır. Aile hekimliği asistanlarının polifarmasi yönetimine ilişkin tutum ve uygulamaları, hastaların sağlığı üzerinde belirleyici bir rol oynamaktadır. Bu çalışma, Trabzon, Rize, Erzurum ve Erzincan illerindeki aile hekimliği asistanlarının yaşlı hastalarda çoklu ilaç kullanımına yönelik tutumlarını ve bu durumla başa çıkma stratejilerini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Gereç ve yöntem:Çalışmamız kesitsel ve tanımlayıcı nitelikte olup, Trabzon, Rize, Erzurum ve Erzincan illerindeki aile hekimliği asistanlarını kapsamaktadır. Araştırmada, literatür taraması sonucunda araştırmacılar tarafından hazırlanan ve aile hekimliği asistanlarının polifarmasiye yönelik tutumlarını değerlendiren 25 soruluk bir anket, Google Formlar aracılığıyla katılımcılara gönderilmiştir. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, Ki-Kare testi ve Kruskal-Wallis testi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir. Bulgular:Çalışmaya, yaş ortalaması $30,36 \pm 4,52$ olan 55 kişi katılmıştır; bunların %43,6'sı ($n=24$) erkek, %56,4'ü ($n=31$) kadındır. Katılımcıların ortalama hekimlik süresi $5,07 \pm 3,51$ yıl, ortalama asistanlık süresi ise $1,55 \pm 1,15$ yıl olarak belirlenmiştir. Tüm katılımcılar, yaşlı hastalarda polifarmasiyi riskli veya çok riskli olarak değerlendirmiştir; ancak polifarmasi yönetiminde kendini yeterli görenlerin oranı %32,7 ($n=18$) olarak saptanmıştır. Katılımcıların günlük ortalama poliklinik sayısı $48,75 \pm 24,14$ iken, polifarmasi yönetiminde gereken dikkati gösterebilmeleri için olması gerektiğini düşündükleri poliklinik sayısı ortalama $25 \pm 12,58$ olarak belirtilmiştir. Ayrıca, polifarmasi yönetiminde kendini yeterli görenlerin, günlük ortalama olarak daha fazla sayıda 65 yaş üstü hasta baktığı tespit edilmiştir ($p=0,047$). Polifarmasi riskini azaltmaya yönelik en yaygın tercih edilen uygulama ise %74,5 ($n=41$) oranıyla gereksiz ilaçların bırakılması olmuştur. Sonuç:Bu çalışma, aile hekimliği asistanlarının polifarmasi yönetiminde önemli zorluklarla karşılaştığını ve bu durumun yaşlı hastalar için potansiyel sağlık riskleri taşıdığını ortaya koymaktadır. Katılımcıların polifarmasiye yönelik tutumları, bilgi ve deneyim eksikliğinin önemini vurgulamaktadır. Veriler, asistanların bu alanda kendilerini yetersiz hissettiklerini ve eğitim ile farkındalık artırma gerekliliğini göstermektedir. Polifarmasi risklerini azaltmak için en yaygın uygulamanın gereksiz ilaçların bırakılması olduğu göz önüne alındığında, eğitim programlarının ve klinik rehberlerin bu konuyu daha fazla vurgulaması gerekmektedir. Bu bağlamda, aile hekimliği asistanlarına yönelik stratejik eğitim ve destek uygulamalarının geliştirilmesi, polifarmasi yönetimindeki etkinliği arttıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Polifarmasi, Aile Hekimliği Asistanları, Yaşlı Hasta Yönetimi, İlaç Güvenliği

Presentation ID / Sunum No= 46

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1880-5280

| 69

Akut Koroner Sendrom ile Başvuran Hastalarında Fragmente QRS ile Sistemik İmmün İnflamatuar İndeksi Arasındaki İlişki

Exp. Dr. Murat Gökhan Yerlikaya¹

¹Of Devlet Hastanesi Trabzon

*Corresponding author: Murat Gökhan YERLİKAYA

Özet

Introduction: Bu çalışmanın amacı Akut Koroner Sendrom(AKS) ile hastanemize başvuran hastalarda elektrokardiyografide(EKG) saptanan Fragmente QRS ile Sistemik İmmün İnflamatuar İndeksi(SII)arasındaki İlişki araştırmak olacaktır. Methods: Çalışmamıza Ocak 2023 ile Kasım 2023 tarihleri arasında koroner yoğun bakım ünitesine interne edilmiş 286 hasta dahil edilmiştir. Nötrofil, lenfosit ve platelet değerleri kullanılarak SII hesaplanmıştır. Hastaların 12 derivasyon EKG'leri kullanılarak fragmente QRS varlığı saptanmıştır. Hastalar Fragmente QRS olan ve olmayan olmak üzere iki gruba ayrılmış ve istatistiksel analiz yapılmıştır. Results: Fragmente QRS grubunda yaş (p<0.001), BMI (p=0.020), hipertansiyon (p<0.001), kreatin (p<0.001) , albumin (p<0.001) , LV-EF (p=0.008) ve SII (p<0.001) istatistiksel anlamlı saptandı. Yapılan step by step multivariable regresyon analizinde yaş (OR=1.087, CI95%1.057-1.117, p<0.001), BMI (OR=1.067, CI95%1.010-1.127, p=0.020) ve SII (OR=1.004, CI95%1.002-1.006, p=0.003) akut koroner sendrom hastalarında fragmente QRS saptamanın bağımsız prediktörleri olarak saptandı. Conclusion:Bu çalışmada akut koroner sendrom hastalarında mortalite ile yakın ilişkili olan Fragmente QRS ile inflammatuar süreçler hakkında önemli bir parametre olan SII arasındaki ilişkiyi ortaya koyduk.

Anahtar Kelimeler: SII: Sistemik İmmün İnflamatuar İndeksi; Bmi: Vücut Kitle İndeksi; Lv-Ef: Sol Ventriküler Ejeksiyon Fraksiyonu

Relationshipbetweenfragmented QRS Andsystemicimmuneinflammatory Index in Patientspresentingwithacute Coronarysyndrome

Abstract

Introduction: Theaim of thisstudy is toinvestigatetherelationshipbetweenfragmented QRS detected on electrocardiography (ECG) andSystemicImmuneInflammatory Index (SII) in patientsadmittedtoourhospitalwithAcuteCoronarySyndrome (ACS). Methods: 286 patientswhowereinterned in thecoronaryintensivecareunitbetweenJanuary 2023 andNovember 2023 wereincluded in ourstudy. SII wascalculatedusingneutrophil, lymphocyteand platelet values. The

presence of fragmented QRS was determined using the 12-lead ECGs of the patients. The patients were divided into two groups as fragmented QRS and non-fragmented QRS and statistical analysis was performed. Results: In the fragmented QRS group, age ($p < 0.001$), BMI ($p = 0.020$), hypertension ($p < 0.001$), creatine ($p < 0.001$), albumin ($p < 0.001$), LV-EF ($p = 0.008$) and SII ($p < 0.001$) were found to be statistically significant. In the step by step multivariable regression analysis, age (OR=1.087, CI95% 1.057-1.117, $p < 0.001$), BMI (OR=1.067, CI95% 1.010-1.127, $p = 0.020$) and SII (OR=1.004, CI95% 1.002-1.006, $p = 0.003$) were found to be independent predictors of fragmented QRS detection in acute coronary syndrome patients. Conclusion: In this study, we demonstrated the relationship between fragmented QRS, which is closely related to mortality in patients with acute coronary syndrome, and SII, an important parameter about inflammatory processes.

Keywords: SII: Systemic immune inflammatory index; bmi: Body Mass Index; lv-Ef: Left ventricular ejection fraction

Presentation ID / Sunum No= 56

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0008-9608-2165

| 71

Ankilozan Spondilit Hastalığıyla İlgili Sorulara Yapay Zeka Destekli Programlar Tarafından Verilen Cevapların Doğruluğu ve Güvenilirliğinin Karşılaştırılması

Exp. Dr. Üzeyir Cansever¹

¹A LIFE HOSPİTAL

*Corresponding author: ÜZEYİR CANSEVER

Özet

Amaç: Ankilozan Spondilit hastalığı ile ilgili soruları yapay zeka destekli Chatgpt ve Gemini programlarına sorulması ve verilen cevapların doğruluk ve güvenilirliklerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve yöntem: Ankilozan Spondilit hastalığı ile ilgili Türk Romatoloji derneği tarafından hazırlanan 13 açık uçlu soru Chatgpt ve Gemini programlarına soruldu. Alınan cevapların doğruluğu 6 puanlık Likert ölçeğiyle (1 tamamen yanlış- 6 doğru) ve güvenilirliği 3 puanlık Likert ölçeği (1 eksik- 3 kapsayıcı) değerlendirildi. Sonuçlar: Güvenilirlik skorlarında Gemini yapay zeka programı Chatgpt programına göre istatistiksel olarak anlamlı yüksekti (p=0.02). Doğruluk skorlarında gemini programının skorları daha yüksek olmasına karşın aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı (p> 0.05). İstatistiksel test olarak Mann-whitney U testi kullanılmıştır. Sonuç: Bu çalışma, Ankilozan Spondilit ile ilgili sorulara verilen cevapların değerlendirilmesinde yapay zeka programları arasında farklılıklar olduğunu göstermektedir. Gemini programının güvenilirlik açısından daha yüksek performans sergilemesi, bu programın tıbbi bilgi sağlama konusundaki kapsamlılığına işaret ederken, doğruluk açısından her iki program arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmaması, her iki programın da yeterli bilgi sunma kapasitesine sahip olduğunu göstermektedir. Gelecekteki çalışmalar, bu yapay zeka programlarının sağlık profesyonelleri tarafından desteklenen rehberlerle birlikte kullanım potansiyelini inceleyebilir.

Anahtar Kelimeler: Ankilozan Spondilit, Yapay Zeka, Güvenilirlik Doğruluk

Comparison of Accuracy and Completeness of Answers Given by Artificial Intelligence-Assisted Programs to Questions About Ankylosing Spondylitis Disease

Abstract

Objective: It was aimed to ask questions about Ankylosing Spondylitis to the artificial intelligence-supported Chatgpt and Gemini programs and to evaluate the accuracy and completeness of the answers given. Materials and methods: 13 open-ended questions prepared by the Turkish Rheumatology Association about Ankylosing Spondylitis were asked to the Chatgpt and Gemini programs. The accuracy of the answers received was evaluated with a 6-point Likert scale (1 completely wrong - 6 correct) and the completeness was evaluated with a 3-point Likert scale (1 missing - 3 inclusive). Results: In terms of completeness scores, the Gemini artificial intelligence program was statistically significantly higher than the Chatgpt program ($p=0.02$). Although the Gemini program had higher scores in terms of accuracy, no statistically significant difference was found between them ($p> 0.05$). The Mann-Whitney U test was used as a statistical test. Conclusion: This study shows that there are differences between AI programs in the evaluation of answers to questions related to Ankylosing Spondylitis. The higher performance of the Gemini program in terms of completeness indicates the comprehensiveness of this program in providing medical information, while the absence of a statistically significant difference between the two programs in terms of accuracy indicates that both programs have the capacity to provide sufficient information. Future studies may examine the potential of these AI programs to be used in conjunction with guidelines supported by healthcare professionals.

Keywords: Ankylosing Spondylitis, Artificial Intelligence, Completeness, Accuracy

Presentation ID / Sunum No= 103

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2558-7023

| 73

Bilateral Striopallidentat Kalsinozis: Klinik, Genetik ve Radyolojik Bulgular

Dr. Esma Kobak Tur¹

*¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Kliniği
Corresponding author: Esma Kobak TUR

Özet

Giriş: Bilateral striopallidentat kalsinozis (BSPDK) sıklıkla iki taraflı bazal ganglia, periventriküller beyaz cevher ve serebellar yerleşimli idiopatik kalsifikasyonlarla karakterize bir nörodejeneratif hastalıktır. Sporadik ve ailesel olan formları, hipoparatiroidizm veya psödohipoparatiroidizm gibi kalsiyum ve paratiroid hormon metabolizması bozuklukları ile ilişkili olmadığı düşünülmektedir. Klinik belirtiler, bilişsel işlevlerde bozulma, parkinsonizm, distoni, kore gibi hareket bozuklukları, epileptik nöbetler, duygudurum bozuklukları ya da baş ağrısı şeklinde kendini gösterebilmektedir. Method: Çalışmada hareket bozuklukları polikliniğimize farklı klinik belirtilerle başvuran, radyolojik ve bazıları da genetik olarak konfirme edilmiş BSPDK olguları dâhil edilmiş ve nihayi tedavileri tartışılmıştır. Bulgular: Çalışmaya dâhil ettiğimiz hastalarımızın yaş ortalaması 54.25±23.53 olup, yaşların medyan değeri 48, minimum 22 ve maksimum 85 idi. Olguların %37,5 i kadındı. Klinik belirtiler incelendiğinde; hastaların yarısı Parkinsonizm bulguları ile başvurmuş olup, üçte birine kognitif yetmezlik eşlik ediyordu. İki hastamızın ilk başvurusu epileptik nöbetler şeklindeydi. Bir olgumuz jeneralize kore ve eşlik eden hemifasyal spazm mevcuttu. Özgeçmiş incelemelerinde; bir hastamızda hipofiz adenom cerrahisi ve sarkoidoz öyküsü, bir hastamızda total tiroidektomi öyküsü mevcuttu. Tüm hastalarımızın kan ve idrar ağır metal seviyeleri, serum kalsiyum, fosfor, magnezyum, alkalın fosfataz, kalsitonin, D vitamini, paratiroid hormonu incelemesi normal sınırlardaydı. Bir hastamız genetik olarak konfirme edilebildi. Kranial BT incelemelerinde tüm hastalarda bazal ganglia, talamus, serebellum ve sentrum semiovaleyi içine alan yaygın kalsifikasyonlar görüldü. Parkinsonizm bulguları ile başvuran bir olgumuz levodopa yanıtı, nöbetlerle prezente olan olgularımız anti-epileptik tedavi ile kontrol altında ve hemifasyal spazmı olan olgumuz botulinum toksin tedavisinden yarar gördü. Sonuç: Nadir bir hastalık olan bilateral striopallidentat kalsinozis çok farklı klinik bulgularla seyredebilmektedir. Benzer radyolojik bulguları olmasına rağmen olgularda kalsifikasyonların yeri ve şiddeti tüm klinik çeşitliliği yansıtmamaktadır. Genetik biyobelirteçler ve ileri görüntüleme yöntemleri klinik ifadeyi daha iyi tahmin etmede yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Bilateral Striopallidentat Kalsinozis; Parkinsonizm; Kore; Kalsiyum; Bazal Ganglia Kalsifikasyon

Bilateral Striopallidodentate Calcinosis: Clinical, Genetic, and Radiological Findings

Abstract

Introduction: Bilateral striopallidodentate calcinosis (BSPDC), is a neurodegenerative disorder characterized by idiopathic calcifications in the bilateral basal ganglia, periventricular white matter, and cerebellum. Both sporadic and familial forms are not associated with calcium and parathyroid hormone metabolism disorders such as hypoparathyroidism or pseudohypoparathyroidism. Clinical symptoms can manifest as cognitive dysfunction, movement disorders like parkinsonism, dystonia, and chorea, as well as epileptic seizures, mood disorders, or headaches. Method: This study included cases of BSPDC presented to our movement disorders clinic with various clinical symptoms, some of which were confirmed radiologically and genetically, and their final treatments were discussed. Findings: The average age of the patients included in the study was 54.25 ± 23.53 years, with a median age of 48, a minimum of 22, and a maximum of 85. 37.5% of the cases were female. Upon examining clinical symptoms, half of the patients presented with parkinsonism, with one-third also experiencing cognitive impairment. Two of our patients' initial presentations were in the form of epileptic seizures. One patient had generalized chorea with accompanying hemifacial spasm. One patient had a history of pituitary adenoma surgery and sarcoidosis, while another had a history of total thyroidectomy. All patients had normal levels of heavy metals, serum calcium, phosphorus, magnesium, alkaline phosphatase, calcitonin, vitamin D, and parathyroid hormone levels. One patient was genetically confirmed. Cranial CT scans revealed widespread calcifications involving the basal ganglia, thalamus, cerebellum, and centrum semiovale in all patients. One patient with parkinsonism responded to levodopa, while patients presenting with seizures were managed with antiepileptic treatment, and the patient with hemifacial spasm benefited from botulinum toxin. Conclusion: Bilateral striopallidodentate calcinosis, a rare disease, can present with various clinical findings. Despite similar radiological findings, the location and severity of calcifications in cases do not fully reflect the clinical diversity. Genetic biomarkers and advanced imaging techniques may assist in better predicting clinical expression.

Keywords: Bilateral Striopallidodentate Calcinosis; Parkinsonism; Chorea; Calcium; Basal Ganglia Calcification

Presentation ID / Sunum No= 61

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8829-9120>

| 75

Distal Üreter Taşı İle Flebolit Ayırımında Bilgisayarlı Tomografi Histogram Analizinin Yerinin Araştırılması

Exp. Dr. İbrahim Çağrı Tural¹

¹*Kahramanmaraş Necip Fazıl Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç: Çalışmamızın amacı; taş protokollü abdomen bilgisayarlı tomografi (BT)'de, distal üreter taşı ile flebolit ayırımının yapılamadığı durumlarda, ilgi alanı (İA) ile histogram analizi yönteminin bu iki durumu ayırt edebilmekteki yerinin araştırılmasıdır. **Gereçler ve yöntem:** Tomografilerinde distal üreter taşı bulunan 100 erişkin hasta (>16 yaş) ile pelvik fleboliti bulunan 100 erişkin hasta seçildi. Üreter distal 1/3 kesimde görülen ≥ 3 mm taş ve ≥ 3 mm pelvik fleboliti olan hastalar çalışmaya dahil edildi. Histogram analizi için İA ölçümü el çizim aracı kullanılarak, sınırları en net seçilebilen kenarlardan en geniş boyutta ölçülerek Hounsfield Unit (HU) değeri elde edildi. İlgili alanı içindeki her bir piksel için ölçülen X-ışını atenuasyon değerlerinin istatistiksel hesaplamaları yapıldı. **Bulgular:** Toplam 200 hastanın 130'u erkek, 70'i kadındı. Yaş ortalamaları taş grubunda $40,88 \pm 17,83$ yıl; flebolit grubunda $49,58 \pm 16,58$ yıldır. Histogram analizinde hesaplanan 13 farklı parametre iki grup arasında karşılaştırıldı. Standart deviyasyon (SD), minimum, maksimum, varyans ve kurtosis değerleri istatistiksel olarak anlamlı ($p < 0.05$) bulundu. **Sonuç:** Distal üreter taşlarını pelvik flebolitlerden ayırma güçlüğü nedeniyle bu ayırım için çeşitli radyolojik belirteç ve yöntemler kullanılmakta ve geliştirilmektedir. Literatürde histogram analizinin farklı konularda kullanımıyla ilgili çeşitli çalışmalar yer almaktadır. Çalışmamızda histogram analizi ile elde edilen çeşitli parametrelerden SD, minimum, maksimum, varyans ve kurtosis değerlerinin bu ayırma katkıda bulunabileceği yönünde veriler elde edildi. Histogram analizi distal üreter taşı ile pelvik flebolit ayırımında kullanılabilecek ek incelemeye gerek kalmadan tanıya katkı sağlayabilecek bir metod olabilir. **Anahtar Sözcükler:** Taş, üreter, distal, flebolit, bilgisayarlı tomografi (BT), histogram analizi, ilgi alanı (İA)

Anahtar Kelimeler: Taş, Üreter, Distal, Flebolit, Bilgisayarlı Tomografi (BT), Histogram Analizi, İlgili Alanı (İA)

Investigation of the Computerized Tomography Histogram Analysis in Distal Ureteral Stone and Pelvic Phlebolith Distinction

Abstract

Aim: The aim of this study is to investigate the region of interest (ROI) and histogram analysis method in differentiating distal ureteral stone and phlebolitis on abdominal computed tomography (CT) with stone protocol. Materials and Methods: 100 adult patients (> 16 years) with distal ureteral stones and 100 adult patients with pelvic phlebolitis were selected on CT scans. Patients with ≥ 3 mm stones and ≥ 3 mm pelvic phlebolitis seen in 1/3 of the distal ureter were included in the study. For histogram analysis, the ROI measurement was conducted at the largest dimension with the most clearly selectable edges using the hand-drawing tool. Statistical calculations of X-ray attenuation values for each pixel of interest were made. Findings: Of the 200 patients, 130 were male and 70 were female. The mean age was 40.88 ± 17.83 in the stone group and 49.58 ± 16.58 in the phlebolite group. The 13 different parameters calculated by histogram analysis were compared between the two groups. Standard deviation (SD), minimum, maximum, variance and kurtosis were statistically significant ($p < 0.05$). Result: Because of the difficulty in separating distal ureteral stones from pelvic phlebolitis, various methods are used for this distinction. Studies on the use of histogram analysis on different topics are included. In our study, data obtained from various parameters by histogram analysis that SD, minimum, maximum, variance and kurtosis values may contribute to this distinction were obtained. Histogram analysis can be used to differentiate between distal ureteral stone and pelvic phlebolitis and may contribute to the diagnosis without additional examination.

Keywords: Stone, Ureter, Distal, Phlebolitis, Computed Tomography (CT), Histogram Analysis, Region of Interest (ROI)

Presentation ID / Sunum No= 5

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6098-9920

| 77

Epizodik Migren Baş Ağrılarının Profilaksisinde Botulinum Toksin Tip A Etkinliği

Dr. Zeynep Selcan Şanlı¹

¹SBÜ, Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

**Corresponding author: Zeynep Selcan*

Özet

Giriş: Oral profilatik anti-migren tedavilerine uyum hala biraz hayal kırıklığı yaratmaktadır: Hastaların % 40-50'sinde etkisizdir ve bu, yan etkiler nedeniyle düşük toleransla birlikte, migren hastalarının %60'ından fazlasının 2 ay sonra bunları bıraktığı görülmektedir. Bu nedenle daha iyi performans gösteren ve özellikle daha iyi tolere edilen tedavilere gerçek bir ihtiyaç vardır. Bu araştırmada, medikal tedaviye dirençli migren hastalarında botulinum toksin tip A (BoNT/A) enjeksiyonu ile baş ağrısı atak sıklığı, atak şiddeti ve botulinum toksin etkinlik süresinin değerlendirilmesi planlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Migren tanısı alan hastaların demografik bilgileri retrospektif olarak kaydedildi. Migren atağının neden olduğu rahatsızlık Görsel analog skala (VAS; 0-10 puan) ile belirlendi. Ek olarak, migren atağının süresi (AD; saat) ve bir ay boyunca ağrı sıklığı (AF; kez/ay) belirlendi. VAS, AD ve AF ölçümleri BoNT/A öncesi, işlem sonrası 15. gün, 1., 3. ve 6. aylarda tekrarlandı. Bulgular: Çalışmaya toplam 38 kadın ve 11 erkek dahil edildi. BoNT/A öncesi ortalama VAS skoru 7 (7/8), AD 16 (12/20) saat ve AF ayda 5 (4/6) kez bulundu. Ortalama olarak tüm hastalarda VAS skoru işlemin 15. gününde 1'e (1/2) düştü, 6 ay sonra ise 2 (1/3) olarak saptandı ($p<0.001$ ve $p<0.001$). VAS skoru ilk ay itibariyle tüm hastalarda minimum düzeye düştü, 3. ayda anlamlı artış gösterdi, 3-6. ay boyunca da benzer bir seyir göstermiş, ancak işlem öncesi ölçüme göre anlamlı olarak düşük seyretti. Atak süresi tüm olgularda ve tüm ölçümlerde işlem sonrası işlem öncesine göre anlamlı olarak daha düşük kaldı (tüm karşılaştırmalar için $p<0.001$). AF tüm olgularda işlem sonrası 15. günde ortalama 0'a (0/1) düştü ve işlem öncesi döneme göre ortalama 6 ay daha düşük kaldı ($p<0.01$, tüm karşılaştırmalar için). Sonuç: Bu çalışma, BoNT-A tedavisinin migren üzerinde etkili olduğunu ve hastaların fonksiyonel iyilik halini ve yaşam kalitesini iyileştirdiğini doğrulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Migren, Botulinum Toksin, Baş Ağrısı

Presentation ID / Sunum No= 40

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2209-5437

| 78

Febril Nötropeni Ye Yaklaşım

Asst. Prof. Dr. Adil Furkan Kılıç¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Erzurum Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı

Özet

Febril nötropeni, immün sistemi baskılanmış hastalarda sık görülen ve hızla tanı konulup tedavi edilmesi gereken bir hematolojik ve onkolojik acildir. Febril nötropeni modern kemoterapinin sık karşılaşılan ve önemli komplikasyonları arasındadır. Genellikle kanser tedavisi alan hastalarda, özellikle de kemoterapi sonrası ortaya çıkar. Bu durum, nötrofil sayısının düşüklüğü ile birlikte vücutta enfeksiyon gelişme riskini önemli ölçüde artırır. Kemoterapi alan kişilerde ateş ve nötropeni varlığında olarak başvurudan itibaren ilk bir saat içinde antibiyotiklerin derhal uygulanmasını gerektirir. Hastanın kliniğine göre, antibiyotik tedavisi yatarak veya ayakta başlanabilir. Febril nötropeni zamanında tedavi edilmezse, multiorgan yetmezliğine ilerleyebilir ve ölümcül olabilir. Bu yönüyle febril nötropeni yüksek morbidite ve mortalite oranlarına sahip olabileceği için erken tanı ve hızlı müdahale hayati önem taşır. Bu makalede febril nötropeni tanısı, risk faktörleri, klinik bulguları ve tedavi yaklaşımları ele alınacaktır

Anahtar Kelimeler: Febril Nötropeni, Onkolojik Acil, Nötropenik Ateş

Presentation ID / Sunum No= 91

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5653-5966

| 79

Karın Ağrısı İle Acil Servise Başvuran 4 Kadın Hastada Farkındalığımızın Az Olduğu Bir Tanı: Nutcracker Sendromu

Exp. Dr. Dilek Aslan Kutsal¹

¹*Dr. Siyami Ersek Kalp ve Damar Cerrahisi Hastanesi Nefroloji Kliniği*

Özet

Giriş -Amaç Nutcracker Sendromu (NCS) sol renal vene bası sonucu ortaya çıkan bir klinik tablodur. Sendrom ilk olarak 1937 yılında Grantin tarafından tanımlanmıştır. Sol renal venin abdominal aort ve süperior mezenterik arter (SMA) arasında sıkışması sonucu gelişen bir venöz kompresyon hastalığıdır. Materyal ve Metod Acil servise başvuran NCS tanısı koyduğumuz hastaların klinik bulguları ve düzenlenen tedavileri hastane arşiv sisteminden retrospektif olarak olarak tarandı. Bulgular Hastaların tümü kadın ve genç yaş grubundan oluşmaktaydı. Tüm hastalar ikincil bir invaziv tedavi uygulanmamıştı. Palyatif semtomatik tedavi ile izlem önerilmişti. Hastalarının demografik verileri ve labratuvar bulguları arasında farklılık izlenmedi.. Tümünün ortak geliş şikayeti kronik karın ağrısı idi. Tartışma-Sonuç NCS da Sol renal vene basının kan akımını engellemesi sonucu ven içerisinde oluşan basınç artışı sol böbrekte kongesyona yol açmaktadır (1,2). Kesin tanı kriterlerinin olmaması ve semptomlarının değişkenliğinden dolayı yaygınlığı konusunda net bilgi yoktur. En sık rastlanan semptomlar hematüri, proteinüri ve sol yan ağrısıdır Nutcracker Sendromlu hastalar asemptomatik hematüriden ağır pelvik konjesyona kadar değişen yelpazede çok farklı klinik tablolarla ortaya çıkabilir. Bunların bazıları; hematüri, ortostatik proteinüri, yan ağrısı, karın ağrısı, varikosel, dismenore, halsizlik ve yorgunluk gibi belirti ve bulgularla başvuruabilir. Görülme sıklığı kadınlarda daha fazlaymış gibi olsa da her iki cinste eşit oranda görülmektedir. Bizim olgularımızın tümü kadın cinsiyetinden oluşmaktaydı ve genç yaşta idiopatik saptanılmıştı. Genellikle ince uzun yapılı ve zayıf kişilerde görülmektedir. NCS tanısında öncelikle en önemli konu bu sendromdan şüphelenilmesidir (2,3). Doppler ultrasonografi invazif olmaması nedeniyle NCS şüphesi olan hastalarda ilk olarak tercih edilmektedir (3). NCS tedavisi, hem farklı tanı kriterlerinin kullanılması nedeniyle tedavi için iyi endikasyonlar hem de belirli bireyler için en iyi tedavi yöntemi açısından tartışmalı bir konu olmaya devam etmektedir. Hafif hematüri ve tolere edilebilir semptomları olan kişilerde konservatif yaklaşım önerilmektedir. Çok genç yaşta ki hastalarımız için konservatif takibi uygun görülmüştü. Cerrahi veya endovasküler bir girişim düşünülmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Nutcracker Sendromu

Presentation ID / Sunum No= 32

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6112-3950

| 80

Langerhans Hücreli Histiositoz ve Renal Hücreli Karsinom Birlikteliği: Nadir Bir Vaka

Dr. Fatma Yılmaz¹

¹*Etlik Şehir Hastanesi, Hematoloji Kliniği*

Özet

Giriş: Langerhans hücreli histiositoz (LHH); nedeni bilinmeyen langerin pozitif hücrelerin çeşitli organ ve dokularda birikmesi ile oluşan en yaygın histiositik bozukluktur. Erişkinlerde görülme sıklığı milyonda 0.07 olup çocuklara göre daha az görülür. Böbrek tümörlerinin en sık görülen formu renal hücreli karsinom (RCC) dur. RCC görülme sıklığı genel popülasyonda 100.000/12.5 iken hematolojik maligniteli popülasyonda 100000/31.8 ile biraz daha sık görülmektedir. Bu veriler ışığında hematolojik malignitelerde RCC görülme riski; normal popülasyona göre yüksek saptanmaktadır. Ancak genel olarak RCC ve hematolojik malignitelerin aynı vakada görülmesi nadir karşılaşılan bir durumdur. Biz burada RCC ve LHH birlikteliği görülen bir vaka sunmak istedik. Vaka Sunumu: 55 yaşında erkek hasta yan ağrısı ve idrar yaparken ağrı şikayeti ile üroloji polikliniğine başvurdu. Yapılan tetkikler sonucu hastada böbrek alt pol kortikomedüller alanda 40*32*42 mm boyutunda olası RCC olan kitle saptandı. Hastaya sol parsiyel nefrektomi uygulandı. Parsiyel nefrektomi patolojisi berrak hücreli renal hücreli karsinom ve tümör içinde lokalize 6x6 mm boyutlarında LHH odağı olarak raporlandı. LHH evre ve tedavi endikasyonu açısından kemik sintigrafisi, toraks bilgisayarlı tomografi, abdomen ultrasonografi, beyin magnetik rezonans görüntüleme ve hipofiz magnetik rezonans görüntüleme yapıldı. Bu tetkikler sonucu unifokal LHH olarak değerlendirilen hastaya cerrahi rezeksiyon uygulandığı için ek tedaviye gerek duyulmadı. Hastanın RCC açısından onkoloji tarafından nefrektomi sonrası bir reseptör tirozin kinaz ile takibi yapılmaktadır. Tartışma: Literatürde RCC ile birlikte görülen en sık hematolojik maligniteler lenfomalar olarak raporlanmıştır. Hematolojik maligniteler ve RCC nin birlikteliği için öne sürülen mekanizmalar; ortak genetik mutasyonlar, hormonal nedenler, çevresel faktörler, viral enfeksiyonlar ve ilk malignitenin immünmodülatör etki ile ikinci maligniteye yatkınlık sağlaması olarak sayılabilir. RCC ve hematolojik malignite birlikteliği olan hastalar daha sık ve uzun süreli takip edilmelidir. Bu hastalarda ileri genetik araştırmalar bu birlikteliğin altında yatan nedeni açıklamaya yardımcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hematolojik Maligniteler, Langerhans Hücreli Histiositoz, Renal Hücreli Karsinom

Coexistence of Langerhans Cell Histiocytosis and Renal Cell Carcinoma: A Rare Case

Abstract

Introduction: Langerhans cell histiocytosis (LCH); is the most common histiocytic disorder caused by the accumulation of langerin positive cells in various organs and tissues of unknown cause. The incidence in adults is 0.07 per million and is less common than in children. While the incidence of RCC is 12.5/100,000 in the general population, it is slightly more common in the population with hematological malignancies at 100,000/31.8. In light of these data, the risk of RCC in hematological malignancies is determined to be higher than in the normal population. Here, we wanted to present a case of RCC and LCH together. Case Report: A 55-year-old male patient applied to the urology clinic with complaints of flank pain and pain during urination. As a result of the examinations, a possible RCC mass measuring 40*32*42 mm was detected in the lower pole corticomedullary area of the kidney. The patient underwent left partial nephrectomy. The pathology of the partial nephrectomy was reported as clear cell renal cell carcinoma and a 6x6 mm LCH focus localized within the tumor. Bone scintigraphy, thorax computerized tomography, abdomen ultrasonography, brain and pituitary magnetic resonance imaging were performed. As a result of these examinations, the patient was evaluated as unifocal LCH and surgical resection was performed, so no additional treatment was required. The patient is being followed up by oncology with a receptor tyrosine kinase after nephrectomy for RCC. Discussion: The mechanisms suggested for the association of hematological malignancies and RCC are; These may include common genetic mutations, hormonal causes, environmental factors, viral infections, and the immunomodulatory effects of the first malignancy, which may predispose to a second malignancy. Patients with RCC and hematological malignancy should be followed up more frequently and for longer periods. Further genetic studies in these patients will help explain the underlying cause of this association.

Keywords: Hematological Malignancies, Langerhans Cell Histiocytosis, Renal Cell Carcinoma

Presentation ID / Sunum No= 34

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0880-7215

| 82

Obez Çocuklarda Subklinik İnflamasyon Belirteçlerinin Değerlendirilmesi

Dr. Samet Özer¹

¹*Hüma International Hospital*

Özet

Çocukluk çağı obezitesi özellikle ve tüm dünyada 21.yüzyılda giderek artan en önemli çocuk sağlığı sorunlarından biri olarak karşımıza çıkmaktadır. Obezite çocukluk çağında ilk 1 yaşta, hayatın 5-6. yılında ve ergenlik döneminde belirgin bir artış göstermektedir. Obezite genetik ve genetik olmayan pek çok faktörün etkisiyle ortaya çıkan klinik bir durumdur. Çok sayıda çalışma göstermiştir ki obezitenin bir sonucu olarak inflamasyon ortaya çıkmaktadır. Ancak son zamanlarda inflamasyonun da obezitenin oluşumunda nedensel bir rol oynadığı görüşü ileri sürülmektedir. Obezite ilişkili inflamasyon yağ doku, pankreas, kalp, beyin, karaciğer ve iskelet kası gibi pek çok dokuyu etkilemektedir. Obezitenin neden olduğu inflamasyonun doğası doğuştan gelen immün sistemi aktive etmesi bakımından diğer inflamatuvar süreçlerden farklıdır. Obezite beraberinde pek çok sorun getirmektedir. Çocukluk çağı obezitesi kardiyovasküler hastalıklar, hipertansiyon, tip 2 diyabet, yağlı karaciğer, ortopedik sorunlar ve kendine güvende azalma gibi pek çok kısa dönem ve uzun dönem sağlık sorunlarına yol açmaktadır. Obezite ile ilişkili en yaygın görülen metabolik bozukluk insülin rezistansıdır. İnflamasyonun doğrudan insülin direnci ile ilişkili olduğuna dair çok büyük kanıtlar vardır. İnflamasyon doğrudan ya da dolaylı olarak insülin etkilerini bloke eder. İnflamasyonda en önemli rolü makrofajlar oynamaktadır. Beyaz yağ dokuda inflamatuvar hücrelerin artışı hemen her zaman adiposit fonksiyon bozukluğuna neden olur. Glukoz intoleransı ve insülin direnci gibi metabolik bozukluklara neden olur. Çocukluk çağında metabolik sendrom, obezite, IR, dislipidemi ve HT'dan 3'ünün varlığı olarak tanımlanmaktadır. Sunulan çalışmada MS tanısı için çocuklar için modifiye edilmiş WHO'nun MS tanı kriterleri kullanılmıştır. Hastalara metabolik sendrom tanısı çocuklar için uyarlanmış WHO kriterlerine göre kondu. Aşağıda sıralanan 4 WHO kriterinden üçünü taşıyan hasta MS tanısı aldı; (1) obezite BKİ>95 p yaş ve cinsiyet göre); (2) anormal glukoz dengesi (açlık hiperinsülinemisi, bozulmuş açlık glukozu veya bozulmuş glukoz toleransı); (3) hipertansiyon (sistolik kan basıncının yaş, Cinsiyet ve boya göre >95 p); (4) dislipidemi (yüksek TG, HDL-C<35 mg/dL ve yüksek TK). Bu çalışmada kliniğimizde takip ettiğimiz 348 obez çocuk hasta subklinik inflamasyon belirteçlerinden nötrofil/lenfosit, platelet/lenfosit, monosit/HDL-K ve boy, kilo, vücut kitle indeksi, sistolik kan basıncı, diastolik kan basıncı, açlık glukozu, açlık insülin, HOMA-IR, WBC, Hgb, Nötrofil, Lenfosit, Monosit, Platelet, MPV, RDW, CRP, ALT, AST, HDL-K, LDL-K, trigliserid ve total kolesterol değerleriyle birlikte değerlendirilerek obezitedeki inflamasyon varlığı araştırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Obezite, Subklinik İnflamasyon

Presentation ID / Sunum No= 54

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7840-7554

| 83

Obezitenin Beyin Sisi Üzerinde Etkisinin İncelenmesi

**Asst. Prof. Dr. Mert Kartal¹ , Dyt. Sabahat Yıldız² , Assoc. Prof. Dr. Gürkan Kapıkıran¹ , Assoc.
Prof. Dr. Ramazan Bayer¹**

¹Malatya Turgut Özal Üniversitesi

²Battalgazi Devlet Hastanesi

Özet

Giriş ve Amaç: Dünya çapında yaygınlaşan bir sağlık sorunu olan obezite, artık pandemi olarak nitelendirilmektedir. Beyin sisi genellikle hastaların entelektüel işlevlerde yaşadıkları çeşitli sorunları açıklayabilmek için kullanılan tanımlayıcı bir terimdir. Bu çalışmada amaç obezitenin beyin sisi üzerinde ki etkisinin incelenmesidir. **Yöntem:** Çalışma tanımlayıcı kesitsel bir çalışmadır. Veriler 66 obez ve 64 obez olmayan kişi üzerinden toplandı. G Power güç analizi kullanılarak örneklem belirlendi. Etik ve kurum izinleri ilgili kurumlardan alındı. Verilerin analizinde SPSS paket program kullanılmıştır. $p < 0.05$ anlamlı kabul edilmiştir. **Bulgular:** Çalışma 130 kişi üzerinden yürütüldü. Çalışmaya katılanların %60.8'i kadın, %59.2'si evli, %68.5'i üniversite ve üzeri eğitime sahip, %70'i sigara kullanmamakta ve %50.8'inin Beden Kütle İndeksi 30 ve üzeridir. Katılımcıların cinsiyetlerinin, medeni durumlarının, sigara kullanma durumlarının ve yaşlarının beyin sisi üzerinde anlamlı bir etkisi bulunmamıştır ($p > 0.05$). Katılımcıların eğitim seviyeleri, ekonomik durumları ve kronik hastalıklarının olma durumları ile beyin sisi arasında anlamlı ilişki tespit edilirken ($p < 0.05$), obezite ile beyin sisi arasında ilişki olduğu ancak bu ilişkinin anlamlı olmadığı tespit edildi. ($p > 0.05$). **Sonuç:** Araştırma sonucunda eğitim seviyesi, kronik hastalık ve ekonomik durumun beyin sisi üzerinde anlamlı düzeyde etkili olduğu, obezitenin beyin sisi üzerinde etkili ancak anlamlı bir şekilde etkili olmadığı görüldü. Daha geniş ve popülasyonlarda ve farklı kültürlerde çalışmanın tekrarlanması önerilmektedir

Anahtar Kelimeler: Obezite, Beyin Sisi, Etki

Investigation of the Effect of Obesity On Brain Fog

Abstract

Introduction and Objective: Obesity, which is a widespread health problem worldwide, is now characterised as a pandemic. Brain fog is a descriptive term generally used to explain various problems that patients experience in intellectual functions. The aim of this study was to investigate the effect of obesity on brain fog. **Method:** The study is a descriptive cross-sectional study. Data were collected from 66 obese and 64 non-obese people. The sample was determined using power analysis. Ethical and institutional permissions were obtained from the relevant institutions. SPSS package programme was

used to analyse the data. $p < 0.05$ was considered significant. Results: The study was conducted on 130 people. Among the participants, 60.8% were female, 59.2% were married, 68.5% had university education or higher, 70% were non-smokers, and 50.8% had a Body Mass Index of 30 or higher. Gender, marital status, smoking status and age of the participants had no significant effect on brain fog ($p > 0.05$). While there was a significant relationship between the participants' education level, economic status and the presence of chronic diseases and brain fog ($p < 0.05$), there was a relationship between obesity and brain fog, but this relationship was not significant ($p > 0.05$). Conclusion: The results of the study showed that education level, chronic disease and economic status had a significant effect on brain fog, while obesity had an effect on brain fog but not significantly. It is recommended to repeat the study in larger populations and in different cultures.

Keywords: Obesity, Brain Fog, Impact

Presentation ID / Sunum No= 73

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0008-9001-7805

| 85

Polikistik Over Sendromu Olan Kadınlarda İnsülin Direnci Üzerinde Polifenollerin Etkisi

Ma. St. Elif Keskin¹ , Assoc. Prof. Dr. Rıza Çıtıl¹

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Özet

Polikistik over sendromu (PKOS), doğurganlık çağındaki kadınlarda sıklıkla görülen ve insülin direnciyle ilişkili olan bir endokrin bozukluktur. PKOS, oligomenore, polikistik over büyümesi, kronik anovulasyon, infertilite ve amenore ile karakterize bir sendromdur. Bu bulguların PKOS dışında çeşitli nedenleri olabileceğinden, uygun tanı ve tedavi için dikkatli ve hedef odaklı bir öykü ile fizik muayene yapılması gereklidir. İnsülin direnci, PKOS'un önemli bir parçasıdır ve yapılan çalışmalar, PKOS'lu hastaların yaklaşık %50'sinin farklı seviyelerde insülin direnci yaşadığını göstermektedir. PKOS'lu kadınlar için diyet ve yaşam tarzı değişiklikleri öne çıkan tedavi önerileri arasında yer almaktadır. Araştırmalar, polifenol alımının PKOS için etkili bir diyet müdahalesi olabileceğini ve insülin direnci üzerinde olumlu etkiler yarattığını göstermektedir. Bu derlemenin amacı, polikistik over sendromu olan kadınlarda diyet polifenollerinin insülin direnci üzerindeki etkilerini incelemektir. Derlemede 'Polikistik Over Sendromu', 'İnsülin Direnci' ve 'Polifenol' anahtar kelimeleri kullanılarak PubMed, Science Direct ve Google Akademik veri tabanları taranmış ve mevcut makaleler değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Polikistik Over Sendromu, İnsülin Direnci, Polifenol

Effect of Polyphenols On Insulin Resistance in Women With Polycystic Ovarian Syndrome

Abstract

Polycystic ovarian syndrome (PCOS) is an endocrine disorder frequently seen in women of reproductive age, associated with insulin resistance. PCOS is characterized by oligomenorrhea (irregular or infrequent menstrual periods), polycystic ovarian morphology, chronic anovulation, infertility, and amenorrhea. Since these findings may have multiple causes aside from PCOS, a careful and focused medical history and physical examination are essential for appropriate diagnosis and treatment. Insulin resistance is a major component of PCOS, and studies show that up to 50% of PCOS patients have varying degrees of insulin resistance. Treatment recommendations for women with PCOS emphasize diet and lifestyle modifications. Research indicates that consuming polyphenols may be considered a viable dietary intervention for PCOS, positively impacting insulin resistance.

This review aims to explore how dietary polyphenols affect insulin resistance in women with polycystic ovarian syndrome. In this review, the PubMed, Science Direct, and Google Scholar databases were searched using the keywords 'Polycystic Ovarian Syndrome,' 'Insulin Resistance,' and 'Polyphenol,' and existing articles were evaluated.

Keywords: Polycystic Ovarian Syndrome, Insulin Resistance, Polyphenol

Presentation ID / Sunum No= 33

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 280179

| 87

Primeri Bilinen Vertebra Metastazı veya Şüphesi Olan Olgularda Difüzyon MRG Bulguları

Dr. Tevfik Barış Koçak¹

¹ESKİŞEHİR ŞEHİR HASTANESİ

Özet

Çalışmamızın amacı, primeri bilinen olgularda difüzyon ağırlıklı MR görüntülemeye difüzyon kısıtlamasının ve ADC değerindeki değişikliklerin STIR sekansı ile saptanan vertebra metastazlarının tanısına olan katkısını değerlendirmek ve sintigrafik olarak saptanan osteoblastik vertebra metastazların tanısındaki değerini ortaya koymaktır. Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyodiagnostik Anabilim Dalı'nda, Ocak - Ekim 2008 tarihleri arasında başvurmuş vertebra metastazı ve/veya şüphesi olan 40 hastaya tüm vücut kemik sintigrafisi, DA-MRG ve STIR MRG tetkikleri yapıldı. DA-MRG bulguları STIR MRG ve tüm vücut kemik sintigrafisi bulgularıyla karşılaştırıldı. DA-MRG' de difüzyon kısıtlamasının izlenmesinin vertebra metastazlarının saptanmasında duyarlılığı % 88, özgüllüğü % 96,9 olarak bulundu. Tüm vücut kemik sintigrafisi referans test olarak kabul edildiğinde; DA-MRG' de difüzyon kısıtlaması izlenmesinin osteoblastik vertebra metastazlarının saptanmasında duyarlılığı % 81, özgüllüğü % 96,7 olarak bulundu. Metastaz saptanan vertebraların ADC değerlerinde metastaz saptanmayan vertebralara göre artış saptanmış olup, istatistiksel olarak anlamlı bulundu. TVKS ve niteliksel DA-MRG ile karşılaştırıldığında ADC haritasında ölçülen ADC değerindeki artış vertebra metastazlarının saptanmasında en duyarlı tanı yöntemi olarak değerlendirildi. Primeri bilinen ve vertebra metastazı ya da şüphesi olan olgularda DA-MRG vertebra metastazlarının saptanmasında yüksek duyarlılığa sahip, radyasyon ve kontrast madde kullanımı göstermeyen bir tetkik olması nedeniyle MRG kontraendikasyonu bulunmayan olgularda vertebra metastazlarının tanısında tercih edilebilecek bir tanı yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Vertebra Metastazları, Difüzyon Ağırlıklı Mr Görüntüleme

Diffusion Weighted Mr Imaging in the Diagnosis of Vertebral Metastasis in Patients With Known Primary Malignancy

Abstract

The purpose of this study was to evaluate the contribution of the vertebral metastasis determined by STIR sequence of diffusion restriction at diffusion weighted MR imaging and changes at ADC value; and to state the value of osteoblastic vertebral metastasis diagnosis with bone scintigraphy, for the case that the primary is known. Whole body bone scintigraphy, DW-MRG and STIR MRG examinations were performed to the 40 patients having vertebral metastasis or suspicious to have vertebral metastasis applied to Pamukkale University Radiodiagnosis Department between January 2008 and October 2008. DW-MRG findings were compared with the STIR MRG and whole body bone scintigraphy findings. To show the diffusion restriction in DW-MRG on the determination of vertebral metastasis; sensitivity was 88% and specificity was 96,9%. When the whole body bone scintigraphy was accepted as reference test, showing the diffusion restriction in DA-MRG on the determination of osteoblastic vertebral metastasis; sensitivity was found as 81% and specificity was found as 96,7%. Increased ADC values of metastasis determined vertebrae compared with the non metastasis vertebrae and this result was found statistically significant. A statistically significant increase was determined in ADC values of the vertebrae having metastasis. Because of having a high sensitivity to determine vertebra metastasis and do not indicating the radiation, not need to use contrast media and cases which is known having primary tumor, suspicious to have vertebral metastasis and do not MRG contraindication, DWMRG could be a preferential diagnostic modality in vertebral metastasis diagnosis.

Keywords: Vertebra Metastasis, Diffusion Weighted Mr Imaging

Presentation ID / Sunum No= 28

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-3083-3414

| 89

Serebral Palsi'li Bireylerde Alt Ekstremitte Fonksiyonu İle Fonksiyonel Bağımsızlık Düzeyi Arasındaki İlişkinin Araştırılması

Researcher Sayedehsaman Sheykholeslamzadeh¹ , Asst. Prof. Dr. Meltem Koç¹

¹Mugla Sıtkı Kocman University

Özet

Bu çalışma, serebral palsili bireylerde alt ekstremitte fonksiyonu ile fonksiyonel bağımsızlık düzeyi arasındaki ilişkinin araştırılması amacıyla planlandı. Çalışmaya Kaba Motor Fonksiyon Sınıflandırma Sistemine (GMFCS) göre seviye I-II ve III olan 12 hemiparetik, diparetik, tetraparetik ve kuadriparetik birey dahil edildi. Bireylerin alt ekstremitte fonksiyonunu 5 Tekrarlı Otur-Kalk Testi ile fonksiyonel bağımsızlık düzeyi Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçeği (WeeFim) ile değerlendirildi. Veriler Jamovi istatistik yazılımı (Version.2.3) kullanılarak Spearman korelasyon analizi ile analiz edildi. 3'ü kadın (%25), 9 (%75)'i erkek olan katılımcıların yaş ortalaması 12.4 ± 6.27 , BMI 19.5 ± 3.87 kg/m², 5 Tekrarlı Otur-Kalk Testi ortalama ve standart sapması 12.5 ± 10.1 , WeeFim 104 ± 34.8 idi. Korelasyon analizinden elde edilen bulgular, alt ekstremitte fonksiyonu ile fonksiyonel bağımsızlık düzeyi arasında orta düzeyde negatif bir korelasyon ($r=-0.608$, $p=0.036$) olduğunu gösterdi. Bu sonuç, fonksiyonel bağımsızlık düzeyinin geliştirilmesi hedeflenen serebral palsili bireylerde alt ekstremitte fonksiyonel düzeyinin geliştirilmesine yönelik çıkarımlara dikkat çekmektedir. Gelecek çalışmalarda, serebral palsi alt tiplerine göre alt ekstremitte fonksiyonu ile bağımsızlık düzeyi arasındaki ilişkinin ortaya konması, hedefe yönelik rehabilitasyon programlarının geliştirilmesinde faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Serebral Palsi, Fonksiyonel Bağımsızlık, Alt Ekstremitte Fonksiyonu

Investigating the Relationship Between Lower Extremity Function and Functional Independence Level in Individuals With Cerebral Palsy: A Pilot Study

Abstract

This study was designed to investigate the relationship between lower extremity function and functional independence level in individuals with cerebral palsy. Twelve hemiparetic, diparetic, tetraparetic and quadriparetic individuals with levels I, II and III according to the Gross Motor Function Classification System (GMFCS) were included in the study. The lower extremity function of the individuals was evaluated with the 5-Repetition Sit-to-Stand Test and the functional independence level was evaluated with the Functional Independence Measure for Children (WeeFIM). Data were analyzed by Spearman correlation analysis using Jamovi statistical software (Version.2.3). The average age of the participants, 3 female (25%) and 9 (75%) males, was 12.4 ± 6.27 years. Their average Body Mass Index 19.5 ± 3.87

kg/m². The mean and standard deviation for the 5-Repetition Sit-to-Stand Test were 12.5 ± 10.1 seconds, and for the WeeFIM 104 ± 34.8 . Findings from the correlation analysis showed a moderate negative correlation ($r=-0.608$, $p=0.036$) between lower extremity function and the level of functional independence level. This result highlights the importance of improving the lower extremity function to enhance functional independence in individuals with cerebral palsy. In future studies focusing on the relationship between lower extremity function and independence level across different cerebral palsy subtypes will be valuable in developing targeted rehabilitation programs.

Keywords: Cerebral Palsy, Functional Independence, Lower Extremity Function

Presentation ID / Sunum No= 48

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5198-8827

| 91

Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Benlik Saygısı, Aleksitimi ve D Tipi Kişilik Özellikleri

Assoc. Prof. Dr. Filiz Özsoy¹

¹*Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi*

**Corresponding author: FİLİZ ÖZSOY*

Özet

Amaç: Çalışmamızda; oldukça zorlayıcı ve uzun bir eğitim hayatı olan tıp fakültesi öğrencilerinde benlik saygısı, aleksitimi ve D tipi kişilik özelliklerinin seviyesini incelemeyi amaçladık. **Yöntem:** Bu araştırmada tik kurul onamı alındıktan sonra, Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinde yürütülecektir. Çalışmaya katılan tüm öğrencilere; Sosyodemografik veri formu, Rosenberg benlik saygısı ölçeği (RBSÖ), Toronto aleksitimi ölçeği (TAÖ-20), ve D tipi kişilik ölçeği (DTKÖ) uygulanacaktır. **Bulgular:** Çalışmamıza 47 tıp fakültesi öğrencisi dahil edildi. Katılımcıların RBSÖ skorları $1,39 \pm 0,85$, TAÖ-20 duyguları tanımada güçlük alt boyutu $18,36 \pm 4,96$, , TAÖ-20 duyguları ifade etmede güçlük alt boyutu $13,72 \pm 4,40$, TAÖ-20 dışa dönük düşünmede güçlük alt boyutu $20,34 \pm 4,94$ ve ölçeğin toplam skoru $52,53 \pm 10,55$ olarak hesap edildi. D tipi kişilik ölçeği için ise sosyal içe dönüklük alt boyutu $11,06 \pm 5,87$ ve negatif duygulanım alt boyutu $14,65 \pm 6,82$ idi. **Sonuç:** Elde ettiğimiz sonuçlar göz önüne alındığında; tıp fakültesi öğrencilerinin D tipi kişilik özelliklerinin belirgin olduğu, daha aleksitimik oldukları görüldü. Bu sonuçlar ile öğrencilerin uzun ve meşakkatli eğitim hayatı süresince psikososyal olarak desteklenmelerinin ruh sağlığı açısından faydalı olacağı düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Tıp Fakültesi Öğrenci, D Tipi Kişiligi Benlik Saygısı, Aleksitimi.

Presentation ID / Sunum No= 93

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9722-4363>

| 92

Transjuguler Karaciğer Biyopsisi

Asst. Prof. Dr. Özgür Karabıyık¹

¹Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, perkütan karaciğer biyopsisinin kontrendike olduğu durumlarda transjuguler biyopsinin uygulanabilirliğini, güvenilirliğini ve etkinliğini değerlendirmektir. **Gereç ve Yöntem:** Mayıs 2005 ile Haziran 2008 tarihleri arasında klinik ve laboratuvar bulgularına göre diffüz karaciğer hastalığı tanısı düşünülen, perkütan karaciğer biyopsisi kontrendike olan ve transjuguler biyopsi için gönderilen 38 olgu (26 erkek, 12 kadın) çalışmaya dahil edildi. Bu olguların 30'unda koagülopati ile birlikte trombositopeni, 2'sinde sadece trombositopeni ve 6' sında yalnızca koagülopati mevcuttu. Olguların ortalama yaşı 50 ± 13 yıl (20-74 yaş) idi. Transjuguler biyopsi işlemi, Quick-Core hepatic giriş ve biyopsi seti kullanılarak gerçekleştirildi. **Bulgular:** 36 olguda (% 95) primer teknik başarı sağlanırken kalan iki olguda (% 5) inferiyör vena kava-hepatik ven açısının dar olması sebebiyle işlem başarısız oldu. Biyopsi yapılan olguların tamamında histopatolojik tanı yeterli idi. Elde olunan spesimenlerde ortalama portal alan sayısı 5.7, en uzun parça ise 13 mm idi. Olgularda patolojik tanı olarak en çok siroz rapor edildi (16 olgu). İşlem sırasında ve sonrasında hiçbir komplikasyon gelişmedi. **Sonuç:** Transjuguler karaciğer biyopsisi, perkütan biyopsinin kontrendike olduğu durumlarda güvenilir ve etkili bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Diffüz Karaciğer Hastalığı, Karaciğer Biyopsisi, Transjuguler, Transjuguler Karaciğer Biyopsisi.

Transjugular Liver Biopsy

Abstract

Aim: The purpose of this study was to evaluate the efficacy, feasibility and safety of transjugular liver biopsy in patients in whom the percutaneous route is contraindicated. **Material and Methods:** Between May 2005 and June 2008, 38 patients (26 males, 12 females) with diffuse liver disease and contraindications to percutaneous liver biopsy were referred for transjugular liver biopsy. Patients had coagulopathies and trombocytopenia (n=30), only coagulopathies (n=6) and trombocytopenia (n=2) problems. Mean age was 50 ± 13 years (range 20 to 74 years). The Cook Quick-Core biopsy needle was used. **Results:** The procedure was technically successful in 36 patients (95 %) and unsuccessful in 2 patients (5 %) due to a failed hepatic vein cannulation (2 patients with unsuitable anatomy). Tissue specimens were satisfactory for histologic diagnosis in all cases. The mean number of portal triads was

5.7, the largest fragment was 13 mm. Established cirrhosis was present in 16 (44 %) patients. There were no procedure related complications. Conclusion: Transjugular liver biopsy is safe and effective in patients in whom the percutaneous route is contraindicated.

Keywords: Diffuse Liver Disease, Liver Biopsy, Transjugular, Transjugular Liver Biopsy.

Presentation ID / Sunum No= 11

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-4934-0458>

| 94

Türkiye'de Trafik Kazalarının On Yıllık Değişimi: 2014-2023 Yıllarının İstatistiksel Analizi

Dr. Zehra Çakıl¹ , Prof.Dr. Mine Esin Ocaktan¹ , Asst. Prof. Dr. Cemal Koçak¹

¹Ankara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı ABD

Özet

Bu çalışma, Türkiye'deki karayolu trafik kazalarını inceleyerek trafik güvenliği politikalarının geliştirilmesine katkı sağlamayı amaçlamaktadır. Türkiye İstatistik Kurumu'nun 2014-2023 yılları arasındaki "Karayolu Trafik Kaza İstatistikleri" verileri retrospektif bir şekilde analiz edilmiştir. Veriler SPSS 26 ile analiz edilerek, yıllık kaza sayıları, ölümler ve yaralanmalar üzerinde yapılan değişiklikler incelenmiştir. Araştırmanın bulguları, trafiğe kayıtlı araç sayısının %52 oranında arttığını ve bu dönemde kaza sayısının 1,199,010'dan 1,314,136'ya yükseldiğini göstermektedir. Özellikle 2020 yılında pandemi etkisiyle kaza sayısında belirgin bir düşüş yaşanmıştır. Ölümlü ve yaralanmalı kaza sayısı %40 oranında artarken, toplam ölümler 3,524'ten 6,548'e yükselmiştir. Yaralı sayısı ise %23 oranında artış göstermiştir. Taşıt-kilometre başına düşen ölüm sayısı, 2015-2022 yılları arasında sürekli bir düşüş trendi göstermektedir. Çok değişkenli lineer regresyon analizi, kazaya karışan taşıt sayısının trafik kazalarında ölüm sayısını öngörmeye anlamlı bir etkisi olduğunu ortaya koymuştur. Bu çalışma, trafik güvenliği önlemlerinin etkinliğini değerlendirmek ve kazaların azaltılmasına yönelik stratejiler geliştirmek için önemli bilgiler sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Trafik Kazaları, Veri Analizi, Güvenlik, Türkiye

Decadal Changes in Traffic Accidents in Turkey: A Statistical Analysis of 2014-2023

Abstract

This study aims to contribute to the development of traffic safety policies by examining road traffic accidents in Turkey. Data from the Turkish Statistical Institute's "Road Traffic Accident Statistics" for the years 2014-2023 were analyzed retrospectively. The data were analyzed using SPSS 26 to examine changes in annual accident numbers, fatalities, and injuries. The findings reveal a 52% increase in the number of registered vehicles and an increase in the number of accidents from 1,199,010 to 1,314,136 during this period. A notable decrease in accident numbers occurred in 2020 due to the pandemic. Fatal and injury accidents increased by 40%, with total fatalities rising from 3,524 to 6,548. The number of injuries also increased by 23%. The fatality rate per vehicle-kilometer showed a continuous decline from 2015 to 2022. Multivariable linear regression analysis demonstrated that the number of vehicles involved in accidents significantly affects the number of fatalities. This study provides important

insights for evaluating the effectiveness of traffic safety measures and developing strategies to reduce accidents.

Keywords: Accidents, Traffic, Data Analysis, Safety, Türkiye

Presentation ID / Sunum No= 94

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-2019-1214

| 96

Üsye Semptomları ile Başvuran Hastalarda PCR ile Saptanan Etkenlerin Dağılımı

Exp. Dr. Mehmet Vatansever¹ , Exp. Dr. Bünyamin Kasap¹

¹Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi TRABZON

Özet

Giriş ve amaç: Solunum yolu enfeksiyonları, özellikle kış aylarında sık görülen ve yüksek hastalık ve ölüm oranlarına neden olan viral enfeksiyonlardır. Koenfeksiyonlar, özellikle beş yaş altı çocuklar, yaşlılar, kronik hastalar ve bağışıklığı baskılanmış kişilerde daha sık görülür. Solunum yolu enfeksiyonlarının etkenlerini ayırt etmek klinik olarak zordur ve bu durum, hızlı ve doğru laboratuvar analizlerine olan ihtiyacı artırır. Multipleks PCR testleri, birden fazla solunum yolu virüsü ve bakteriyi aynı anda hızlı ve hassas bir şekilde saptayarak, doğru tedavi seçiminde ve gereksiz antibiyotik kullanımının önlenmesinde önemli bir rol oynar. Bu çalışmada, ÜSYE semptomlarıyla hastaneye başvuran hastalarda Multipleks PCR testi ile tespit edilen etkenlerin sıklığı ve yaş gruplarına göre dağılımının araştırılması amaçlanmıştır. Gereç ve yöntem: Bu kesitsel çalışma Ağustos 2024 tarihinde Trabzon Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde yürütülmüştür. Ekim 2023 – Ağustos 2024 tarihleri arasında hastane polikliniklerine ÜSYE semptomları ile başvuran hastalardan alınan nazofarengeal sürüntü örneklerinin çalışıldığı PCR testi sonuçları retrospektif olarak incelenmiştir. Çalışılan mini solunum panelinde altısı viral (İnfluenza A, İnfluenza B, Adenovirüs, Rinovirüs, RSV. COVID-19) biri bakteriyel (Streptococcus Pyogenes) olmak üzere toplam yedi adet etken taranmıştır. Bulgular: Taranan zaman aralığında 1168 adet sürüntü örneğinden 624'ü (%53,4) negatif olarak değerlendirilmiştir. Geri kalan 544 (%46,6) örnekte toplamda 592 farklı mikroorganizma için pozitiflik saptanmıştır. En çok pozitiflik saptanan mikroorganizma streptococcus pyogenes iken bunu İnf-B ve adenovirus takip etmekteydi. Yaş gruplarına göre mikroorganizmaların pozitiflik oranları Tablo 1'de gösterilmiştir. En sık bir arada tespit edilen mikroorganizmalar Streptococcus Pyogenes ve Adenovirüs idi (16 örnek). Sonuç: Çalışmamızda, ÜSYE semptomları ile başvuran hastalarda tespit edilen etkenler ortaya koyulmuştur. Özellikle Streptococcus pyogenes'in yaygınlığı, bakteriyel etkenlerin önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Yaş gruplarına göre farklılıklar gözlemlenmiş olup, 1 yaş altı ve 18 yaş üstü gruplarda viral enfeksiyonların daha sık olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgular, ÜSYE tanı ve tedavisinde mikrobiyolojik testlerin önemini ve yaşa özgü yaklaşımların gerekliliğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Aile Hekimliği, Multipleks Pcr Testi , Üst Solunum Yolu Enfeksiyonları,

Presentation ID / Sunum No= 102

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5823-100X>

| 97

Maymun Çiçeği Tanısında PCR ve Biyokimyasal Değişkenlerin Birlikteliği

Dr. Zeliha Aydın Kasap¹ , Dr. Bünyamin Kasap²

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi

²SBÜ

*Corresponding author: ZELİHA AYDIN KASAP

Özet

Giriş: Maymun çiçeği virüsü (monkeypox virus (MPXV)) enfeksiyonu, çiçek hastalığına benzer döküntülerle karakterize zoonotik bir hastalıktır (1). Hastalık döküntüler başta olmak üzere, ateş halsizlik baş ağrısı, kas ağrısı gibi semptomlar ve lenfadenopati gibi bulgularla seyretmektedir (2). Orta ve Batı Afrika'da endemiktir. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), Mayıs 2022'de Avrupa'dan başlayıp yayılım göstermesi ve vaka sayılarında belirgin artış olması nedeniyle hastalığı salgın olarak ilan etti (3). DSÖ, MPXV tanısında polimeraz zincir reaksiyonu (PCR) testini rutin kullanımda en güvenilir yöntem olarak vurgulamaktadır (3). Türkiye'de yapılan olgu çalışmalarının sonuçları incelendiğinde, PCR testine ilaveten biyokimyasal tetkikler ve radyolojik görüntülemelerin de tanıya yardımcı olduğu ileri sürülmektedir (4-6). **Materyal-Method:** Bu çalışmada, uluslararası açık kaynaklı bir veri tabanından elde edilen 500 hastaya ait 50 değişkenden oluşan "Monkeypox" veri seti analiz edilmiştir (8). MPXV, PCR test sonucu ile ilişkili olan klinik ve biyokimyasal değişkenlerin analizi için ikili lojistik regresyon yöntemi kullanılmıştır. PCR test sonucu ile ilişkili olabileceği değerlendirilen klinik, biyokimyasal ve klinik+biyokimyasal değişkenlere dayalı olarak üç farklı tahmin modeli geliştirilmiştir. Ayrıca PCR test sonuçları ile olguların nihai tanıları arasındaki uyuma bakılmıştır. Son olarak, yurt dışı tabanlı veri setinden elde edilen bulgular, Türkiye'deki olgu sunumları ile karşılaştırılmıştır. **Bulgular:** Klinik değişkenlerle geliştirilen tahmin modelinde tüm değişkenler birlikte ele alındığında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmamıştır ($p > 0.05$). Ancak, biyokimyasal değişkenler ayrıca değerlendirildiğinde, geliştirilen tahmin modelinde Platelet, AST, ALT ve ALP değişkenlerinin PCR test sonucu ile ilişkisinin istatistiksel olarak anlamlı olduğu görülmüştür ($p_{\text{Platelet}} = 0.013$, $p_{\text{AST}} = 0.030$, $p_{\text{ALT}} = 0.035$, $p_{\text{ALP}} = 0.029$). Çalışmada PCR test sonucu negatif ancak klinik ile birlikte değerlendirildiğinde MPXV tanısı alan çok sayıda hasta olduğu görülmüştür. Çalışmanın sonucunda gerçekleştirilen uyum analizi değerlendirildiğinde PCR test sonucu ile nihai tanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir uyum olmadığı söylenebilir ($\kappa = -0.059$, $p = 0.163$). **Sonuç:** Bu çalışmada, yurt dışı tabanlı elde edilen verilerle yapılan uyum analizi ve tahmin modeline biyokimyasal değişkenlerin eklenmesiyle model performansının yükselmesi, ülkemizde gerçekleştirilen çalışmaların sonuçlarıyla örtüşmektedir. Çalışmamızdan elde edilen sonuçlar, MPXV tanısı için PCR testi ile biyokimyasal değişkenlerin birlikte değerlendirilmesini destekler niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Monkeypox Virus, PCR, Prediction Model

Association of PCR and Biochemical Variables in the Diagnosis of Monkeypox

Abstract

Introduction: Monkeypox virus (MPXV) infection is a zoonotic disease characterized by smallpox-like rashes (1). The disease progresses with symptoms such as fever, fatigue, headache, muscle pain, and lymphadenopathy (2). It is endemic in Central and West Africa. The World Health Organization (WHO) declared the disease an epidemic in May 2022 due to its spread from Europe and the significant increase in the number of cases (3). WHO emphasizes the polymerase chain reaction (PCR) test as the most reliable method in routine use in the diagnosis of MPXV (3). When the results of case studies conducted in Turkey are examined, it is suggested that in addition to the PCR test, biochemical examinations and radiological imaging also help in diagnosis (4-6). Material-Method: In this study, the “Monkeypox” data set consisting of 50 variables belonging to 500 patients obtained from an international open-source database was analyzed (8). MPXV, binary logistic regression method was used for the analysis of clinical and biochemical variables associated with PCR test results. Three different prediction models were developed based on clinical, biochemical and clinical+biochemical variables that were considered to be associated with PCR test results. In addition, the compatibility between PCR test results and final diagnoses of the cases was examined. Finally, the findings obtained from the internationally based data set were compared with case reports in Turkey. Findings: When all variables were considered together in the prediction model developed with clinical variables, no statistically significant difference was detected ($p > 0.05$). However, when biochemical variables were evaluated separately, it was seen that the relationship between Platelet, AST, ALT and ALP variables and PCR test results in the developed prediction model was statistically significant ($p_{\text{Platelet}} = 0.013$, $p_{\text{AST}} = 0.030$, $p_{\text{ALT}} = 0.035$, $p_{\text{ALP}} = 0.029$). In the study, it was observed that there were many patients with negative PCR test results but diagnosed with MPXV when evaluated together with the clinic. When the concordance analysis performed as a result of the study is evaluated, it can be said that there is no statistically significant concordance between the PCR test result and the final diagnosis ($\kappa = -0.059$, $p = 0.163$) Conclusion: In this study, the concordance analysis performed with data obtained from abroad and the increase in model performance by adding biochemical variables to the prediction model are consistent with the results of the studies conducted in our country. The results obtained from our study support the evaluation of PCR test and biochemical variables together for the diagnosis of MPXV.

Keywords: Maymun Çiçeği, MPXV, PCR, Tahmin Modeli

Presentation ID / Sunum No= 71

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8268-835X>

| 99

Diyaliz Hastalarında Öz Bakım Gücünün ve Etkileyen Faktörlerin Egzersiz Engelleri ve Faydaları Algılarına Etkisi

Assoc. Prof. Dr. Zehra Eskimez¹ , Asst. Prof. Dr. Pınar Yeşil Demirci¹ , Assoc. Prof. Dr. Saliha Bozdoğan Yeşilot¹

¹*Çukurova Üniversitesi*

Özet

Amaç: Çalışmada diyaliz hastalarında öz bakım gücünün ve etkileyen faktörlerin egzersiz engelleri ve faydalarına ilişkin algılara etkisi incelendi. **Materyal-Method:** Bu kesitsel bir çalışmaydı. Popülasyon, Adana'da yaşayan tüm diyaliz hastalarını içeriyordu. Örneklem, güç analizi ile hesaplandı, en az 149 kişi. Çalışma, 01 Ocak - 30 Haziran 2023 tarihleri arasında diyaliz tedavisi gören 162 kişiyle tamamlandı. Veriler, "Kişisel Bilgi Formu", "Diyaliz Hastaları İçin Öz Bakım Gücü Ölçeği" ve "Diyaliz Hastalarında Egzersiz Faydaları/Engelleri Ölçeği" formları kullanılarak toplandı. **Bulgular:** Çalışmaya katılanların yaş ortalaması 42,69±12,63 yıl, katılımcıların toplam Öz Bakım Gücü puanı ortalaması 29,92±5,4, Egzersiz Engelleri puanı 36,14±5,46 ve Egzersiz Faydaları puanı ise 30,72±5,08 olarak bulundu. Egzersiz engelleri için oluşturulan model varyansın %14,1'ini açıklamaktadır ($R^2 = 0,141$). Düzenli egzersizin daha yüksek engel algısıyla ilişkili olduğu bulunurken ($B = 3,578$, $p < 0,001$), daha düşük eğitim düzeylerinin (ilkokul ve lise) daha az engel algısıyla ilişkili olduğu belirlendi ($B = -2,997$, $p = 0,024$; $B = -2,020$, $p = 0,020$). Öte yandan egzersiz faydalarına ilişkin model varyansın %23,1'ini açıklamaktadır ($R^2 = 0,231$). Düzenli egzersiz ($B = 2,280$, $p = 0,007$), sosyal güvenlik ($B = 3,848$, $p = 0,005$) ve daha yüksek gelir ($B = 2,462$, $p = 0,058$) daha önemli algılanan faydalarla pozitif ilişkiliyken, daha düşük eğitim düzeyleri (ilkokul: $B = -2,321$, $p = 0,045$; lisansüstü: $B = -4,495$, $p = 0,004$) ve peritoneal diyalize girmenin ($B = -2,091$, $p = 0,044$) daha az algılanan fayda ile ilişkili olduğu bulunmuştur. **Sonuç:** Çalışma sonuçları katılımcıların öz bakım güç düzeylerinin orta düzeyde olduğunu ve egzersizin faydalarını algılamakta bu algının da orta düzeyde kaldığını gösterdi. Bu bulgular düzenli egzersizin algılanan engelleri ve faydaları önemli ölçüde etkilediğini ve eğitim düzeyi ve sağlık durumunun egzersiz algılarını şekillendirmede kritik bir rol oynadığını öne sürdü.

Anahtar Kelimeler: Diyaliz, Hastalar, Kişisel Bakım, Egzersiz, Faydalar, Engeller

Presentation ID / Sunum No= 55

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1787-9536>

| 100

Genç Bireylerin Ruhsal Sağlık Durumları ve Dijital Ruh Sağlığı Hizmetlerine İhtiyaçları

Assoc. Prof. Dr. Gülay Yılmazel¹ , Inst. Burcu Daysal Güler² , Ph.d. Cand. Emre Keleş¹ , Inst. Dr. Ayşe Çalmaz³ , Asst. Prof. Dr. Remziye Cici¹ , Asst. Prof. Dr. Nur Pınar Ayaz¹

¹Hitit Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

²Hitit Üniversitesi Alaca Avni Çelik MYO

³Hitit Üniversitesi İskilip MYO

*Corresponding author: Gülay YILMAZEL

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, genç bireylerde ruhsal sağlık sorunlarının incelenerek dijital ruh sağlığı hizmetlerine olan gereksinimlerinin belirlenmesidir. **Gereç-Yöntem:** Tanımlayıcı özellikteki bu çalışma Orta Karadeniz Bölgesi'ndeki bir şehirde 18-24 yaş aralığındaki 386 genç bireyin katılımıyla yapıldı. Araştırmanın verileri sosyo-demografik bilgi formu, RULS-6 Yalnızlık Ölçeği, WHO (Beş) İyilik Durumu İndeksi, Yaygın Anksiyete Bozukluğu-7 (YAB-7) ve Dijital Tükenmişlik Ölçeği ile toplandı. Analizlerde yüzdelik, ortalama, Ki-kare testi, Mann-Whitney U testi, Kruskal-Wallis H testi ile Spearman's korelasyon analizi uygulandı. **Bulgular:** Araştırma grubunun yaş ortalaması 19.9 yıl olup %74,4'ü kadındır. Katılımcıların yalnızlık ölçeği puan ortalaması 13,7±4,2 iken iyilik durumu indeksi puan ortalaması 16,7±5,0 bulundu. Yaygın anksiyete bozukluğu ölçeğinden alınan puanların ortalaması 14,8±5,0 olup dijital tükenmişlik ölçeğinden alınan puanların ortalaması 59,3±19,9 olarak belirlendi. Lise düzeyinde öğrenim gören katılımcılarda yalnızlık, anksiyete ve dijital tükenmişlik düzeyi anlamlı ölçüde yüksek iken, iyilik hali anlamlı ölçüde düşük bulundu ($p<0.05$). Çalışan katılımcılarda yalnızlık düzeyi ve iyilik hali daha düşük düzeyde iken, çalışmayanlarda anksiyete ve dijital tükenmişlik düzeyi daha düşük bulundu ($p<0.05$). Ekonomik durumunu iyi olarak ifade edenlerde yalnızlık, anksiyete ve dijital tükenmişlik daha düşük düzeyde iken, iyilik hali daha yüksek düzeyde bulundu ($p<0.05$). Günlük çevrimiçi olma sürelerine göre ruhsal sağlık durumları incelendiğinde; çevrimiçi olma süresi 7 saat ve üzerinde olanlarda yalnızlık, anksiyete ve dijital tükenmişlik düzeyi daha yüksek iken iyilik hali daha düşük düzeydedir ($p<0.05$). Ruhsal sağlık durumunu "kötü" olarak değerlendirenlerde yalnızlık, anksiyete ve dijital tükenmişlik düzeyi daha yüksek iken iyilik hali daha düşük düzeyde bulunmuştur ($p<0.001$). Dijital ruhsal sağlık desteği alanlarda yalnızlık, anksiyete ve dijital tükenmişlik düzeyi daha düşük iken iyilik hali daha yüksek düzeyde bulunmuştur ($p<0.05$). **Sonuç:** Çalışmamızda genç bireylerin ruhsal sağlık durumunun orta düzeyde olduğu, dijital ruh sağlığı desteklerinden yararlanma oranlarının düşük olduğu belirlenmiştir. Dijital ruh sağlığına yönelik müdahalelerin kullanımının yaygınlaştırılması genç bireylerin ruhsal sağlıklarını desteklemede kritik öneme sahip olabilir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Dijital Sağlık, Ruhsal Sağlık, Genç Birey

Presentation ID / Sunum No= 43

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4172-5465

| 101

Hematoloji Servisinde Yatan Hastaların Hemşirelik Bakımına İlişkin Algıları

Researcher Rabia Gün¹, Asst. Prof. Dr. Funda Akduran²

¹Sakarya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

²Sakarya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Corresponding Author: Rabia Gün

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ Bakım; bakma işi, bir şeyin iyi durumda kalması için gösterilen özen, harcanan emek, birinin beslenme, giyim gibi gereksinimlerini üstlenme ve sağlama işidir. Hemşirelerin sunduğu bakımın hem hastalar hem de sağlık bakım hizmetlerinin belirttiği profesyonel bir bakım olması gerekmektedir. Hematoloji servisinde yatan hastaların hemşirelik bakım algılayışının olumlu yönde olması, hastalığa uyumu kolaylaştıracağı, hastanın öz bakım gücünü arttıracacağı ve hastanede kalış süresini kısaltacağı düşünülmektedir. Bu araştırmanın amacı hematoloji servisinde yatan hastaların hemşirelik bakımına ilişkin algılarını değerlendirmektir. **YÖNTEM** Tanımlayıcı türde yapılan araştırma Mayıs-Temmuz 2024 tarihleri arasında, bir eğitim araştırma hastanesi hematoloji servisinde yatan 105 hasta ile gerçekleştirildi. Araştırma verileri, “Hasta Bilgi Formu” ve “Hastanın Hemşirelik Bakımı Algılayış Ölçeği” (HHBAÖ) kullanılarak toplandı. Veriler SPSS programında analiz edildi ve değerlendirilmesinde sayı, yüzde, ortalama ve standart sapma, Mann Whitney U testi ve Kruskal Wallis testi kullanıldı. Anlamlılık değeri $p < 0.05$ olarak kabul edildi. **BULGULAR** Hastaların %48,6’sı kadın, %51,4’si erkek, %53,3’ü 60 ve üstü yaş grubundadır. %80’inin daha önce hastanede yatış deneyimi olduğu ve %65,7’sinin yatış deneyimini olumlu ifade ettiği belirlendi. Katılımcıların HHBAÖ puan ortalaması $70,31 \pm 6,40$ ’dır. En yüksek katılım olan maddeler, “hemşirelerin ihtiyacım olduğunda yanımda olacaklarına eminim” (%96,2) ifadesi ile “hemşireler isteklerimle hemen ilgilendiler” (%94,3) iken, en düşük katılım olan maddeler “bazı sorunların hemşirelerin çabası sayesinde önlendiğini biliyorum” (%14,3) ve “hemşireler hastalığıma ilişkin korkularıyla başa çıkmamda bana yardımcı oldular” (%5,7) ifadeleridir. Yapılan istatistiksel analizde hastaların sosyodemografik özellikleri ile HHBAÖ toplam puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmadı ($p > 0,05$). **SONUÇ VE ÖNERİLER** Hastaların HHBAÖ puan ortalamasının 70’in üzerinde olduğu, sosyodemografik özellikleri ile HHBAÖ toplam puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmadığı görüldü. Bu sonuç hastaların, bakım kalitesi, hemşirelik girişimleri ve yaklaşımından memnun olduklarını ve hastanenin periyodik eğitimlerinin etkin yapıldığını ve hemşirelerin profesyonel çalıştığını göstermektedir. Bakım kalitesinin aynı düzeyde tutulması için hastaların hemşirelik bakım algılarının belirli aralıklarla değerlendirilmesi ve sürekli iyileştirme çalışmalarıyla desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hematoloji Servisi, Hasta, Hemşirelik Bakımı, Algı

Presentation ID / Sunum No= 17

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4071-2742

| 102

Hemşirelik Öğrencilerinin İlk Klinik Uygulama Öncesi Kaygı Düzeylerinin Belirlenmesi

Asst. Prof. Dr. Pınar Tektaş¹ , Ra. Seda Şahan¹ , Ra. Elif Deniz Kaçmaz¹

¹*İzmir Bakırçay Üniversitesi*

**Corresponding author: seda şahan*

Özet

Giriş: Klinik uygulama, hemşirelik öğrencilerinde eğitimi etkileyecek düzeyde kaygıya neden olmaktadır. Çalışmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinin ilk klinik uygulama öncesi kaygı düzeylerinin incelenmesidir. Gereç ve Yöntem: Çalışma kesitsel-tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırmanın evrenini 2 Ocak 2024 tarihinde bir üniversitenin Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü ikinci sınıfında eğitim gören 108 öğrenci hemşire oluşturmuştur. Öğrenciler birinci sınıfta Hemşirelik Esasları Dersini 6 Şubat 2023'te meydana gelen deprem nedeniyle uzaktan eğitim yöntemiyle almış ve 2023-2024 Eğitim Öğretim Güz Dönemi başlamadan önce laboratuvar uygulaması ile pratik yapmışlardır. Veriler tanıtıcı bilgi formu ve Durumluk-Süreklilik Kaygı Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin analizinde Statistical Package for Social Science (SPSS) 26.0 programı kullanılmıştır. Tanımlayıcı istatistikler için sayı, ortalama ve yüzdelikler verilmiş; normal dağılım gösteren kategorik değişkenler için t testi; normal dağılım göstermeyen kategorik değişkenler için Mann Whitney U ve Kruskal Wallis H testi kullanılmıştır. Anlamlı fark bulunması durumunda Bonferroni düzeltmesi yapılmıştır. İlişkilerin incelenmesinde ise pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Bulgular: Öğrencilerin durumluk kaygı puan ortalaması 46.0 ± 8.24 ve süreklilik kaygı puan ortalaması 46.4 ± 5.24 olarak belirlenmiştir. Öğrencilerin, cinsiyet, ailesinin ikamet ettiği yer, algıladıkları gelir düzeyi ve uzaktan eğitime katılım olanaklarını değerlendirme durumlarına göre durumluk ve süreklilik kaygı puan ortalamaları arasında fark olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin ailesinin deprem bölgesinde yaşıyor olma durumuna göre durumluk ve süreklilik kaygı puan ortalamaları arasında fark olmadığı saptanmıştır. Öğrencilerin uzaktan eğitim derslerini takip etme düzeyi ile durumluk kaygı puan ortalaması arasında anlamlı ilişki olmadığı; süreklilik kaygı puanı ile ise düşük düzeyde, pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu bulunmuştur. Uzaktan eğitim ile Hemşirelik Esasları dersini takip etme düzeyi ile durumluk kaygı ve süreklilik kaygı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığı belirlenmiştir. Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin klinik uygulama öncesi kaygı düzeylerinin yüksek olduğu, sonuçların yüz yüze eğitim alan hemşirelik öğrencileri ile benzer olduğu görülmüştür. Klinik uygulama öncesi kaygıyı artıran faktörlerin belirlenmesine yönelik araştırmaların yapılması ve kaygının azaltılması için uygulamalar geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci Hemşire, Klinik Uygulama, Kaygı

Determination of Anxiety Levels of Nursing Students Before First Clinical Practice

Abstract

Introduction: Clinical practice causes anxiety in nursing students at a level that may affect education. The aim of this study was to examine the anxiety levels of nursing students before their first clinical practice. Materials and Methods: The study was cross-sectional-descriptive study. The population of the study consisted of 108 student nurses studying in the second year of the Nursing Department of the Faculty of Health Sciences of a university on January 2, 2024. The students took the Fundamentals of Nursing course in the first year with distance education method due to the earthquake that occurred on February 6, 2023 and practiced at laboratory before the start of the Fall Semester of the 2023-2024 Academic Year. The data were collected with an introductory information form and State-Trait Anxiety Scale. Statistical Package for Social Science (SPSS) 26.0 program was used to analyze the data. For descriptive statistics, numbers, averages and percentages were given; t test was performed for categorical variables with normal distribution; Mann Whitney U and Kruskal Wallis H tests were performed for categorical variables without normal distribution. Bonferroni correction was made in case of a significant difference. Pearson correlation analysis was used to examine the relationships. Results: The mean state anxiety score of the students was 46.0 ± 8.24 and the mean trait anxiety score was 46.4 ± 5.24 . It was determined that there was a difference between the mean state and trait anxiety scores of the students according to their gender, family residence, perceived income level and evaluation of the opportunities to participate in distance education. It was determined that there was no difference between the mean scores of state and trait anxiety according to the status of the students' family living in the earthquake zone. It was found that there was no significant relationship between the level of following distance education courses and the mean state anxiety score, while there was a low level, positive and significant relationship with the mean trait anxiety score. It was determined that there was no statistically significant relationship between the level of following the fundamentals of nursing course with distance education and state and trait anxiety. Conclusion: It was observed that nursing students had high levels of anxiety before clinical practice and the results were similar to those of nursing students receiving face-to-face education. It is recommended to conduct research to determine the factors that increase anxiety before clinical practice and to develop practices to reduce anxiety.

Keywords: Student Nurse, Clinical Practice, Anxiety

Presentation ID / Sunum No= 78

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5911-9151

| 104

Deride İlaç Salımının Artırılması için Çeşitli Yağ Fazları ve Ko-Surfaktanlar Kullanılarak Hazırlanan İbuprofen İçeren Emülgelerin Optimizasyonu ve Değerlendirilmesi

Researcher Ayşe Oltan¹ , Asst. Prof. Dr. Emine Kahraman¹

¹Istanbul Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Teknoloji Anabilim Dalı

Özet

İbuprofenin topikal uygulamalarında, ilacın çözünürlüğü ve deriden geçişiyle ilgili sorunlar ile karşılaşmaktadır. Emülsiyonlar ve jellerin avantajlarını bir araya getiren emülgeler, ibuprofenin hem çözünürlüğünü hem de deriden geçişini artırarak etkili bir ilaç taşıyıcı platform sunar. Bu çalışma, ibuprofen içeren emülgelerin optimizasyonunu amaçlamaktadır. Ayrıca çalışma kapsamında, zeytinyağı, oleik asit ve izopropil miristat olmak üzere üç farklı yağ fazı; propilen glikol ve Transkutol® P olmak üzere iki farklı ko-surfaktan kullanılmış ve bu formülasyon bileşenlerinin, emülgel formülasyonlarının fiziksel karakteristikleri (damlacık boyutu, pH ve viskozite), doku özellikleri, ilaç salım ve deriden geçiş profilleri üzerine etkisi araştırılmıştır. İzopropil miristat ve Transkutol® P'nin formülasyonda yer alması, daha homojen ve daha küçük damlacık boyutlarının elde edilmesine yol açmıştır. pH değerleri ise 4.28±0.02 ile 4.68±0.03 arasında olup, bu değerler topikal uygulama için uygundur. Oleik asidin formülasyonlarda varlığı ise, formülasyonun deri üzerindeki yayılabilirliğini etkileyen koheziviteyi artırmıştır. Buna karşılık, zeytinyağı ve oleik asit ile karşılaştırıldığında izopropil miristatın formülasyonda bulunması adezyon değerlerini önemli ölçüde azaltmıştır, bu da emülgelin uygulama yerinde tutulumunu azaltabilir. Ayrıca, zeytinyağı (159.680±9.640 cP) veya izopropil miristat (169.900±4.050 cP) yerine oleik asidin formülasyonda bulunması, formülasyonun viskozitesinde 263.750±13.070 cP'ye kadar önemli bir artışa neden olmuştur. Formülasyondaki bu viskozite artışı ise ilaç salım verilerindeki azalma ile uyumludur. Zeytinyağı ve izopropil miristat içeren formülasyonlar, düşük viskoziteleri nedeniyle daha yüksek difüzyon katsayıları göstermiştir. İzopropil miristat ve Transkutol® P kombinasyonu ise deriden ibuprofenin geçişini önemli ölçüde artırarak en yüksek akıyı sağlamıştır. Sonuç olarak; formülasyonda uygun yağ fazının ve ko-surfaktanın seçilmesiyle ibuprofen içeren emülgelerin performansının önemli ölçüde artırılacağı bu çalışma ile gösterilmiştir. Formülasyonda yağ fazı olarak izopropil miristat ve ko-surfaktan olarak Transcutol® P'nin bulunması, adezyon değerindeki azalmaya rağmen deride ilaç salımını artırmak için umut verici bir strateji sunmaktadır. Fakat, bu optimize edilmiş formülasyonun etkinliğini değerlendirmek için *in vivo* çalışmalar da gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Emülgel, İbuprofen, İzopropil Miristat, Transkutol® P

Optimization and Evaluation of Ibuprofen Emulgels with Various Oil Phases and Co-Surfactants for Enhanced Skin Delivery

Abstract

Ibuprofen encounters challenges related to solubility and permeability in topical applications. Emulgels, which combine the benefits of emulsions and gels, offer an effective platform to enhance ibuprofen's topical delivery by improving both solubility and skin permeability. This study aims to optimize the formulation, investigating the effects of three oil phases—olive oil, oleic acid, and isopropyl myristate—and two co-surfactants, propylene glycol and Transcutol® P, on physical characteristics, including globule size, pH, and viscosity, as well as texture properties, drug release, and permeation profiles of ibuprofen emulgels. The incorporation of isopropyl myristate and Transcutol® P resulted in more uniform and smaller globule sizes. pH values ranged from 4.28 ± 0.02 to 4.68 ± 0.03 , suitable for topical application. The presence of oleic acid in the formulations increased cohesiveness, affecting spreadability of formulation on the skin. Conversely, the incorporation of isopropyl myristate in the formulations substantially reduced adhesiveness values compared to olive oil and oleic acid, possibly decreasing the emulgel's retention at application site. Furthermore, incorporation of oleic acid into the formulations led to significant increase in viscosity, up to $263,750 \pm 13,070$ cP, compared to olive oil and isopropyl myristate, which exhibited viscosities of $159,680 \pm 9,640$ cP and $169,900 \pm 4,050$ cP, respectively. This increase in viscosity of the formulation was correlated with reduction in drug release, whereas the formulations containing olive oil or isopropyl myristate demonstrated higher diffusion coefficients due to their lower viscosities. The combination of isopropyl myristate and Transcutol® P significantly enhanced skin permeability, yielding the highest flux. Overall, the study demonstrated that optimization of oil phases and co-surfactants can markedly improve the performance of ibuprofen emulgels. The combination of isopropyl myristate and Transcutol P presents a promising strategy for enhancing topical drug delivery, despite the observed reduction in adhesiveness. Further, in vivo studies are needed to evaluate the efficacy of this optimized formulation.

Keywords: Emulgel, Ibuprofen, Isopropyl Myristate, Transcutol® P

Presentation ID / Sunum No= 58

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4098-0221

| 106

Eczacılık Fakültesi Öğrencilerinin Bitki ve Bitkisel Ürün Kullanım Davranışlarının Araştırılması

Semih Bulut¹, Cansu Acar²

¹Süleyman Demirel Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmakognozi Anabilim Dalı, Isparta

²Süleyman Demirel Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Isparta

Özet

Giriş: Günümüzde bitkilerin ve bitkisel ürünlerin kullanımı toplumun birçok kesimi arasında yaygınlaşmıştır. Bu yaygın kullanımla birlikte bitkisel ürünlerin yanlış kullanımı istenmeyen sonuçlara yol açmaktadır. Bu bakımdan geleceğin sağlık profesyonelleri olan eczacılık fakültesi öğrencilerinin bitki ve bitkisel içerikli ürün kullanım davranışlarının araştırılması önemlidir. Amaç: Bu çalışma Süleyman Demirel Üniversitesi Eczacılık Fakültesi öğrencilerinin bitki ve bitkisel içerikli ürün kullanım alışkanlıklarını incelemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Çalışma Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'nun 17.08.2022 tarih ve 16/217 sayılı kararı ile onaylanmıştır. Bu araştırma 20.10.2022-20.03.2023 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Veri toplamak için anket yöntemi kullanılmıştır. Katılımcıların demografik bilgilerini ve bitkisel ürün kullanımını etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla öğrencilere toplam 24 soru sorulmuştur. Bulgular: Çalışmaya 191 kişi katılmış olup katılımcıların %70.7'sini kız öğrenciler oluşturmuştur. Katılımcıların %82.7'si herhangi bir nedenle bitkisel ürün kullanmıştır. Bitkisel ürünler genellikle bağışıklık sistemini desteklemek için (%43.6) ve cilt-saç problemlerine karşı (%22.7) kullanılmıştır. Bu iki kullanım amacı için katılımcılar en çok "kara mürver, ıhlamur, sarısabır, çay ağacı yağı" içeren ürünleri kullandıklarını belirtmişlerdir. Ayrıca bitkisel ürünlerin gastrointestinal sistem hastalıklarına, solunum yolu hastalıklarına, kilo kontrolüne, uyku bozukluklarına, dikkat eksikliğine ve jinekolojik sorunlara karşı kullanıldığı tespit edilmiştir. Katılımcıların %65.8'i bitkisel ürünleri 1-15 gün arasında kullanmıştır. Katılımcıların %72.8'i bitki ve bitkisel ürünlerin kullanımından fayda gördüğünü belirtmiştir. Katılımcıların %5.1'i bitkisel ürün kullanımı sonucunda olumsuz/yan etki gördüğünü belirtmiştir. Yan etkiler en çok (%37.5) cilt-saç problemleri için kullanılan ürünler sonucunda ortaya çıkmıştır. Yan etki yaşadıklarını belirten katılımcıların cevapları incelendiğinde, bu katılımcıların ürünleri eczane dışında bir yerden satın aldıkları veya ürünleri 2 aydan uzun süre kullandıkları görülmüştür. Sonuç: Sonuçlarımız bitkilerin ve bitkisel içerikli ürünlerin öğrenciler tarafından birçok hastalık durumunda yaygın olarak kullanıldığını göstermiştir. Eczacılık Fakültesi lisans derslerinde bitki ve bitkisel ürünlerin sadece eczanelerden temin edilmesi ve doğru sürelerde kullanılması gerektiği vurgulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Eczacılık Öğrencileri, Bitki, Bitkisel Ürün

Presentation ID / Sunum No= 6

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5862-4746

| 107

Oral Anticancer Drugs Safe Handling, Storage, and Disposal Practices Among Cancer Patients

**Asst. Prof. Dr. Aslınur Albayrak¹ , Researcher İbrahim Korkmaz² , Assoc. Prof. Dr. Erkan
Kayıkçıoğlu³⁻⁴**

¹Suleyman Demirel University, Faculty of Pharmacy, Department of Clinical Pharmacy

²Suleyman Demirel University, Faculty of Pharmacy

³Suleyman Demirel University, Faculty of Medicine, Department of Medical Oncology, Istinye University,
Faculty of Medicine, Department of Medical Oncology

⁴Istinye University, Faculty of Medicine, Department of Medical Oncology

*Corresponding author: Aslınur ALBAYRAK

Özet

Inappropriate handling, storage, and disposal of oral anticancer drugs may expose patients and their caregivers to toxic effects. Therefore, this study aimed to evaluate the safe handling, storage and disposal practices of anticancer drugs in cancer patients. This study was conducted between March 4 and April 5, 2024, on patients over the age of 18 who applied to the oncology outpatient clinic of Suleyman Demirel University (SDU) Hospital. Ethics committee approval was obtained from the SDU Clinical Research Ethics Committee (Number: 341, Date: 30.11.2022). The questionnaire consisted of 16 questions regarding the sociodemographic characteristics of patients and the safe handling, storage and disposal of oral anticancer drugs. Of the 82 patients who participated in the study, 53.7% were female and 46.3% were between 40-59 years of age. Approximately half of the patients in the study were using tyrosine kinase inhibitors. 34.1% of the patients stated that they always use gloves when taking medication, 48.8% always wash their hands after taking medication, and 90.2% never divide or crush the medication. The majority of patients (95.1%) stated that they kept the medications in their original boxes. All patients stated that they stored their medications away from extreme heat and cold and away from children and pets. 57.3% of patients stated that they returned unused expired medication to the hospital.

Anahtar Kelimeler: Disposal, Oral Anticancer Drugs, Safe Handling, Storage

Presentation ID / Sunum No= 38

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8676-4487

| 108

Ratlarda Sisplatin ile Oluşturulan Deneysel Akut Böbrek Hasarında Hidrojen Sülfür Donörü Sodyum Hidrojen Sülfür ve Kükürtlü Kayısının Koruyucu Etkinliğinin Araştırılması

**Ma. St. Nihan Çelköz¹ , Researcher Yakup Yılmaztekin¹ , Asst. Prof. Dr. Özlem Çankaya¹ ,
Prof.Dr. Aslı Taşlıdere² , Exp. Dr. Rümeyza Hilal Dath³ , Assoc. Prof. Dr. Ayşe Burçin Uyumlu¹ ,
Prof.Dr. Metin Fikret Genç² , Prof.Dr. Kadir Batçioğlu¹**

¹ İnönü Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

² İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi

³Konya Şehir Hastanesi Tüp Bebek Merkezi

*Corresponding author: Yakup YILMAZTEKİN

Özet

Amaç: Bu çalışmada, sıçanlarda sisplatin ile indüklenen deneysel akut böbrek hasarında kükürtlü kayısı (KK) ve hidrojen sülfürün (H₂S) donörü sodyum hidrojen sülfürün (NaHS) koruyucu etkinliğinin araştırılması amaçlanmıştır. Materyal ve Metod: Çalışmada 40 adet (250-350 gr, 3-5 aylık, erkek) Wistar Albino sıçanlardan her grupta 10 sıçan olacak şekilde dört grup halinde gruplandırıldı. Gruplar, kontrol grubu, sisplatin grubu, sisplatin+KK grubu ve sisplatin+NaHS grubu olarak belirlendi. CAT, GPx, SOD ve CSE enzimlerinin aktiviteleri ile GSH, total GSH ve MDA düzeyleri spektrofotometrik yöntemler kullanılarak manuel olarak ölçüldü. Kreatinin ve üre düzeyleri biyokimya otoanalizörü yardımıyla kit kullanılarak ölçüldü. Böbrek dokularının histopatolojik incelemeleri yapıldı. Bulgular: Kontrol grubuna göre sisplatin grubunda böbrek dokusunda antioksidan enzim aktivitelerinde (CAT, CSE) ile MDA düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı sonuçlar elde edildi. Aynı durum GPx ve SOD enzim aktivitelerinde de gözlenmiş olup, ancak istatistiksel olarak anlamlı bulunamamıştır. Kan serumu kreatinin ve üre düzeylerinde kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı bir artış gözlenmiştir. Histolojik bulgular çalışmamızda elde ettiğimiz biyokimyasal sonuçlarımızı desteklemektedir. Sonuç: Tüm bu sonuçlar değerlendirildiğinde sisplatinin böbrek dokusunda oluşturduğu hasarın önlenmesi açısından antioksidan etkisi bilinen kükürtlü kayısının ve NaHS'in kullanılmasının faydalı etkiler oluşturacağı kanısına varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Akut böbrek hasarı, Hidrojen sülfür, Kükürtlü kayısı, Sisplatin

Investigation of the Protective Effect of Hydrogen Sulfide Donor Sodium Hydrogen Sulfide and Sulfur Apricot in Experimental Acute Kidney Injury Induced by Cisplatin in Rats

Abstract

Aim: This study aimed to investigate the protective effect of sulfur apricot (KK) and sodium hydrogen sulfide (NaHS), the donor of hydrogen sulfide (H₂S), on cisplatin-induced experimental acute kidney injury in rats. Materials and Methods: In the study, 40 Wistar Albino rats (250-350 gr, 3-5 months old, male) were grouped into four groups, each consisting of 10 rats. The groups were determined as the control group, cisplatin group, cisplatin+KK group, and cisplatin+NaHS group. Activities of CAT, GPx, SOD, and CSE enzymes and GSH, total GSH, and MDA levels were measured manually using spectrophotometric methods. Creatinine and urea levels were measured using a biochemistry autoanalyzer kit. Histopathological examinations of kidney tissues were performed. Results: Compared to the control group, statistically significant results were obtained in the antioxidant enzyme activities (CAT, CSE) and MDA levels in the kidney tissue in the cisplatin group. The same situation was observed in the GPx and SOD enzyme activities, but it was not found to be statistically significant. A statistically significant increase was observed in the blood serum creatinine and urea levels compared to the control group. Histological findings support the biochemical results we obtained in our study. Conclusion: When all these results were evaluated, it was concluded that using sulfur apricots and NaHS, known to have antioxidant effects, would have beneficial effects in preventing the damage caused by cisplatin in the kidney tissue.

Keywords: Acute kidney injury, Hydrogen sulfide, Sulphurous apricot, Cisplatin

Presentation ID / Sunum No= 22

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8757-2970

| 110

Türkiye'nin Van İlinde Yoğun Bakımda Yatan Hastalarda Vankomisine Dirençli Enterokoklar Arasında Vana ve Vanb Genlerinin Moleküler Tespiti

Assoc. Prof. Dr. Ömer Akgül¹

¹*Department of Pharmaceutical Microbiology, Faculty of Pharmacy, Van Yüzüncü Yıl University, VAN, Turkey*

Özet

Vankomisine dirençli enterokoklara (VRE) bağlı hastane enfeksiyonları, bu bakterilerin yayılmasının bir kaynağı olarak bilinmektedir. Bu prospektif çalışmanın amacı, Türkiye'nin doğusundaki Van ilinde bölge eğitim ve araştırma hastanesinin yoğun bakım ünitelerine (YBÜ) yatırılan hastalardan izole edilen VRE'ler arasında vanA ve vanB genlerinin moleküler tespitiydi. Genel olarak, Türkiye'deki Sağlık Bilimleri Üniversitesine bağlı Van eğitim ve Araştırma hastanesinde yoğun bakımda yatan hastalardan 243 adet tekrarlanmamış rektal sürüntü örneği toplandı. Örnekler uygun kültür ortamına ekildi ve izolatlar standart biyokimyasal testlerle tanımlandı. Enterokokların 10 antibiyotiğe duyarlılığı ve direnci Klinik ve Laboratuvar Standartları Enstitüsü kılavuzlarına göre belirlendi. Vankomisine direnç fenotipik olarak vankomisin tarama testi ile tespit edildi ve vankomisine dirençli izolatlardaki vanA ve vanB genleri multipleks PCR yöntemi ile çoğaltıldı. Enterokok içeren 175 örnekten 129 (%73,7) izolatın Enterococcus faecium ve Enterococcus faecalis, 46 (%26,3) izolatın ise Enterococcus spp olduğu belirlendi. Duyarlılık testi sonuçlarına göre tetrasiklin, eritromisin, siprofloksasin ve ampiciline karşı yüksek oranda direnç saptanmıştır. Ayrıca bu test sonucuna göre 129 Enterococcus izolatından 56 (%43,4)'sı vankomisin ve teikoplanine dirençli bulunmuştur. Ayrıca vankomisine dirençli veya yarı duyarlı 59 izolat arasında vanA geni 54 (%91,5) izolatta saptanırken, hiçbir izolatta vanB geni saptanmamıştır. Bu çalışmanın sonuçlarına göre, vankomisine dirençli Enterococcus suşlarının özellikle hastane enfeksiyonlarında yayılımını önlemek için vankomisin reçete edilmeden önce izolatların duyarlılığının belirlenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Enterococcus Faecalis, Enterococcus Faecium, Multiplex Pcr, Vancomycin

Presentation ID / Sunum No= 59

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7541-7554

| 111

Effects of Football On Individual Health: Physical and Psychological Dimensions

Prof.Dr. Robert c. Schneider¹ , Assoc. Prof. Dr. Meriç Eraslan² , Prof.Dr. Dusan Mitic³ , Prof.Dr. Thomas Niznikowski⁴

¹State University of New York, ABD

²Akdeniz Üiversity

³Belgrade University, Serbia

⁴Józef Pilsudski Üiversity, Poland

*Corresponding author: Abidin Temizer

Abstract

This study aims to evaluate the effects of football on the physical and psychological health of individuals from a scientific perspective. Football stands out as an important sport in terms of increasing aerobic capacity, improving musculoskeletal system functions and supporting cardiovascular health. Therefore, it is known that playing football regularly is effective in preventing chronic diseases such as obesity, diabetes and cardiovascular diseases. At the same time, football positively affects psychological health indicators such as stress management, self-confidence and emotional resilience of individuals through teamwork and social interaction. This study examines the contributions of football to health under two main headings: the benefits of football on physical health and the effects of football on psychological health. The data obtained using literature review and field studies reveal the multidimensional effects of football on health at both amateur and professional levels. The results of the study aim to contribute to the development of sports policies and to encourage individuals to adopt football as a health tool.

Keywords: Football, Physical Health, Psychological Health, Aerobic Capacity, Stress Management.

Presentation ID / Sunum No= 60

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7541-7554

| 112

Protective Effect of Football On Health: Physical Activity and Mental Well-Being

Prof.Dr. Ellie Abdi¹ , Assoc. Prof. Dr. Meriç Eraslan² , Dr. Redha Taiar³ , Asst. Prof. Dr. Reza Behdari⁴

¹Montclair University, ABD

²Akdeniz University

³University of Reims, France

⁴Health Industry Research Center, West Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

*Corresponding author: Abidin Temizer

Abstract

Football is a multifaceted sport that supports healthy lifestyles by both increasing physical activity and encouraging social participation. The aim of this study is to examine the protective effects of football on the physical and mental health of individuals. Playing football regularly improves body composition, supports cardiovascular health, increases muscle strength and leads to positive changes in physical parameters such as flexibility. At the same time, football has profound effects on mental health; it strengthens the general well-being of individuals by reducing depression, anxiety and stress levels. This study emphasizes the potential of football to develop healthy lifestyle habits, especially in the young population. While the physical activity-supporting effect of football reduces the risk of metabolic diseases, the social support mechanism provided by team sports strengthens the social ties of individuals and increases their emotional resilience. Analyses of observational and experimental studies conducted in various demographic groups reveal that football creates sustainable effects on both physical and psychological health.

Keywords: Football, Physical Activity, Mental Health, Social Participation, Emotional Resilience.

Presentation ID / Sunum No= 39

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1244-1236

| 113

Benign Paroksizmal Pozisyonel Vertigo Atak Döneminde İskemi Modifiye Albümin Düzeyinin Değerlendirilmesi

Dr. Ahmet Akkoz¹ , Dr. Atal Alperen Erşahan²

¹*Özel Akademi Meram Hastanesi*
²*İstanbul Bahçelievler Devlet Hastanesi*

Özet

Benign paroksizmal pozisyonel vertigo (BPPV), toplumda görülen baş dönmelerinin en yaygın tipidir. Acil servise orta-şiddetli vertigo ile başvuran hastaların neredeyse % 10 kadarında BPPV mevcuttur. Etiyolojisinde bir çok faktör suçlanmıştır. Olguların çoğu idiyopatik olmakla birlikte, kafa travması (% 17), vestibüler nörit (% 15), vertebrobaziler iskemi, labirentit ve kulak cerrahisi altta yatan nedenler olabilir. Antioksidan savunma mekanizması ve serbest radikaller arasındaki dengenin serbest radikaller lehine bozulması oksidatif stress olarak tanımlanır. Artmış serbest radikaller reaktivite özelliği nedeniyle pek çok yoldan hücre ve dokuları zedeler. Son birkaç yıldır oksidatif stres ile birçok hastalığın ilişkili olduğu savunulmuştur. 40 hasta ve 30 sağlıklı gönüllü üzerinde yaptığımız bu çalışmada iskemi modifiye albümin (İMA) düzeyinin BPPV atak, BPPV remisyon ve kontrol grubu arasındaki farklılıkların gösterilmesi amaçlanmıştır. Çalışma sonucunda bir gruplar arası bir takım farklılıklar tespit edilse de, bu sonuçlar tutarlı bir yorum yapmaya imkan tanımamaktadır. Çalışmamızın sonucuna göre İMA değerinin BPPV atak döneminin bir göstergesi olarak kullanılması uygun değildir.

Anahtar Kelimeler: Benign Paroksizmal Pozisyonel Vertigo, İskemi Modifiye Albümin, Oksidatif Stres

Evaluation of Ischemia Modified Albumin Level During Benign Paroxysmal Positional Vertigo Attack

Abstract

Benign paroxysmal positional vertigo (BPPV) is the most common type of dizziness in the community. BPPV is present in almost 10% of patients who refer to the emergency room with moderate-severe vertigo. Many factors have been accused in its etiology. Most of the cases are idiopathic but head injury (17%), vestibular neuritis (15%), vertebrobasilar ischemia, labyrinthitis and ear surgery may be the underlying causes. The impaired balance between antioxidant defense mechanism and free radicals is defined as oxidative stress. Increased free radicals cause cell and tissue damage in many ways due to its reactivity. Over the last few years, it has been argued that oxidative stress is associated with many diseases. In this study of 40 patients and 30 healthy volunteers, we wanted to show the differences

between ischemia-modified albumin (IMA) levels compared to BPPV exacerbation, BPPV remission and control groups. Although intergroup differences were detected as a result of the study, these results do not allow a consistent interpretation. According to the results of our study, it is not appropriate to use IMA value as an indicator of BPPV attack period.

Keywords: Benign Paroxysmal Positional Vertigo, Ischemia Modified Albumin, Oxidative Stress

Presentation ID / Sunum No= 29

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7738-0724

| 115

Bibliometrik Analiz: “Annals of Thoracic Surgery” Dergisinde En Fazla Atıf Alan 100 Yayın

Exp. Dr. Özgün Aran¹

¹*Kırıkkale Yüksek İhtisas Hastanesi*

Özet

Bu çalışma, Annals of Thoracic Surgery dergisinde yayımlanan ve en fazla atıf alan 100 yayının bibliometrik analizini kapsamaktadır. Annals of Thoracic Surgery, göğüs cerrahisi alanında prestijli bir dergi olup, bu alandaki en güncel ve önemli araştırmaları yayımlayarak bilimsel ilerlemeye katkıda bulunmaktadır. Analizde, yıllık bilimsel üretimin 1985'ten 2021'e kadar artış gösterdiği belirlenmiştir, bu da göğüs cerrahisi alanındaki araştırmaların zamanla önem kazandığını göstermektedir. Yıllık atıf oranlarına bakıldığında, 2011 yılında yayımlanan makalelerin en yüksek ortalama atıf sayısına ulaştığı görülmektedir. Bu durum, o dönemde yayımlanan makalelerin etkisinin yüksek olduğunu göstermektedir. Yine en çok atıf yapan dergi olan 'Annals of Thoracic Surgery', göğüs cerrahisi alanındaki önemli bilgi birikimine katkı sağlamıştır. En çok makale yayımlayan yazarlar arasında Lytle BW ve Edwards FH gibi isimler yer alırken, bu yazarların alandaki etkisi H-indeksi ile doğrulanmıştır. Kurumlar arasında en çok makale yayımlayanlar arasında Duke Üniversitesi ve Harvard Üniversitesi gibi prestijli kurumlar öne çıkmaktadır. Ülke bilimsel üretiminde ise ABD, göğüs cerrahisi alanında en fazla araştırma yapan ülke olarak dikkat çekmektedir. Bu durum, ABD'deki üniversite ve araştırma merkezlerinin göğüs cerrahisine yaptığı önemli katkıları yansıtmaktadır. En sık geçen anahtar kelimeler 'surgery', 'survival' ve 'mortality' olup, bu kelimeler literatürün büyük bir kısmının cerrahi işlemlerin başarı ve risklerini değerlendirmeye adanmış olduğunu göstermektedir. Bu bibliometrik analiz, göğüs cerrahisi alanındaki araştırma eğilimlerinin, önemli konuların, önde gelen yazarların ve kurumların belirlenmesi açısından, gelecekte yapılacak daha kapsamlı araştırmalara katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Göğüs Cerrahisi, Bibliometric Analiz, Annals of Thoracic Surgery

Presentation ID / Sunum No= 42

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9225-7780

| 116

Duodenal Ülser Erozyonuna Bağlı Sistik Arter Kanaması

Assoc. Prof. Dr. Metin Berberoğlu¹ , Prof. Dr. Oğuzhan Özdemir¹ , Dr. Kadir Yağız Türker²

¹*Medicalpark Hastanesi*

²*Ankara Tıp Fakültesi İbni Sina Hastanesi*

Özet

Bu makalede, duodenal ülserin sistik artere penetre olduğu ve masif kanama sonucu acil cerrahi müdahale gerektiren bir olgu sunulmaktadır. 48 yaşındaki kadın hasta, karın ağrısı, hematemez ve melena ile acil servise başvurmuştur. Yapılan muayenelerde sistik arterde aktif kanama tespit edilmiştir. Laparotomi sırasında, duodenal ülserin sistik artere penetre olduğu gözlemlenmiş ve kanama kontrol altına alınarak kolesistektomi yapılmıştır. Duodenumdaki perfore alan primer sütürle onarılmıştır. Postoperatif süreçte hasta stabil seyretmiş ve altıncı günde şifa ile taburcu edilmiştir. Bu makale, çok nadir görülen duodenal ülser penetrasyonu ile gelişen sistik arter kanamasının üst gastrointestinal sistem kanamaları içinde görülebileceğini ve erken cerrahi müdahalenin hayat kurtarıcı önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sistik Arter Kanaması, Penetre Duodenal Ülser

Cystic Artery Bleeding Due to Duodenal Ulcer Erosion

Abstract

In this article, a case in which the duodenal ulcer penetrated the cystic artery and required urgent surgical intervention as a result of massive bleeding is presented. A 48-year-old female patient was admitted to the emergency department with abdominal pain, hematemesis and melena. During the examinations, active bleeding was detected in the cystic artery. During laparotomy, it was observed that the duodenal ulcer had penetrated the cystic artery and the bleeding was controlled and cholecystectomy was performed. The perforated area in the duodenum was repaired with primary suture. The patient remained stable in the postoperative period and was discharged with full recovery on the sixth day. This article emphasizes that cystic artery bleeding due to duodenal ulcer penetration, which is very rare, can be seen among upper gastrointestinal tract bleeding and the life-saving importance of early surgical intervention.

Keywords: Cystic Artery Bleeding, Penetrating Duodenal Ulcer

Presentation ID / Sunum No= 19

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9641-5766

| 117

Etonogestrel Salgılayan Deri Altı İmplantının Kadın Cinsel İşlev Bozukluğuna Etkisi

Dr. Esra Kartal Gölcük¹ , Assoc. Prof. Dr. Burcu Dinçgez² , Assoc. Prof. Dr. Gülten Özgen²

¹*Şişli Kolan International Hospital Hastanesi*

²*University of Health Sciences, BursaYüksek İhtisas Research and Training Hospital*

**Corresponding author: ESRA KARTAL GÖLCÜK*

Özet

Amaç: 68 mg etonogestrel salgılayan deri altı implantı olan Nexplanon, İmplanon'un gelişmiş bir versiyonudur. Uygulaması kolaydır, uzun süreli kontraseptif etkiye sahiptir ve X-ray ve bilgisayarlı tomografi ile tespit edilebilir. Bu gibi avantajları nedeniyle her yaş grubu kadın arasında ilgi odağı haline gelmiştir. Biz de bu çalışmamızda, Nexplanon kullanan hastalarda cinsel yaşam kalitesini değerlendirmeyi amaçladık. Gereç ve yöntemler: Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde, Haziran 2023 ile Mart 2024 tarihleri arasında yürütülen prospektif bir çalışmadır. Düzenli jinekolojik değerlendirmeler için polikliniğimize başvuran, kontraseptif isteği olan ve Nexplanon uygulanan toplam 80 hasta çalışmaya dahil edildi. Bilinen venöz tromboembolik bozuklukları olan, bilinen malignitesi olan veya malignite şüphesi olan, bilinen karaciğer hastalığı olan, morbid obezitesi olan, tanı konulmamış vajinal kanaması olan, Nexplanon'un herhangi bir bileşenine karşı aşırı duyarlılığı olan hastalar çalışma dışı tutuldu. On dokuz çoktan seçmeli sorudan oluşan, arzu, uyarılma, kayganlık, orgazm, doyum ve ağrı alt başlıklarını içeren Kadın Cinsel Fonksiyon İndeksi anketleri, tüm hastalara 3. ve 6. ayda uygulandı ve bu aylar arasındaki bulgular karşılaştırıldı. Sonuçlar: Katılımcıların demografik özellikleri Tablo 1'de gösterildi ve katılımcıların Nexplanon'dan 3. ve 6. aydaki kadın cinsel fonksiyon indeksi puanları Tablo 2'de sunuldu. 6. ayda arzu, uyarılma, kayganlık, orgazm, doyum ve ağrı puanları 3. ay değerlerine kıyasla anlamlı derecede yüksekti. Ayrıca, toplam kadın cinsel fonksiyon indeksi puanı 6. ayda 25,8 (20,9-32) ve 3. ayda 23,35 (16,5-32,2) idi ve anlamlı derecede daha yüksekti ($p<0,001$). Sonuç: Literatürde Nexplanon'un kadın cinsel fonksiyonu üzerindeki etkisine ilişkin sınırlı veri bulunmaktadır. Çalışmamızda kadın cinsel fonksiyonu üzerinde bulunan olumlu etkileri göz önünde bulundurularak, Nexplanon'un diğer avantajlarıyla birlikte iyi bir alternatif kontraseptif yöntem olabileceğini düşünmekteyiz. Anahtar kelimeler: etonogestrel, Nexplanon, cinsel fonksiyon, deri altı implant

Anahtar Kelimeler: Etonogestrel, Nexplanon, Seksüel Disfonksiyon, Deri Altı İmplantı

The Effect of Etonogestrel Releasing Subdermal Implant On Female Sexual Dysfunction

Abstract

Aim: Nexplanon, the subdermal implant releasing 68 mg etonogestrel, is an advanced version of Implanon. It is easy applicable, has long-lasting contraceptive effect and can be detected by X-ray and computed tomography. Due to these advantages, it has become of interest among women of all ages. Here, we aimed to assess the quality of sexual life in patients using Nexplanon. Material and methods: This is a prospective study which was conducted at Bursa Yuksek Ihtisas Research and Training Hospital between June 2023 and March 2024. A total of 80 patients who attended our outpatient clinic for regular gynaecologic assessments, with a contraceptive request and who were applied Nexplanon were included. Patients with venous thromboembolic disorders, known or suspected malignancy, liver disease, morbid obesity, undiagnosed vaginal bleeding, hypersensitivity to the any components of Nexplanon were excluded. Female Sexual Function Index questionnaires, which consists of nineteen multiple choice questions, includes desire, arousal, lubrication, orgasm, satisfaction and pain subtitles, were applied to all patients at 3 months and 6 months and compared between months. Results: Demographic characteristics of participants were shown in Table 1 and female sexual function index scores of participants at 3 and 6 months after Nexplanon were presented in Table 2. At 6 months, desire, arousal, lubrication, orgasm, satisfaction and pain scores were significantly higher as compared to 3 months values. Moreover, total female sexual function index score was 25.8 (20.9-32) at 6 months and 23.35 (16.5-32.2) at 3 months which was significantly higher ($p<0.001$). Conclusion: There is limited data about the effect of Nexplanon on female sexual function in the literature. Considering the positive effects on female sexual function found in our study, we suggest that nexplanon could be a good alternative contraceptive method with its other advantages.

Keywords: Etonogestrel, Nexplanon, Sexual Dysfunction, Subdermal Implant

Presentation ID / Sunum No= 90

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9050-7571

| 119

Gebelikle İlişkili Meme Kanseri: Olgu Sunumu

Exp. Dr. Berkay Kılıç¹

¹*Istanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü*

**Corresponding author: BERKAY KILIÇ*

Özet

Gebelik veya doğumdan sonraki bir yıl içinde teşhis edilen meme kanseri, gebelikle ilişkili meme kanseri (GİMİK) olarak adlandırılır. İnsidansı 100.000 gebelik ve postpartum dönemde 17.5-40 arasındadır. Gebelikte görülen en sık kanserdir. En sık invaziv duktal karsinom görülür. Memedeki fizyolojik değişiklikler nedeniyle geç tanı konulduğu için tümör çapı, nodal tutulum, hormon reseptör ifadesinin azlığı daha sık olduğundan prognoz nispeten kötüdür. Tanı için ultrasonografi ve anne batnını koruyarak çekilen mamografi gereklidir. Toksik etkisi nedeniyle kontrastlı manyetik rezonans görüntüleme önerilmez. Detaylı tanı doğum sonrasına bırakılır. Altın standart kalın iğne biyopsisidir. 28 yaşında, G1P0A0, 13 haftalık gebe hasta. Gebelik zamanı meme kontrolünde sağ'da tespit edilen şüpheli lezyon. Ek hastalık yok. Anne meme kanseri (Tanı yaşı 49). Altı yıl önce sağ memeden eksizyonel biopsi yapılmış (Sonuç: Sklerozan Adenozis). Fizik muayenede sağ'da eski insizyon skarı ve saat 1'de palpabl 2 cm.lik lezyon. Aksillada palpabl lenf nodu izlenmedi. Ultrasonografide, sağ meme st 1'de 4 cm.lik fibrotik alan içerisinde vaskülarite gösteren 20 mm.lik lezyon ve dağınık yerleşimli şüpheli mikrokalsifikasyon düşündürülen ekojeniteler, aksillada patolojik lenf nodu vizualize edilmedi. Mamografi dens olduğundan tanı için yeterli değildi. Ultrasonografi altında tru-cut biyopsi sonucu invaziv duktal karsinom, grade2, östrojen reseptörü= %75, progesteron reseptörü= %60, cERBB2= Negatif, Ki-67= %30 olarak raporlandı. Hasta luminal B, cT2N0Mx evresiyle ameliyata alındı. Meme başı-areola koruyucu mastektomi, sentinel lenf nodu biyopsisi ve protez ile onarım ameliyatı yapıldı. Sentinel lenf nodu identifikasyonu için ameliyat öncesi nükleer tıp'ta 0.1 mCi nanokolloid kullanıldı. Bir gün yatırılan hasta, post-operatif ve ertesi gün bebek ve anne kontrolleri sorunsuz olması üzerine ayaktan kontrole çağırılarak taburcu edildi. Nihai patoloji sonucu invaziv duktal karsinom, grade 2, tümör çapı 25 mm, lenfovasküler invazyon pozitif, nekroz görülmedi, cerrahi sınır negatif, aksillada 0/2 olarak raporlandı. Medikal onkoloji ile konsulte edildi, doğum sonrası adjuvan kemoterapi ve hormonoterapi başlandı.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Meme Kanseri, Kemoterapi

Presentation ID / Sunum No= 41

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9225-7780

| 120

Hiatal Fıtık Onarımı Sonrası Yer Değiştiren Meshin Laparoskopik Makas Kullanılarak Endoskopik Yolla Peroral Çıkarılması

Assoc. Prof. Dr. Metin Berberoğlu¹ , Prof. Dr. Işlay Nadir¹

¹*Medicalpark Hastanesi*

Özet

Daha önce hiatal herni onarımı için prolene mesh kullanılan ve bu yamanın özofagusa migrasyona uğraması sonucu disfaji, kusmalar ve kilo kaybı şikayetleri gelişen 65 yaşındaki bir kadın hastadan migrate olmuş mesh endoskopik yolla çıkarılmıştır. Hastaya yapılan endoskopide yamanın özofagusa ilerlediği tespit edilmiş, lümeneye ilerleyen meshin proksimale doğru uzandığı ve katı gıdaların yenilmesi sırasında tam tıkanmaya neden olduğu, adeta check-valve gibi davrandığı anlaşılmıştır. Migrate meshin endoskopik yolla peroral olarak çıkarılmasına karar verilmiştir. Laparoskopik uzun bir makasın endoskopi eşliğinde özofagusa peroral yolla sokularak meshi kesmek amacıyla kullanıldığı işlem başarıyla tamamlanmış, hasta süratle bu sıkıntıdan kurtarılmıştır. Bu vaka, hiatal herni onarımında kullanılan meshlerin migrasyonu riskine dikkat çekmekte ve endoskopik yöntemlerin bu tür komplikasyonların tedavisindeki etkinliğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Peroral Mesh Çıkarımı, Mesh Migrasyonu, Laparoscopic Makas Kullanımı, Fundoplikasyon

Peroral Endoscopic Removal of Displaced Mesh Using Laparoscopic Scissors After Hiatal Hernia Repair

Abstract

The migrated mesh was removed endoscopically from a 65-year-old female patient who had previously used prolene mesh for hiatal hernia repair and developed complaints of dysphagia, vomiting and weight loss as a result of this mesh migrating into the esophagus. During the endoscopy performed on the patient, it was determined that the mesh had advanced into the esophagus, and it was understood that the mesh advancing into the lumen extended proximally and caused complete obstruction during the eating of solid foods, acting almost like a check-valve. It was decided to remove the migrate mesh perorally via endoscopic method.

The laparoscopic procedure, in which long scissors were inserted perorally into the esophagus under endoscopy guidance and used to cut the mesh, was completed successfully and the patient was quickly relieved of this trouble. This case draws attention to the risk of migration of meshes used in hiatal hernia repair and emphasizes the effectiveness of endoscopic methods in the treatment of such complications.

Keywords: Peroral Mesh Removal, Mesh Migration, Use of Laparoscopic Scissors, Fundoplication

Presentation ID / Sunum No= 30

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7738-0724

| 122

Künt Göğüs Travması Konusunda En Fazla Atıf Alan 500 Makalenin Bibliometrik Analizi

Exp. Dr. Özgün Aran¹

¹*Kırıkkale Yüksek İhtisas Hastanesi*

**Corresponding author: Özgün Aran*

Özet

Künt göğüs travması, genellikle yüksek enerjili travmaların sonucu olarak ortaya çıkan ciddi bir yaralanmadır. Motorlu taşıt kazaları, düşmeler, spor yaralanmaları gibi nedenlerle sıkça görülür ve acil müdahale gerektiren komplikasyonlara neden olabilir. Bu travmaların yönetimi multidisipliner bir yaklaşım gerektirir ve bu alanda yapılan araştırmalar, klinik uygulamalara ve sağlık hizmetlerine önemli katkılar sağlar. Bu çalışma, 'blunt chest trauma' anahtar kelimesiyle Web of Science veritabanında en çok atıf alan 500 makaleyi bibliometrik olarak analiz etmiştir. 1980-2023 yılları arasında yayınlanan bu makalelerde, yıllık bilimsel üretimde belirgin bir artış gözlenmiştir. Özellikle 2000'li yıllarda makale sayılarında ve atıf oranlarında önemli bir yükseliş vardır. En fazla makale yayınlanan dergiler arasında 'Journal of Trauma-Injury Infection and Critical Care' ilk sırada yer alırken, en çok atıf alan kaynak ise 'Journal of Trauma'dır. ABD, bu alanda hem en çok makale yayınlayan hem de en fazla atıf alan ülke olarak öne çıkmaktadır. Çalışma, bu alandaki araştırmaların 'yönetim', 'yaralanma' ve 'mortalite' anahtar kelimeleri etrafında yoğunlaştığını göstermektedir. Sonuç olarak, bu analiz künt göğüs travması alanındaki bilimsel çalışmaların tarihsel gelişimini, en etkili yazarları, dergileri ve ülkeleri belirlemiş; gelecekteki araştırmalar için rehberlik edecek önemli veriler sunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Künt Göğüs Travması, Web of Science, Bibliometrik Analiz

Presentation ID / Sunum No= 63

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4704-2817

| 123

Nadir Bir Olgu Perfore Apandisit Sonrası Gelişen Retroperitoneal Uzanım ile Gelişen Akciğer Ampiyemi Olgusu

Dr. Özgür Gangal¹ , Dr. Zeynep Betül Yıldız¹ , Dr. Cenk Özkan¹ , Dr. Hakan Yırgın¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Apandisit sık görülen akut batın nedenlerindedir. Perforasyon ise apandisitlerin %13-20'sinde görülmektedir. Perfore apandisite bağlı enfeksiyöz komplikasyonlar sık görülür. Akciğer ampiyemi de çok nadir olarak görülmektedir. Ampiyem vücudun herhangi bir bölgesinde pürülan sıvı birikimi olarak ifade edilse de plevral boşluğun iltihabını göstermektedir. Sağ postoperatif plevral efüzyonlar ve ampiyemler; laparoskopik yaklaşımla bağlantılı görünmektedir ve peritoneal lavaj, pnömoperitoneum ve trendelenburg pozisyonunun kümülatif etkileri ile açıklanabilir. Erken dönemde tanı konulup tedavi edilmezlerse önemli mortalite ve morbiditeye neden olurlar. **Amaç:** Perfore apandisite bağlı retroperitoneal uzanım ile sağ akciğerde plevral ampiyem gelişen hastanın sunumu ve bu hastanın yönetimi hakkında bilgi vermek amaçlanmıştır. **Bulgular:** 48 yaş erkek hasta, 1 haftadır olan karın ağrısı, üşüme, titreme ile acil servise başvuruyor. Yapılan ileri incelemede akut perfore apandisit ve 54*39 mm periappendiküler apse tespit edildi. Laparoskopik appendektomi sonrası c-reaktif protein ve prokalsitonin değerleri yükselen hastada yapılan kontrol tomografide periappendiküler apsenin gerilememesi sebebiyle girişimsel radyoloji tarafından abdominal drenaj kateteri yerleştirildi. Alınan kültürlerde e.coli üremesi saptanması sonrası geniş antibiyoterapi altında ateş ve akut solunum sıkıntısı gelişmesi, abdominal sepsis meydana gelmesi üzerine yoğun bakım ünitesine interne edilen ve çekilen torakal tomografide retroperitoneal uzanım ile sağ akciğer alt lobda 4 cm ampiyem gözlenen hastaya girişimsel radyoloji eşliğinde plevral drenaj kateteri yerleştirildi. Hastanın takiplerinde akut faz reaktanların gerilemesi, drenaj kateterlerinden pürülan gelenlerin azalması üzerine hasta kateterler ile taburcu edildi. Poliklinik kontrollerinde ise girişimsel radyoloji kontrolü altında kateterlerden gelen olmaması ve kontrol ultrasonografide batın içi apse ve sağ akciğer ampiyeminin ortadan kalkması üzerine hastanın tedavisi şifa ile sonlandırıldı. **Sonuç:** İntraabdominal apselerin yaklaşık yüzde 15'i ampiyem ile komplike olur. İntraabdominal apse, enfeksiyonun transdiyafragmatik veya retroperitoneal yayılımı ile komplike hale geldiğinde, hem mortalite hem de morbiditede önemli bir artış olur. Akciğer hastalığı veya başka bir intratorasik neden olmaksızın ampiyem geliştiğinde intraabdominal kaynaklı olabileceği düşünülmelidir. Retroperitoneal uzanmış intraabdominal enfeksiyonların subdiyafragmatik alana ulaşarak ampiyeme neden olabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopik Appendektomi, Ampiyem, Retroperiton, Transdiyafragmatik Geçiş

A Rare Case: A Case of Pulmonary Empyema With Retroperitoneal Extension After Perforated Appendicitis

Abstract

Introduction: Appendicitis is a common cause of acute abdomen. Perforation occurs in 13-20% of appendicitis. Infectious complications due to perforated appendicitis are common. Pulmonary empyema is also very rare. Although empyema is defined as the accumulation of purulent fluid in any part of the body, it indicates inflammation of the pleural cavity. Right postoperative pleural effusions and empyema appear to be associated with the laparoscopic approach and may be explained by the cumulative effects of peritoneal lavage, pneumoperitoneum and trendelenburg position. If not diagnosed and treated early, they cause significant mortality and morbidity. Objective: To present a patient with pleural empyema in the right lung with retroperitoneal extension due to perforated appendicitis and to provide information about the management of this patient. Results: A 48-year-old male patient presented to the emergency department with abdominal pain, chills and chills for 1 week. Further examination revealed acute perforated appendicitis and a 54*39 mm periappendicular abscess. After laparoscopic appendectomy, c-reactive protein and procalcitonin levels were increased and an abdominal drainage catheter was placed by interventional radiology because the periappendicular abscess did not regress in the control tomography. After e.coli growth was detected in the cultures, fever and acute respiratory distress developed under extensive antibiotherapy and abdominal sepsis occurred.

Keywords: Laparoscopic Appendectomy, Empyema, Retroperitoneum, Transdiaphragmatic Access

Presentation ID / Sunum No= 10

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5767-5007

| 125

Nadir Bir Olgu: Ters Polarite Gösteren Papiller Renal Neoplazm

Asst. Prof. Dr. Gizem Teoman¹

¹*Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı*

Özet

Giriş: Ters polarite gösteren papiller renal neoplazm son zamanlarda tanımlanan, yavaş seyirli bir tümördür ve diğer onkositik/eozinofilik papiller renal hücreli karsinomlardan ayırt edilmesi önemli prognostik sonuçlar taşır. Ters polarite gösteren papiller renal neoplazmlar, papiller renal hücreli karsinomların yaklaşık % 4'ünü oluşturur ve belirgin düşük dereceli onkositik morfolojiye sahiptir. Vakaların çoğu asemptomatiktir ve insidental olarak bulunur. Olgu: Safra kesesinde taş olduğu bilinen ve bulantı-terleme şikayetiyle hastanemize başvuran 56 yaşındaki erkek hastanın abdomen BT incelemesinde insidental olarak sağ böbrek orta polde 13x10 mm boyutunda lezyon tespit edildi ve parsiyel nefrektomi planlandı. Laboratuvarımıza gönderilen parsiyel nefrektomi materyalinin kesit yüzünde 1,6x1,3x1 cm boyutlu, krem-turuncu renkli, oval şekilli, parankimden keskin bir hatla ayrılan lezyon izlendi. Mikroskopik incelemede papiller ve tübülopapiller büyüme paterni gösteren, eozinofilik-granüler sitoplazmaya sahip, apikal yerleşimli çekirdekli hücrelerden oluşan neoplazm izlendi. İmmünohistokimyasal çalışmada neoplastik hücrelerde GATA3, CK7, PAX8, EMA ile pozitif boyanma izlendi. Bu bulgular ile olguya ters polarite gösteren papiller renal neoplazm tanısı verildi. Sonuç: Ters polarite gösteren papiller renal neoplazm, klinik olarak yavaş ilerleyen bir tümördür. Nüks ve metastaz bildirilmemiştir. Papiller ve tübülopapiller büyüme paternine sahip, eozinofilik ince granüler sitoplazmalı, apikal yerleşimli hücrelerden meydana gelen düşük dereceli bir neoplazmdır. Histolojik olarak apikal yerleşimli çekirdeklerin varlığı ve neoplastik hücrelerin GATA3 ile diffüz güçlü boyanma göstermesi ile papiller renal hücreli karsinomdan ayırıcı tanısı yapılır.

Anahtar Kelimeler: Papiller Neoplazm, Eozinofilik, Ters Polarite, Gata3

Presentation ID / Sunum No= 64

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0001-7127-2658

| 126

Nadir Bir Vaka; Laparoskopik Yöntemle Çıkarılan Peritoneal İnklüzyon Kisti,vaka Sunumu

Dr. İlhan Gök¹ , Dr. Yasir Musa Kesgin¹ , Dr. Oğuzcan Taşar¹ , Dr. Hakan Yırgın¹

¹SBÜ KANUNUİ EAH

Özet

OLGU SUNUMU AMAÇ: Mezenterik kist 100 bin ile 250 bin kişide 1 görülen nadir bir durumdur. Hastaların %50 si insidental olarak yakalanır. Non spesifik bulgular ve akut batınla da hasta başvuruları mevcuttur. Malignite oranı %3 olarak bildirilmiştir. Biz de nadir görülen bir olguyu vaka sunumu ile sunmak istedik. **YÖNTEM:** Olgu Sunumu **BULGULAR:** 42 yaş, ek hastalığı bulunmayan, geçirilmiş rinoplasti ve C/S operasyon öyküsü bulunan kadın hasta. 6 hafta önce dış merkezde öksürük sebebiyle çekilen toraks bt de insidental olarak mezenterik kist görülmesi üzerine dış merkezde çekilen ultrasonda gastrohepatik ligaman içerisinde 10*7 cm mezenter kisti görünümü mevcut. MR görüntülemesinde karaciğer sol lob ve pankreas korpus komşuluğunda en geniş yerinde 7 cm lobüle kontürlü kist görünümü mevcut. Gastroskopide mide korpusa dıştan bası ve antrumda 1,5cm lik ülser alanı görüldü. Antrum biyopsisi benign geldi. Ameliyat bulgusu olarak mide küçük kurvatur tarafında gastrohepatik ligaman içerisinde karaciğer sol lobu, pankreas ce mide arasına yerleşmiş trunkus çölyakus ce aort arasındaki mezenterik yapılardan kaynaklanan kistik lezyon görüldü. Hastaya laparoskopik kist eksizyonu yapıldı. Postop komplikasyon görülmeyen hasta 3 gün sonra taburcu edildi. Patoloji sonucu 8*4, 5*2 cm lik peritoneal inklüzyon kisti ve 2 adet lenf nodunda reaktif hiperplazi olarak geldi. **SONUÇ:** Peritoneal inklüzyon kisti vakaları ender görülen vakalardır. Uygun vakalarda laparoskopik yöntem ile cerrahi uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Mezenterik Kist, Laparoskopik, Peritoneal İnklüzyon Kisti,

Presentation ID / Sunum No= 88

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8347-5727

| 127

Oral Mukozal Greft ile Üretroplasti: İlk 30 Vakanın Komplikasyonları

Asst. Prof. Dr. Murat Yavuz Koparal¹

¹Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Murat Yavuz Koparal

Özet

Amaç Bu çalışma, merkezimizdeki ilk 30 yetişkin vakada oral mukozal greft (OMG) ile ilişkili komplikasyonları analiz etmeyi amaçlamaktadır. Materyal ve Yöntemler Ocak 2022 ile Eylül 2023 tarihleri arasında oral mukozal greftler ile substitüsyon üretroplasti yapılan 30 hastanın verileri retrospektif olarak incelendi. Lingual mukozal greft alımı sonrası greft bölgesi kapatıldı, ancak bukkal ve alt dudak mukozası alımı sonrası yara bölgesi sekonder iyileşme için açık bırakıldı. Hastaların demografik verileri, greft alım teknikleri, greft boyutu ve komplikasyonlarla ilgili veriler toplandı. Komplikasyonlar erken (ameliyat sonrası 30 gün içinde) ve geç (ameliyat sonrası 30 günden sonra) olarak sınıflandırıldı. Tüm hastalar en az 6 ay süreyle takip edildi. Bulgular Ortalama yaş 62 (22-77) yıl idi. Ortalama greft uzunluğu 8 (5-22) cm idi. Sol bukkal mukoza 25 hastada, sağ bukkal mukoza 13 hastada, sağ lingual mukoza 2 hastada, sol lingual mukoza 4 hastada ve alt dudak mukozası 1 hastada kullanıldı. Otuz hastanın 16'sında (%53.3) erken postoperatif komplikasyonlar görüldü. En yaygın erken komplikasyon, 6 vakada (%20) donör bölgesinde ağrıydı, bunu 4 vakada (%13.3) ağızda uyuşukluk, 4 vakada (%13.3) ağızda gerginlik ve 2 vakada (%6.6) donör bölgesinde kanama izledi. Geç komplikasyonlar arasında 3 hastada (%10) ağızda uyuşukluk ve 3 hastada (%10) ağızda gerginliğe yol açan hafif skar oluşumu gözlemlendi. Ciddi enfeksiyon veya ağır fonksiyonel bozukluk vakası tespit edilmedi. Sonuç Üretroplasti için oral mukozal greft alımı, nispeten düşük komplikasyon oranı ile ilişkili olup çoğu sorun hafif ve kendiliğinden sınırlıdır. Erken dönemde en sık görülen komplikasyon ağrı iken, uzun dönem ağızda uyuşukluk ve gerginlik gibi sorunları içeren morbidite minimal düzeyde kalmaktadır. Bu bulgular oral mukoza grefti alınmasının üretroplasti için güvenli bir teknik olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Oral Mukozal Greft, Komplikasyon, Üretroplasti

Oral Mucosal Graft Harvesting for Urethroplasty: Complications of the First 30 Cases

Abstract

Objective This study aims to analyze the complications associated with oral mucosal graft (OMG) harvesting in the first 30 adult cases at our center. **Materials and Methods** We retrospectively reviewed 30 patients who underwent substitution urethroplasty with oral mucosal grafts between January 2022 and September 2023. After lingual mucosal harvesting, the graft site was closed, while after buccal and lower lip mucosal graft harvesting, the wound site was left open for secondary healing. Data regarding patient demographics, graft harvesting techniques, graft size, and complications were collected. Complications were classified into early (within 30 days) and late (after 30 days) post-operative periods. All patients were followed up for at least 6 months. **Results** The median age was 62 (22-77) years. The median graft length was 8 (5-22). Left buccal mucosa was used in 25 patients, right buccal mucosa in 13 patients, right lingual mucosa in 2 patients, left lingual mucosa in 4 patients, and lower lip mucosa in 1 patient. Among the 30 patients, 16 (53.3%) experienced early post-operative complications. The most common early complication was pain at the donor site, occurring in 6 cases (20%), followed by numbness of the mouth in 4 cases (13.3%), tightness of the mouth in 4 cases (13.3%), and bleeding of donor site in 2 cases (6.6%). Late complications included numbness of the mouth in 3 patients (10%) and mild scarring that led to mouth tightness in 3 patients (10%). No cases of major infection or severe functional impairment were observed. **Conclusion** Oral mucosal graft harvesting for urethroplasty is associated with a relatively low complication rate, with most issues being minor and self-limiting. Pain is the most common early complication, while long-term morbidity, including numbness and tightness of the mouth, remains minimal. These findings suggest that OMG harvesting remains a safe technique for urethroplasty.

Keywords: Oral Mucosal Graft, Complication, Urethroplasty

Presentation ID / Sunum No= 83

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6907-7976>

| 129

Proksimal Mini Transvers İnsizyon ile Açık Karpal Tünel Gevşetme: Cerrahi Teknik ve Klinik Sonuçlar

Dr. Ahmed Majid Heydar¹

¹Memorial Bahçelievler Hastanesi

Özet

Amaç: Karpal tünel sendromunun (KTS) endoskopik gevşetilmesinde ve diğer geleneksel açık ve mini-açık gevşetme tekniklerinde çeşitli komplikasyonlar ve dezavantajlar tanımlanmıştır. Çalışmanın amacı, yeni geliştirilen minimal invaziv tekniğimizi tanıtmak ve cerrahi sonuçlarımızı bildirmektir. **Gereç ve Yöntemler:** Proksimal mini-transvers kesi ile doğrudan açık karpal tünel gevşetme uygulanan karpal tünel sendromlu 75 hasta çalışmaya dahil edildi. Ameliyattan önce, üçüncü ayda ve son takipte fonksiyonel kaliteyi ve ağrı yoğunluğunu ölçmek için Quick-DASH'ın Türkçe versiyonu, BCTSQ ve VAS kullanıldı. Ayrıca, ameliyat öncesi ve sonrası maksimum kavrama gücü değerlendirildi. **Sonuçlar:** Üçüncü ay takibinde, ortalama VAS skorunda ve Quick-DASH skorunda sırasıyla $5,2 \pm 1,4$ ve $27,46 \pm 7$ 'den $1,4 \pm 1,1$ ve $10,2 \pm 3,8$ 'e doğru önemli bir iyileşme görüldü. Quick-DASH, BCTSQ puanları ve VAS puanları son takipte daha da iyileşti. Ortalama kavrama gücü son takipte $24,2 \pm 8,9$ kg'dan $28,2 \pm 2,6$ kg'a kademeli olarak yükseldi. Ameliyat sırasında veya sonrasında herhangi bir komplikasyon meydana gelmedi. Tüm hastalar işlemde memnun olduklarını ifade ettiler. Bilateral karpal tünel sendromu olan 24 hasta, ilk işlemde üç ay sonra diğer el bilekten ikinci bir ameliyat geçirdi. **Sonuç:** Proksimal mini transvers kesi yoluyla açık karpal tünel gevşetmesi, orta ila şiddetli KTS'li hastalar için uygulanabilir bir seçenektir; çünkü yüksek düzeyde memnuniyet, gelişmiş kavrama gücü ve minimum komplikasyon göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Karpal Tünel Sendromu, Karpal Tünel Gevşetme, mini Açık Transvers İnsizyon

Open Carpal Tunnel Release Via Proximal Mini-Transverse Incision: Surgical Technique and Clinical Outcome

Abstract

Aim: Several complications and drawbacks have been described for the endoscopic release of carpal tunnel syndrome as well as for other traditional open and mini-open release techniques. The purpose of the study was to introduce our newly developed minimally invasive technique and report our surgical outcomes **Material and Methods:** Seventy-five eligible patients with carpal tunnel syndrome who underwent directly visualized carpal tunnel release via proximal mini-transverse incisions were enrolled. Turkish versions of the Quick-DASH, BCTSQ, and VAS were used to quantify functional quality and

pain intensity before surgery, at the third month, and the final follow-up. In addition, maximum preoperative and postoperative grip strength were evaluated. Results: At the third-month follow-up, there was a significant improvement in the mean VAS score and Quick-DASH score from 5.2 ± 1.4 and 27.46 ± 7 to 1.4 ± 1.1 and 10.2 ± 3.8 , respectively. Quick-DASH, BCTSQ, and VAS scores were further improved at the final follow-up. At the final follow-up, the mean grip strength gradually increased from 24.2 ± 8.9 kg to 28.2 ± 2.6 kg. No complications occurred during or after the operation. All patients expressed satisfaction with the procedure. Consequently, 24 patients with bilateral carpal tunnel syndrome underwent a second operation on the opposite side three months after the initial procedure. Conclusion: Directly visualized carpal tunnel release via a proximal mini transverse incision is a viable option for patients with moderate to severe CTS, as it has shown high satisfaction levels, improved grip strength, and minimal complications.

Keywords: Carpal Tunnel Syndrome, Carpal Tunnel Release Mini-Open, Transverse Incision

Presentation ID / Sunum No= 44

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3225-2486

| 131

Sekretuar Meningiom: Malign Tümörlerle Karışabilen Nadir Bir Alt Tip

Asst. Prof. Dr. Zeynep Sağnak Yılmaz¹

¹*Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı*

Özet

Giriş: Meningiomlar genellikle geniş dural bağlantıları olan solid, düzgün sınırlı kitlelerdir. Çoğu benign lezyonlardır ve karakteristik olarak MRG'de izodens, homojen kontrast tutan dural kitleler olarak görülür. Yetişkinlerde en sık görülen primer beyin tümörüdür ve tüm primer santral sinir sistemi tümörlerinin yaklaşık %32'sini oluşturmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) sınıflamasına göre meningiomların birçok altı tipi olup sekretuar meningiomlar nadir olarak görülmektedir (%1,2-9.3). Olgu: Altmış dokuz yaşında kadın hasta baş ağrısı ve baş dönmesi sebebi ile hastanemize başvurdu. Beyin ve difüzyon MRG'da sol temporal lob anterolateral komşuluğunda 31x26 mm boyutunda dural tabanlı kitle tespit edildi. Takip sırasında boyut artışı göstermesi sebebiyle lezyon eksize edildi. Makroskopik olarak 3 cm çapında krem-kahverenkli, hafif sert nitelikte parçalı doku örnekleri izlendi. Mikroskopik incelemede girdapsi patern ve içsileşme gösteren, belli-belirsiz nükleollü, ince granüler kromatinli, düzenli konturlu, oval nükleuslu, eozinofilik stoplazmalı hücrelerden oluşan neoplazm izlendi. Neoplastik hücrelerin arasında yer yer 'psödopsammom cisimciği' denilen intraselüler, eozinofilik, stoplazmik inklüzyonlar dikkati çekti. Bu yapılar aslında meningiomun sekretleri idi. Hiperselülerite, makrenükleol, glial doku invazyonu, nekroz ya da patern kaybı görülmedi. 10 büyük büyütme alanında 1 mitoz tespit edildi. İmmünohistokimyasal olarak neoplastik hücrelerde SSTR2, PR ile boyanma saptanırken S-100, SOX-10, GFAP ile boyanma saptanmadı. Psödopsammom cisimciklerinde EMA, m-CEA, PanCK ve PAS ile pozitiflik izlendi. Olguya 'Sekretuar Meningiom, DSÖ derece 1' tanısı verildi. Sonuç: Sekretuar meningiom DSÖ derece 1 neoplazm olup KLF4 ve TRAF7 mutasyonunun kombinasyonu sekretuar meningiomlarda karakteristiktir. TRAF7 mutasyonu diğer meningiomlarda da görülürken, KLF4 mutasyonu görülmez. Bu durum KLF4 mutasyonunun sekretuar meningiomların gelişiminde özel bir rol oynadığını ve tanısında spesifik bir belirteç olarak kullanılabileceğini göstermektedir. Histopatolojik olarak psödopsammom yapısının varlığı sekretuar meningiomlar için karakteristiktir. Psödopsammom yapıları, boyutları değişen yuvarlak hiyalin yapılar olan, eozinofilik intrasitoplazmik inklüzyonlardır. Epiteyal farklılaşmaları olarak nitelendirilen sekretleri nedeniyle karsinom metastazlarıyla karışabilirler. Dolayısıyla ayırıcı tanıya karsinom metastazı girmekte olup patolojik detaylı mikroskopik inceleme ve uygun immünohistokimyasal çalışmalar ile ayrımı yapabilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Meningiom, Sekretuar Meningiom, Psödopsammom Cisimcikleri

Presentation ID / Sunum No= 68

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4994-5059

| 132

Skapular Morfolojinin Tam Kat Rotator Manşet Yırtıklarındaki Rolü

Dr. Necmettin Turgut¹ , Dr. Ahmet İnce² , Dr. Alaaddin Levent Özgözen¹

¹*Başkent Üniversitesi Dr. Turgut Noyan Uygulama ve Araştırma Merkezi*

²*Aydın Devlet Hastanesi*

**Corresponding author: Necmettin Turgut*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, skapular morfolojinin tam kat rotator manşet yırtıkları için bir risk faktörü olup olmadığını araştırmaktır. **Yöntem:** Çalışmaya 60 hasta dahil edilmiştir; bunlardan 30'unda tam kat rotator manşet yırtığı, 30'unda ise parsiyel yırtık mevcuttur. Hastaların omuz manyetik rezonans görüntülemeleri (MRG) retrospektif olarak incelenmiştir. Hastaların ortalama yaşı, parsiyel yırtık grubunda $67,13 \pm 5,43$ yıl, tam kat yırtık grubunda ise $66,87 \pm 7,81$ yıl olarak belirlenmiştir. Skapular morfoloji parametreleri arasında glenoid versiyon açısı, lateral akromiyal açı, kritik omuz açısı (CSA), akromiyon indeksi, akromiohumeral mesafe ve akromiyon şekli değerlendirilmiştir. **Bulgular:** Akromiyon tipleri şu şekilde sınıflandırılmıştır: 29 hastada Tip 2, 16 hastada Tip 3 ve 15 hastada Tip 1 akromiyon tespit edilmiştir. Glenoid versiyon açısı (parsiyel yırtık: $88,98 \pm 3,90^\circ$; tam kat yırtık: $87,23 \pm 4,47^\circ$, $p > 0,05$), lateral akromiyal açı (parsiyel yırtık: $85,07 \pm 7,52^\circ$; tam kat yırtık: $81,92 \pm 6,91^\circ$, $p > 0,05$) ve akromiyon indeksi (parsiyel yırtık: $0,64 \pm 0,05$; tam kat yırtık: $0,63 \pm 0,07$, $p > 0,05$) açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. Bununla birlikte, tam kat yırtık grubunda kritik omuz açısı (CSA) parsiyel yırtık grubuna kıyasla anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur ($36,12 \pm 4,91^\circ$ vs. $32,42 \pm 4,21^\circ$, $p = 0,045$). Ayrıca, akromiohumeral mesafe de gruplar arasında anlamlı bir fark göstermiştir ($p = 0,030$). Akromiyon tipi dağılımı açısından ise gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. **Sonuç:** Glenoid versiyon açısı, lateral akromiyal açı, akromiyon indeksi ve akromiyon tipi dağılımı gibi skapular morfoloji parametreleri açısından tam kat ve parsiyel rotator manşet yırtığı olan hastalar arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Ancak, tam kat yırtık grubunda daha yüksek kritik omuz açısı (CSA) ve akromiohumeral mesafe farkı, bu parametrelerin tam kat yırtıkların gelişiminde potansiyel bir rol oynayabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Rotator Manşet Yırtığı; Kritik Omuz Açısı; Akromiohumeral Mesafe

The Role of Scapular Morphology in Full-Thickness Rotator Cuff Tears

Abstract

Objective: The aim of this study is to investigate whether scapular morphology is a risk factor for full-thickness rotator cuff tears. **Methods:** The study included 60 patients, with 30 having full-thickness rotator cuff tears and 30 with partial tears. Shoulder magnetic resonance imaging (MRI) scans were retrospectively reviewed. The mean age of the patients was 67.13 ± 5.43 years for the partial tear group and 66.87 ± 7.81 years for the full-thickness tear group. Scapular morphology parameters were evaluated, including glenoid version angle, lateral acromial angle, critical shoulder angle (CSA), acromion index, acromiohumeral distance, and acromion shape. **Results:** The acromion types were classified as follows: 29 patients had Type 2, 16 had Type 3, and 15 had Type 1 acromions. No statistically significant differences were found between the groups for the glenoid version angle ($88.98 \pm 3.90^\circ$ vs. $87.23 \pm 4.47^\circ$, $p > 0.05$), lateral acromial angle ($85.07 \pm 7.52^\circ$ vs. $81.92 \pm 6.91^\circ$, $p > 0.05$), and acromion index (0.64 ± 0.05 vs. 0.63 ± 0.07 , $p > 0.05$). However, the critical shoulder angle (CSA) was significantly higher in the full-thickness tear group ($36.12 \pm 4.91^\circ$) compared to the partial tear group ($32.42 \pm 4.21^\circ$) with a p-value of 0.045. Additionally, the acromiohumeral distance also showed a significant difference between the two groups ($p = 0.030$). There was no significant difference in acromion type distribution between the groups. **Conclusion:** Most scapular morphology parameters, including glenoid version angle, lateral acromial angle, acromion index, and acromion type distribution, did not show significant differences between patients with full-thickness and partial rotator cuff tears. However, a higher critical shoulder angle (CSA) and a difference in acromiohumeral distance were found to be significant, suggesting their potential role in the development of full-thickness tears.

Keywords: Rotator Cuff Tear; Critical Shoulder Angle; Acromiohumeral Distance

Presentation ID / Sunum No= 27

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000235342233

| 134

Supraklavikular Blok Sonrası Gelişen Horner Sendromu, Olgu Sunumu

Dr. Funda Atar¹, Dr. Fatma Özkan Sipahioğlu¹

¹Etlik Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Supraklavikular brakial pleksus bloğu, üst ekstremitte ameliyatlarında etkili anestezi ve analjezi sağlayan, sık uygulanan periferik sinir blokları arasında yer almaktadır. Bu olgu sunumunda, humerus kırığı operasyonu için supraklavikular blok uygulaması sonrasında gelişen Horner Sendromu sunulmaktadır. **Olgu:** Olgu sunumu için hastaya ayrıntılı bilgilendirme yapılmış ve yazılı onam alınmıştır. Amerikan Anestezistler Derneği sınıflamasına göre ASA I olan, humerus kırığı nedeniyle ameliyat olacak 46 yaşında kadın hastaya rutin monitorizasyon uygulanmış ve intravenöz damar yolu açılmıştır. Premedikasyon uygulanmayan hastaya, preoperatif ultrasonografi eşliğinde supraklavikular blok (15 ml %0.05 bupivakain, 5 ml serum fizyolojik ve 10 ml %1 lidokain karışımı) yapılmıştır. Blok uygulamasının ardından 2. dakikada, hastada pitoz, miyoz ve enoftalmus ile karakterize Horner Sendromu gelişmiştir. Ek olarak, ses kısıklığı, konjunktival kanlanmanın yanı sıra diyafragmatik hemiparaliziye sekonder solunum zorluğu da görülmüştür. Kalp atım hızı 100 atım/dk, arteriyel kan basıncı 125/95 mmHg ve SpO₂ %95 olarak ölçülmüştür. Hastaya hızlıca oksijen maskesi ile %100 O₂ desteği verilmiş ve yakın takibe alınmıştır. Yaklaşık 15 dakika içinde solunumu düzelen hasta ameliyata alınmış ve cerrahi herhangi bir komplikasyon olmadan başarıyla tamamlanmıştır. Horner sendromu bulguları, yaklaşık iki buçuk saat içinde tamamen geçmiştir. **Tartışma/Sonuç:** Brakial pleksus anesteziinden sonra ortaya çıkabilen Horner Sendromu, ipsilateral stellat ganglion blokajı nedeniyle oluşmaktadır. Supraklavikular blok sonrasında Horner Sendromu görülme sıklığı %29-50 arasında bildirilmiştir. Olgumuzda hem Horner sendromu hem de frenik sinir bloğu gelişimi dikkat çekicidir. Periferik sinir blok uygulamalarında monitorizasyon, hasta ile sürekli iletişim ve acil müdahale hazırlığı büyük önem taşımaktadır. Horner sendromunun sonuçları klinik olarak ciddi olmasa da, hasta açısından rahatsızlık verici olabilir ve anksiyete ile memnuniyetsizliğe neden olabilir. Bu nedenle, anestezistler bu sendromun farkında olmalı, karşılaştıklarında hastalara güven verici açıklamalar yapmalı ve yakın izlemde bulunmalıdırlar. Ayrıca, doğru bilgilendirme sayesinde hastaların kaygıları azaltılarak cerrahi süreçlerin gecikmesi önlenebilir.

Anahtar Kelimeler: Supraklavikular Blok, Horner Sendromu, Periferik Sinir Bloğu

Presentation ID / Sunum No= 77

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0813-6845

| 135

Approach to the Patient With Diplopia

Asst. Prof. Dr. Can Kocasarac¹

¹*University of Pittsburgh Medical Center*

**Corresponding author: Can Kocasarac*

Abstract

Diplopia, or double vision, can indicate a wide range of underlying conditions, from benign to life-threatening. A systematic approach is critical for accurate diagnosis and management. This presentation will outline an effective strategy for evaluating patients with diplopia, focusing on distinguishing between monocular and binocular causes. Key points will include a detailed history and examination. Monocular diplopia, typically caused by ocular issues such as cataracts or refractive errors, persists when one eye is closed. Binocular diplopia, which resolves with one eye closed, often results from misalignment of the eyes due to cranial nerve palsies, muscle dysfunction, or neurological disorders like myasthenia gravis or stroke. We will also cover diagnostic tools such as prism testing, ocular motility assessments, and neuroimaging to identify structural or neurologic causes. Early identification of red flags, such as sudden onset or associated systemic symptoms, is crucial for timely intervention. By the end of this session, attendees will have a clear, step-by-step approach to evaluating and managing patients presenting with diplopia.

Keywords: Diplopia

Presentation ID / Sunum No= 76

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0813-6845

| 136

Nonorganic Visual Loss: Diagnosis and Management

Asst. Prof. Dr. Can Kocasarac¹

¹*University of Pittsburgh Medical Center*

**Corresponding author: Can Kocasarac*

Abstract

Introduction: Nonorganic visual loss (NOVL) refers to vision impairment that lacks a detectable organic cause. Frequently encountered in ophthalmic practice, NOVL presents a diagnostic challenge due to its psychological or functional origins. Description: NOVL can manifest in various ways, such as sudden vision loss, visual field defects, or symptoms that are inconsistent with clinical findings. Distinguishing NOVL from organic causes is crucial to avoid unnecessary tests and treatments. This presentation will cover the key clinical features, differential diagnosis, and management strategies for NOVL. Diagnostic approaches include taking a thorough patient history, conducting a careful clinical examination, and using tests like visual evoked potentials to exclude organic causes. Understanding the psychological aspect of the condition and building trust with the patient are essential for effective management. Cognitive behavioral therapy and reassurance often lead to symptom resolution in these patients. Conclusion: By the end of this session, participants will be equipped to recognize NOVL, avoid misdiagnosis, and implement effective management strategies. This approach will help improve patient outcomes while reducing unnecessary healthcare costs.

Keywords: Nonorganic

Presentation ID / Sunum No= 13

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4518-1998

| 137

Üçüncü Basamak Bir Hastanede Ameliyathanede Çıkartılması Gerek 98 Yabancı Cisim Batması Hastasının Retrospektif Değerlendirilmesi

Dr. Cafer Özgür Hançerli¹ , Dr. Necati Doğan²

¹*Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Ana Bilim Dalı Medical Park Göztepe Hastanesi*

²*Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği*

**Corresponding author: Cafer Özgür HANÇERLİ*

Özet

Amaç: Ekstremitelere yabancı cisim batması acil servis pratiğimizde sıklıkla karşılaştığımız bir hasta grubudur. Yabancı cisimler genellikle acil serviste küçük müdahalelerle çıkartılabilir de nadiren floroskopi kontrolünde ve genel anestezi altında çıkartılması gerekebilir. Çalışmamızda hastanemizde 15 yaş altı hastalarda, ameliyathanede genel veya lokal anestezi altında yabancı cisim çıkartılan hastaları retrospektif olarak incelemeyi planladık. Yöntem: Ocak 2015-Aralık 2023 tarihleri arasında Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ortopedi kliniğinde yabancı cisim batması tanısı ile yatırılan ameliyathanede çıkartılma işlemi yapılan 98 hastayı retrospektif olarak değerlendirmeyi amaçladı. Hataların yaşı, cinsiyeti, yabancı cisim çıkartılan ekstremit ve tarafı, hangi yabancı cisim çıkartıldığı, işlem esnasında yapılan anestezi türü hasta dosyalarından tarandı. Bulgular: 56 erkek, 42 kadın toplam 98 hasta tarandı. Haslarımızın yaş ortalaması 7,1 (1- 15). 47 hastada sol ekstremit 51 hastada sağ ekstremitede yabancı cisim vardı. Ekstremit tutulumlarında dağılı 55 ayak, 21 diz, 17 el, 3 kol, 1 kalça ve 1 de dirsekte yabancı cisim mevcuttu. Yabancı cisim dağılımları ise 65 iğne batması, 26 cam batması, 3 mermi çekirdeği, 2 metal parçası ve 2 kalem ucuydu. Batan yabancı cisimlerin 77 tanesi ev kazası, 14 hasta düşme sonrası ve 7 hasta başkası tarafından batırılma sonrası meydana gelmişti. Yabancı cisim çıkartılma işlemleri hastanemiz ameliyathanesinde floroskopi kontrolünde 85 hastada genel anestezi altında 13 hastada ise lokal anestezi altında yapıldı. Hiçbir hastada anesteziye bağlı komplikasyon gelişmedi. Hastalarımızın hiçbirinde yara yeri ile ilgili problem olmadı. Sonuç: Ekstremitede yabancı cisim halen acil servislerde sık karşılaşılan bir hastalık grubudur. Yabancı cisim batması konusunda toplumun bilinçlendirilmesi ve farkındalık yaratılması konusunda önlemlerin alınması gerekmektedir. Özellikle toplu iğne kullanımının çok olduğu evlerde aksayan, ayağına basamayan hastalarda ekstremitede yabancı cisim tanısı mutlaka göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Yabancı Cisim, Floroskopi

Presentation ID / Sunum No= 4

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-6317-5520

| 138

Evcil Karnivorlarda Güç Doğuma Yardım ve Cerrahi Yaklaşım

Ma. St. Dilara Güngör¹

¹*Ondokuz Mayıs Üniversitesi*

**Corresponding Author: Dilara Güngör*

Özet

Güç doğum, doğumun müdahale olmaksızın gerçekleşmemesidir. Kedi ve köpeklerde diğer türlere oranla daha az rastlanmaktadır. Güç doğum oranı türe ve ırka bağlı olarak değişmekle birlikte, en yüksek oran brakisefalik ve minyatür ırklarda görülmektedir. Güç doğumun sebepleri anneye, yavruya ve dış etkenlere bağlı olarak değişmektedir. Anneye bağlı sebepler uterus tembelliği, pelvis darlığı, torsiyo uteri, hipoglisemi, hipokalsemi ve hormonal yetersizlikler olarak sıralanabilir. Yavruya bağlı sebepler ise anomaliler, yavru zarlarının hidropsu, mola olguları, prezentasyon ve pozisyon bozukluklukları olarak sıralanabilir. Güç doğum tanısında annenin öyküsü ve muayene bulguları önemlidir. Tedavi el ile müdahale, episiotomi, medikal tedavi ve cerrahi tedavi olarak yapılabilir. Uygun tedaviye karar vererek uygulamak hem anne hem de yavrular için hayati önem taşır. Medikal tedavi güç doğuma yardım konusunda genelde yeterli gelmesine rağmen her zaman tercih edilen bir yol değildir; öyle ki medikal tedavinin denenmeden annenin acil operasyon sezaryene alınması gereken durumlar vardır; bunlar kanalda ölü yavru olması, annenin pelvik çapı ile yavrunun kafa çapının uyumsuz olması, anomalili yavru varlığı, fetal stresin başlaması ve uterus torsiyonu olarak sıralanabilir. Hipoglisemi ve uterus tembelliği olduğu durumlarda fetal stres başlamamışsa medikal tedavi denenebilir, fakat tedaviye yanıt alınamaması durumunda vakit kaybetmemek gerekir. Bu sebeple hem medikal hem de cerrahi müdahale endikasyonları ve kontrendikasyonları vakaya göre değerlendirilerek anneye ve yavrulara olabilecek en az riskle müdahale edilmelidir. Bu seminerde kedi ve köpeklerde güç doğum olgusuna tanı ve tedavide nasıl yaklaşılması gerektiği ve operasyon sezaryen girişiminin aşamaları derlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Güç Doğum, Operasyon Sezaryen, Kedi, Köpek.

Assistance With Dystocia and Surgical Approach in Domestic Carnivores

Abstract

Dystocia is the inability of birth to occur without intervention. It is less common in cats and dogs than in other species. Although the incidence of dystocia varies depending on breed, the highest incidence of dystocia is seen in brachycephalic and miniature breeds. The causes of dystocia vary depending on the mother, the offspring and external factors. Maternal causes can be listed as uterine inertia, pelvic

stenosis, uterine torsion, hypoglycemia, hypocalcemia and hormonal deficiencies. Causes related to the neonate may be listed as anomalies, hydrops of the neonates membranes, break phenomena, presentation and position disorders. The mother's history and examination findings are important for the diagnosis of dystocia. In cases of dystocia, treatment can be performed as manual intervention, episiotomy, medical treatment and surgical treatment. The appropriate treatment is vital for both the mother and the offspring. Though medical treatment is generally sufficient to help with dystocia, it is not always the preferred method. There are cases where the mother must be taken into cesarean section without trying medical treatment. These can be listed as dead neonate in the canal, incompatibility of the mother's pelvic diameter and the fetal head diameter, fetal anomalies, the onset of fetal stress and uterine torsion. In cases of hypoglycemia and uterine inertia, if there is no fetal stress, medical treatment can be tried, but if there is no response to treatment, no time should be wasted. For this reason, indications and contraindications for both medical and surgical intervention should be evaluated on a case-by-case basis and intervention should be carried out with the least possible risk to the mother and the neonate. In this seminar, how to approach the diagnosis and treatment of dystocia in cats and dogs and the stages of cesarean section were compiled.

Keywords: Dystocia, Cesarean Section, Cat, Dog

Presentation ID / Sunum No= 12

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-4222-3718>

| 140

Hayvanlarda Nörolojik Muayene Yöntemleri

Ph.d. Cand. Taner Arslan¹

¹*Atatürk Üniversitesi*

**Corresponding author: Taner Arslan*

Özet

Küçük hayvanlarda nörolojik bozukluklar, motor fonksiyon, his kaybı, bilinç değişiklikleri gibi ciddi sonuçlara yol açabilir. Bu yüzden, nörolojik muayene, hayvanın fonksiyonel bozukluklarını belirlemek ve hastalığın merkezi sinir sistemi veya periferik sinir sistemi kaynaklı olup olmadığını ayırt etmek için esastır. Nörolojik muayeneye başlamadan önce hasta sahibinden anamnez bilgileri alınmalıdır. Hasta sahibine hayvanın yaşı, ırkı, cinsiyeti, klinik belirtilerin süresi ve seyri, travma, toksin ve enfeksiyon geçmişi hakkında sorular sorulmaktadır. Sonraki aşamada genel klinik muayene yapılır. Genel muayenede hayvanın serbest hareketleri gözlemlenir. Ataksi, vestibüler sistem hasarına bağlı dengesizlik, parezi veya pleji gibi hareket bozuklukları fark edilebilir. Yürüyüş sırasında vücudun simetrik olup olmadığına dikkat edilmelidir. Sinir sistemi bozuklukları bazen diğer sistemlerle ilişkili olabilir, bu nedenle kardiyovasküler, solunum, gastrointestinal sistemlerin de değerlendirilmesi önemlidir. Hayvanın nörolojik muayenesinde bilinç seviyesi dikkatle değerlendirilir. Normal, letarjik, stupor, koma gibi bilinç seviyeleri tanımlanabilir. Nörolojik muayenede 12. çift kranial sinir muayenesi yapılarak lezyonun lokalizasyonu hakkında fikir sahibi olunmaktadır. Postural reaksiyonlarda; hayvanın ayak pozisyonunu algılayıp düzeltebilme yeteneği (propriyosepsiyon) ve hayvanın dengesi ile uzuvlarını nasıl kullandığının değerlendirilmesine (duruş testleri) bakılırken, omurilik reflekslerinde; perineal, çekme ve patellar refleksler gözlemlenmektedir. Sinir yollarının işlevini değerlendirmek için yüzeysel ve derin ağrı testi uygulanır. Bunun yanı sıra tanı yöntemleri olarak görüntüleme (radyografi, bilgisayarlı tomografi, manyetik rezonans görüntüleme), elektrodiagnostik testler, laboratuvar testleri kullanılmaktadır. Sonuç olarak, nörolojik hastalıkların teşhisinde görüntüleme yöntemleri kadar yapılan nörolojik muayenenin de önemi unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sinir, Omurilik, Nörolojik Muayene, Kedi, Köpek.

Neurological Examination Methods in Animals

Abstract

Neurological disorders in small animals can lead to serious consequences such as loss of motor function, loss of sensation, and changes in consciousness. Therefore, neurological examination is essential to determine the functional impairments of the animal and to differentiate whether the disease originates from the central nervous system or the peripheral nervous system. Before starting the neurologic examination, anamnesis information should be obtained from the owner. The owner is asked about the age, breed, sex, duration and course of clinical signs, history of trauma, toxins, and infections. In the next stage, a general clinical examination is performed. In the general examination, free movements of the animal are observed. Movement disorders such as ataxia, imbalance due to vestibular system damage, paresis, or plegia may be noticed. Attention should be paid to whether the body is symmetrical during gait. Nervous system disorders can sometimes be associated with other systems, so it is important to evaluate the cardiovascular, respiratory, and gastrointestinal systems. During the neurological examination of the animal, the level of consciousness is carefully evaluated. Levels of consciousness such as normal, lethargic, stupor, and coma can be defined. In the neurological examination, the 12th pair of cranial nerves are examined to get an idea about the localization of the lesion. Postural reactions include the animal's ability to perceive and correct foot position (proprioception) and to assess the animal's balance and use of limbs (posture tests), while spinal reflexes include perineal, pull and patellar reflexes. Superficial and deep pain testing is performed to assess the function of the nerve pathways. In addition, imaging (radiography, computed tomography, and magnetic resonance imaging), electrodiagnostic tests, and laboratory tests are used as diagnostic methods. In conclusion, the importance of neurological examination as well as imaging methods in the diagnosis of neurological diseases should not be forgotten.

Keywords: Nerve, Spinal Cord, Neurological Examination, Cat, Dog.